

தயாரை ரவு

2021 ராஜ்ய ஈழ சபை தினத்தேநே ராஜ்ய ஈழ கோமிஷன் சபை ஈழ சமாநாத்தீர்த்தை அதிவர்த்தன விபூலதீய சமீகா வீக்வீ பாகல் கீஷு கீஷுவீயன் சிலை பவத்வீ டட சமஸ்த லங்கா ரவு தர்தய

வெற்றி பெற்ற கட்டுரைகள்

2021 ஆம் ஆண்டு அரசுக்கும் மொழிகள் வாரத்தினை முன்னிட்டு அரசுக்கும் மொழிகள் ஆணைக்குழு, தேசிய மொழிகள் சமத்துவ மேம்பாட்டுச் செயற்றிட்டத்துடன் ஒன்றியைந்து பாடசாலை மாணவர்களுக்காக நடாத்திய அகில இலங்கை கட்டுரைப் போட்டி

WINNING ESSAYS

All Island School Essay Competition organised by the Official Languages Commission (OLC) in collaboration with the National Languages Equality Advancement Project (NLEAP) to commemorate the Official Languages Week 2021

Supported by

පුරවිකාව

සැම වසරකම ජූලි මස පළමුවෙනි දින ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය භාෂා දිනය වශයෙනුත් එම මාසයේ 01 වෙනි දින සිට 05 වෙනි ආ දක්වා වූ සතිය ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය භාෂා සතිය වශයෙනුත් 2019 දී ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් ප්‍රකාශයට පත් කරන ලදී. අනතුරුව සැම වසරකම මෙම කාලය තුළ රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රතිපත්තිය පිළිබඳව මහජනතාව දැනුවත් කිරීම සඳහා වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම මෙන්ම භාෂාව සහ සංස්කෘතිය මෙන්ම මානව නීතිකම් ප්‍රවර්ධනය සඳහා භාෂාව ලබාදෙන සුවිශ්චේ දායකත්වය තේමා කරගත් විවිධ වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා පැවැති විවිධ බාධා මධ්‍යයේ හෝ රාජ්‍ය භාෂා සතිය සැමරීම සඳහා යම් සුවිශ්චේ කටයුත්තක් තුළින් දායක විය යුතුය යන අදහස පෙරදැරිව රාජ්‍ය භාෂා කොමිෂන් සභාව, ජාතික භාෂා සමානාත්මක අභිවර්ධන ව්‍යාපෘතිය සමග එක්ව පාසල් දරු දැරියන් සඳහා මෙම දින ව්‍යාප්ත රවනා තරඟය සිංහල, දෙමළ සහ ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යන්ගෙන් කනිෂ්ඨ සහ ජ්‍යෙෂ්ඨ අංශයන් යටතේ පැවැත්වීමේ අදිවත් කර ගත් අතර මේ සඳහා බොහෝ පාර්ශවයන්ගේ සහයෝගය නොඅඩුව ලැබේණි.

පාසල් වසා දාමා මාර්ගස්ථ ක්‍රමයට අධ්‍යාපනය ලබාදුන් මෙම අවධියේ මෙම තරඟ විස්තර දරු දැරියන් වෙත ලබාදීම සඳහා අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය, කළාප අධ්‍යාපන කාර්යාල මෙන්ම පාසල් ආචාර්ය මණ්ඩල, දෙමාපියන් සහ සියලුම මාධ්‍ය ආයතන ලබා දුන් සුවිශ්චේ දායකත්වය පිළිබඳ විශේෂයෙන් සඳහන් කළ යුතුමය. දරු දැරියන් නිවෙස්වලට කොටුවේ ඉතා අල්ප වූ බාහිර ක්‍රියාකාරකම සහිතව ගත කළ මෙම කාල සිමාවේ මෙවැනි තරඟක් පැවැත්වීමේ වැදගත්කම අපට වඩාත් හොඳින් අවබෝධ වුවේ තරඟය සඳහා දිවයින් විවිධ ප්‍රදේශවල දරු දැරියන්ගෙන්, පාසල් වෙනින් සහ දෙමාපියන්ගෙන් ලැබූ ප්‍රතිචාර මෙන්ම ඉදිරිපත් කර තිබූ රවනා සංඛ්‍යාව සහ ඒවායේ ගුණාත්මකභාවය තුළිනි.

රවනා 1210 අප වෙත ලැබුණු අතර රවනා විනිශ්චය කිරීමේදී සිංහල මාධ්‍යයෙන් ඉදිරිපත් කර තිබූ රවනා කොළඹ විශ්චවිද්‍යාලයේ සිංහල අංශයේ අංශ ප්‍රධානී, සඳගෝෂී කේපරහෙවා ජ්‍යෙෂ්ඨ මහාචාර්යතුමා යටතේද, දෙමළ මධ්‍යයේ රවනා කැලණීය විශ්චවිද්‍යාලයේ වාග්ච්චිවා අංශයේ ජ්‍යෙෂ්ඨ කළීකාවාරය ආචාර්ය කළීතා රාජරත්නමහෙන් ප්‍රධානත්වයෙන්ද ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් ලත් රවනා රුහුණු විශ්චවිද්‍යාලයේ ඉංග්‍රීසි අංශයේ ප්‍රධානී, මහාචාර්ය එස් එස් සමරවිර යටතේද සිදු කෙරුණි.

ලොව වඩාත් යහපත් දේ දරුවන්ටය යන්න භැම විටම සිතෙහි රදවාගෙන කටයුතු කරන අප දැසි පරිගුමයක් යොදා මෙවැනි තරඟක් සාර්ථකව පවත්වන්නට ලැබීම පිළිබඳ සෞම්‍යසට පත්වන අතර ජයග්‍රාහී රවනා එකතුව මෙලෙස පොතක්සේ දැයේ දරු දැරියනට පිළිගන්වන්නට ලැබීමද අප ඉමහත් භාගයක් සේ සලකන්නෙමු.

முன்னுரை

வருடந்தோறும் ஜூலை மாதம் முதலாம் திகதி இலங்கையின் அரசுகரும் மொழிகள் தினமாகவும் அம்மாதத்தின் 01 ஆம் திகதி முதல் 05 ஆம் திகதி வரையான வாரம் இலங்கையின் அரசுகரும் மொழிகள் வாரமாகவும் 2019 ஆம் ஆண்டில் இலங்கை அரசினால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது.

மேலும், ஒவ்வொரு வருடமும் இக்காலப்பகுதியினுள் அரசுகரும் மொழிக் கொள்கைத் தொடர்பில் பொதுமக்களை விழிப்புணர்வுட்டுதல் தொடர்பிலான நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதுடன், மொழி மற்றும் கலாசாரம் தொடர்பிலும் மனித உரிமைகளை மேம்படுத்துதல் தொடர்பிலும் மொழி வழங்கும் இன்றியமையாத பங்களிப்பினை விசேட கருப்பொருளாகக் கொண்டு வெவ்வேறு நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன.

கொவிட் 19 தொற்று நிலைமையினால் அதிகாவு சிரமத்திற்குள்ளான மாணவர்கள் 2021 ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை நடாத்துவதில் நிலவிய பல்வேறு தடைகளுக்கு மத்தியில் அன்றேல் அரசுகரும் மொழிகள் தினத்தினை கொண்டாடுவதற்கு சிறந்த பயன்மிக்கதொரு செயற்பாட்டினாடாக ஆதரவளிக்க வேண்டும் எனும் உயரிய எண்ணத்தினை முன்னிறுத்தி அரசுகரும் மொழிகள் ஆணைக்கும் மற்றும் தேசிய மொழிகள் சமத்துவ மேம்பாட்டுச் செயற்றிட்டம் ஒன்றியனைந்து பாடசாலை மாணவர்களுக்காக அகில இலங்கை ரீதியாக சிங்களம், தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிமூலங்களில் கனிஷ்ட மற்றும் சிரேஷ்ட பிரிவுகளின் கீழ் கட்டுரைப் போட்டியொன்றினை நடாத்துவதற்கு தீர்மானித்ததுடன் இது தொடர்பில் பெரும்பான்மை தரப்புகளிடமிருந்தும் ஆதரவானது குறைவின்றி கிடைக்கப்பெற்றது.

பாடசாலைகள் மூடப்பட்டு நிகழ்நிலை (Online) முறையில் கல்வி நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட்ட இக்காலப்பகுதியினுள், இப்போட்டி தொடர்பான தகவல்களை பாடசாலை மாணவர்களுக்கு அறிவிப்பதற்கு கல்வி அமைச்சு, வலயக் கல்வி பணிமனை மற்றும் பாடசாலை அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஊடகப் பிரிவினர் என அனைவரும் விசேட பங்களிப்பினை வழங்கினர்.

பாடசாலை மாணவர்கள் வீட்டிற்குள் முடங்கிய நிலையில் மிகவும் சொற்பளவிலான ஆக்கபூர்வ திறன் விருத்தி செயற்பாடுகளில் தம்மை ஈடுபடுத்தி வந்த காலகட்டத்தில் இத்தகையதொரு போட்டியை நடாத்தியமையின் தேவைப்பாடானது, நாடளாவிய ரீதியில் அனைத்துப் பிரதேசங்களிலிருந்தும் மாணவர்களினால், பாடசாலைகளினால் மற்றும் பெற்றோர்களினால் கிடைக்கப்பெற்ற வரவேற்பின் மூலமாகவும் மற்றும் மாணவர்களினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்த கட்டுரையாக்கங்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் அவற்றினது தரத்தின் மூலமாகவும் எமக்கு புலனாகின.

Preamble

The Government of Sri Lanka declared in 2019 that the first day of the month of July in every year as the Official Languages Day and the first week of the month (starting from the 01st to the 05th) as the Official Languages Week. Thereafter, in order to educate the public on the Official Languages Policy, many programs were implemented on the theme of ‘significant contribution extended by language towards the progression of culture and human rights’ each year. Even amidst various challenges of 2021 due to Covid-19 pandemic, the Official Languages Commission in collaboration with the National Languages Equality Advancement Project (NLEAP) held an essay competition for school children. The main aim of this project was to commemorate the importance of effective contribution of the Official Languages Week. This islandwide competition was held in all three languages; Sinhala, Tamil and English under junior and senior categories with the support of many parties which led to its success.

During a period of online teaching at schools, the special contribution given by the Ministry of Education, Zonal Education Offices, principals, teachers and media institutions to circulate information on this competition among the students should be highly appreciated. The immense response of students nationwide and the amount and quality of essays submitted showed us the importance of holding a competition like this at a time where extra-curricular activities were highly lacking for students who were confined to their homes.

Received 1210 essays in Sinhala, Tamil and English. The Sinhala essays were reviewed and judged by the academic staff members of the Department of Sinhala, University of Colombo, under the close guidance of Prof. Sadagomi Coperahewa, Head of the Department, Department of Sinhala, Tamil Essays under the guidance of Senior Lecturer, Dr Kavitha Rajaratnam, Department of Linguistic, University of Kelaniya and English essays by the academic staff members of Department of English, University of Ruhuna , under the close guidance of Prof. S G S Samaraweera, Head of the Department of English, University of Ruhuna.

Having the mindset that “Better things in the world are for children”, it brings us immense happiness to successfully hold a competition such as this. We are honored to present the collection of the winning essays for the benefit and the enjoyment of our children.

රාජ්‍ය භාෂා කොමිෂන් සභාවේ සභාපතිතමාගේ පණිවිධිය

සිංහල භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව බවට පත් වී වසර 66 ක් ගත වී ඇත. දුවිඩ භාෂාව රාජ්‍ය භාෂාව බවට පත් වී වසර 35 ක් ගත වී ඇත. එමගින් පූරවැසියන්ගේ නිල භාෂා අයිතිය, රාජ්‍ය භාෂා අයිතිය තහවුරු කර ඇත. තම මටු භාෂාවෙන් කතා කිරීමට හැකිවිම මූලික අයිතිකි. ලෝකයේ භාෂා 6912 ක් ඇති අතර එමගින් භාෂා 10 ක් සංඛ්‍යා භාෂා වේ. එකී විවිධ භාෂාවන් කතාකරන සැම ජන කොට්ඨාසයකටම එම මූලික අයිතිය එක සේ පවතී. භාෂාව සන්නිවේදනයට හා ඉගෙනීමට පමණක් නොව මිනිසුන්ගේ පුද්ගලික අනානාතාවයට ද, පුද්ගල ගතිලක්ෂණ හා පුද්ගල සභාවය ද තීරණය කරන ප්‍රධාන සාධකයකි. බොහෝ විට ප්‍රවේණිව සමාජ අනුයෝගනය (Socialization) ඇත්තෙන්නේ උපතින්ම ලැබෙන භාෂා භාවිතයෙනි. ඒ නිසාම භාෂාව ආත්මය බවට පත් වී ඇත. භාෂාව ඇගයීම වෙනුවෙන් මටු භාෂා දිනය, සිංහල භාෂා දිනය, දුවිඩ භාෂා දිනය, ඉංග්‍රීසි භාෂා දිනය සහ රාජ්‍ය භාෂා සතියක් වශයෙන් භාෂාව සඳහා දින වෙන් කර ඇත. එසේ කතාකරන භාෂාවට අමතරව සංඛ්‍යා භාෂාවට ද වර්ෂයේ දිනයක් ලබා දී ඇත.

එහෙත් එකී රාජ්‍ය භාෂා අයිතිය නිසි අයුරින් ක්‍රියාත්මක වනවාද, එය උප්ලේසනය වනවාද, එය උප්ලේසනය වන්නේ නම් ගතයුතු ක්‍රියාමාර්ග පිළිබඳ වගකීම 1991 අංක 18 දරන පනත මගින් රාජ්‍ය භාෂා කොමිෂන් සභාව වෙත පැවැරී ඇත. ඒ අනුව ශ්‍රී ලංකා සමාජවාදී ජනරායේ ආණ්ඩුනුම ව්‍යවස්ථාවේ IV වන පරිවෙශ්දයේ 18 සහ 19 වගන්ති මගින් ජනතාවට ලබා දී ඇති රාජ්‍ය භාෂා අයිතිය අධික්ෂණය, විමර්ශනය, අධ්‍යාපනය සහ උපදේශනය යන කාර්යයන් රාජ්‍ය භාෂා කොමිෂන් සභාවේ එකී වගකීම හා බැඳී ඇත.

රාජ්‍ය භාෂා අයිතිය හිමි වී ඇති දැනට සිටින වැඩිහිටි පරම්පරාව අනෙක්නා වශයෙන් තම ද්වීභාෂා වර්ධනය කරගැනීමේ හැකියාව බෙහෙවින් සාර්ථක යැයි කිව නොහැක. තීරසර සංවර්ධනයේ දී අනෙකුත් කාර්යයන් අතර රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රතිපත්තිය තවදුරටත් වර්ධනය කළ යුතුව ඇත. එහිදී වඩාත් වැදගත් වන්නේ මතු පරම්පරාවයි. එනම් ලුමා පරපුරයි.

තීරසර සංවර්ධනය හා ඒ සමගම මතු පරම්පරාවයි, ලුමා පරපුර ගැන අවධානය යොමු කරන රාජ්‍ය භාෂා කොමිෂන් සභාව දිවයින් පාසල්වල භාෂා කව පුවර්ධන වැඩසටහන් සංවිධානය කරමින් පාසල් ලමුන්ගේ සිංහල, දෙමළ මෙන්ම ඉංග්‍රීසි භාෂාව වැඩි දියුණු කිරීමේ වැඩසටහන් දිවයින පුරා ආරම්භ කර ඇත. අනැශ්ක්ෂිතව අන්දැකීමෙන් තොරව ඇති වූ කොට්ඨාස 19 වසංගතය පාසල් ලමුන් නිවෙස්වලට සිමා කෙරෙණි. දිර්ස කාලයක් නිවෙස්වල රදී සිටි පාසල් ලමුන් දිරිගැනීමේ සඳහා දිවයින් සැම පළාතක්ම, දිස්ත්‍රික්කයක්ම නියෝගනය වන පරිදි රාජ්‍ය භාෂා කොමිෂන් සභාව සහ ජාතික භාෂා සමානාත්මකා අභිවර්ධන ව්‍යාපෘතිය එක්ව රවනා තරගයක් සංවිධානය කරන ලදී. දිවයින් දකුණෙන් මෙන්ම උතුරු නැගෙනහිරෙන් ඒ සඳහා පාසල් ලමුන් දැඩි උනන්දුවක් දක්වන ලදී.

මෙම ජාතික මට්ටමේ රවනා තරගය, තරගයක් ව්‍යෙයන් තෝරාගැනීමක් සිදු වූවද ඉදිරිපත් වූ රවනා සියල්ලක්ම පාහේ මතු පරම්පරාව රාජ්‍ය භාෂා, ජාතික භාෂා ප්‍රතිපත්තිය කෙරෙහි දක්වන උනන්දුව භා එය පෝෂණය කිරීමට කැපවීම මැනවින් පිළිඳිවූ කරන්නාකි. එපමණක් නොව මේ වනවිට වැඩිහිටි පරම්පරාව පැය කිහිපයකින් ද්වී භාෂා ප්‍රවීණතාවය ලබාගැනීමට ගනු ලබන උත්සාහයට වඩා පරපුර තම පාසල් අධ්‍යාපනය මගින් සිංහල, දෙමළ ද්වී භාෂා ප්‍රවීණතාවය සාර්ථකව ලබා ඇති බව මෙම රවනා තුළින් මැනවින් පැහැදිලි වේ.

සිංහල ලමුන්ගේ දෙවන භාෂාව වශයෙන් දෙමළ භාෂාව ද දෙමළ ලමුන්ගේ දෙවන භාෂාව වශයෙන් සිංහල භාෂාව ද සැම පාසලක ලමුන්ට ඉගැන්වීම අනිවාර්ය කළයුතු වේ. මේ වනවිට පාසල්වල දෙවන භාෂාව වශයෙන් දුවිඩ භාෂාව සහ සිංහල භාෂාව ඉගැන්වීම 09 වන ග්‍රේණිය දක්වා පමණක් සිදුකරන අතර ඉන්පසුව එම විෂය විකල්ප විෂයක් ලෙස තෝරාගැනීමට අවස්ථාව සලසා ඇත. රාජ්‍ය භාෂාවන් වන සිංහල සහ දෙමළ උගත් ලමුන්, මේ වනවිට භාෂා ප්‍රවීණතාවය ලබාගෙන ඇති රාජ්‍ය නිලධරයන්ට වඩා ඉදිරියෙන් සිටින බව සඳහන් කළ හැකි ය.

එබැවින් 6 වන ග්‍රේණියේ සිට 9 වන ග්‍රේණිය දක්වා සිංහල සහ දුවිඩ භාෂාවන් ඉගෙනගන්නා ලමුන් දුවිඩ සහ සිංහල භාෂා පිළිබඳ සාර්ථකත්වයක් ලබාගෙන ඇති අතර 9 වන ග්‍රේණියෙන් ඉහළට ද සිංහල සහ දෙමළ භාෂා ඉගැන්වීම තවදුරටත් ක්‍රියාත්මක වන්නේ නම් දැනට වැඩිහිටි පරම්පරාවට පැය ගණනින් ලබාදෙන භාෂා ප්‍රවීණතාවයට වඩා භාෂා ප්‍රතිපත්තිය සම්බන්ධව පාසල් ලමුන්ගෙන් සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබාගත හැකි යැයි අප විශ්වාස කරන්නෙමු.

එ අනුව සිංහල ලමුන් දුවිඩ භාෂාව ඉගෙන ගැනීම සහ දුවිඩ ලමුන් සිංහල භාෂාව ඉගෙන ගැනීම විධිමත් අයුරින් සිදුවන්නේ නම් භා භා මිගු පාසල් ඇති කරන්නේ නම් “සංහිඳියාව” නිතුතින්ම ගොඩනැගීමට මහත් පිටුවහලක් වනු ඇත. අනාගතය භාරගැනීමට සිටින මතුපරපුර විසින් සිංහල, දෙමළ වශයෙන් පරතරය දුරස්ථ තොවන අන්දමින් අනෙක්නා අදහස් පුවමාරු කරගන්නා තත්ත්වයට පත්කිරීම ඇපගේ වගකීම මෙන්ම වගවීම ද වේ.

රාජ්‍ය භාෂා කොමිෂන් සභාව සහ ජාතික භාෂා සමානාත්මකා අභිවර්ධන ව්‍යාපෘතිය ඒකාබද්ධව රාජ්‍ය පරිපාලන, ස්වදේශ කටයුතු, පලාත් සභා භා පලාත් පාලන අමාත්‍යාංශයේ මගපෙන්වීම යටතේ විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන්ගේ විනිශ්චයෙන් මෙම රවනා තරගය සාර්ථක කරගැනීමට ලබාදුන් සහයෝගය බෙහෙවින් ස්තුති පූර්වකව අගය කරමි. එමෙන්ම මෙම රවනා තරගය සඳහා ඉදිරිපත් වූ සියලු පාසල් සිසු සිසුවියන්ට මාගේ සුභාසිංසනය සමග උදාර අනාගතයක් ප්‍රාර්ථනා කරමි.

නීතිඥ ඩී.කල්පුරිය

සභාපති

රාජ්‍ය භාෂා කොමිෂන් සභාව

அரசுகரும் மொழிகள் ஆணைக்குமுவின் தலைவரின் செய்தி

பிரஜீகளின் உத்தியோகபூர்வ மொழி உரிமைகள் மற்றும் அரசுகரும் மொழி உரிமைகளை உறுதி செய்யும் வகையில் சிங்கள மொழி அரசுகரும் மொழியாக்கப்பட்டு 66 வருடங்களும் தமிழ் மொழி அரசுகரும் மொழியாக்கப்பட்டு 35 வருடங்களும் கடந்துள்ளன. தனது தாய்மொழியில் பேசுவது அடிப்படை மனித உரிமையாகும். உலகளாவிய ரீதியில் 10 சைகை மொழிகள் உள்ளடங்கலாக 6912 மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. வெவ்வேறு மொழி பேசும் ஒவ்வொரு பிரஜீயினதும் அடிப்படை உரிமை ஒன்றேயாகும். மொழி என்பது தகவல் பரிமாற்றம் மற்றும் கற்றலுக்கு மட்டுமன்றி நபரொருவரின் தனித்துவத்தையும் குணாதியங்களையும் ஆளுமையையும் வெளிக்காட்டும் ஒர் அம்சமாகும். சமூகமயமாக்கல் என்பது பெரும்பாலும் மரபியலின் அடிப்படையிலான உள்ளார்ந்த மொழி பயன்பாட்டின் மூலம் ஏற்படுவதனாலேயே மொழி என்பதோர் ஆண்மாவாக மாறியுள்ளது. மொழியைப் போற்றிப் பேணும் வகையில் தாய்மொழி தினம், சிங்கள மொழி தினம், தமிழ் மொழி தினம் ஆகிய தினம் மற்றும் அரசுகரும் மொழிகள் வாரம் என்பன கொண்டாடப்படுகின்றன. அத்துடன் சைகை மொழிக்கென ஒரு தினமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

எனினும், குறித்த அரசுகரும் மொழி உரிமையானது உரிய முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறதா அல்லது மீறப்படுகிறதா, மீறப்படுமாயின் எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் தொடர்பிலான பொறுப்பானது, 1991 ஆம் ஆண்டின் 18 ஆம் இலக்க சட்டத்தின் மூலம் அரசுகரும் மொழிகள் ஆணைக்குமுவிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கமைவாக இலங்கை சனாயக சோசலிச குடியரசின் அரசியலமைப்பின் IV ஆவது அத்தியாயத்தின் 18 ஆம் மற்றும் 19 ஆம் உறுப்புரைகளினால் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அரசுகரும் மொழி உரிமைகளை கண்காணித்தல், விசாரணை செய்தல், கல்வி மற்றும் ஆலோசனை ஆகிய செயற்பாடுகள் அரசுகரும் மொழிகள் ஆணைக்குமுவின் பொறுப்புக்களாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன.

அரசுகரும் மொழி உரிமையினை அனுபவிக்கும் தற்போதைய தலைமுறையினர் பரஸ்பர ரீதியாக தங்களது இருமொழித் தேர்ச்சியினை சிறப்புற அடைந்துள்ளனர் என கூற முடியாது. பேண்டகு அபிவிருத்தியின் போது ஏனைய செயற்பாடுகளுக்கிடையில் அரசுகரும் மொழிக் கொள்கையானது மென்மேலும் விருத்திபெற வேண்டிய நிலையில் உள்ளது. இங்கு எதிர்கால சந்ததியினர் அதாவது இளைய தலைமுறையினர் முக்கியம் பெறுகின்றனர்.

பேண்டகு அபிவிருத்தி மற்றும் அதனுடன் இணைந்த வகையில் எதிர்கால சந்ததியினர் மற்றும் இளைய தலைமுறையினர் குறித்து அவதானம் செலுத்தும் அரசுகரும் மொழிகள் ஆணைக்குமுவானது நாடளாவிய ரீதியில் உள்ள பாடசாலைகளில் மொழி மேம்பாட்டுத் தரவட்டங்களை நிறுவும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை முன்னெடுத்து பாடசாலை மாணவர்களது சிங்கள, தமிழ் மற்றும் ஆங்கில மொழித் திறன்களை ஊக்குவிக்கும் வேலைத்திட்டங்களை ஆரம்பித்துள்ளது. எதிர்பாராத விதமாகவும் முன்னனுபவமற்ற வகையிலும் ஏற்பட்ட கொவிட் 19

தொற்றானது பாடசாலை மாணவர்களை வீட்டிற்குள் மட்டுப்படுத்தி அவர்களை முடங்கச் செய்தது. இந்நிலையில் நீண்டகாலமாக வீட்டில் முடங்கியிருந்த பாடசாலை மாணவர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக நாடளாவிய ரீதியில் சகல மாகாணங்களையும் மாவட்டங்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய வகையில் அரசகரும் மொழிகள் ஆணைக்குமுவானது தேசிய மொழிகள் சமத்துவ மேம்பாட்டுச் செயற்றிட்டத்துடன் இணைந்து கட்டுரைப் போட்டியொன்றினை ஏற்பாடு செய்திருந்தது. தெற்கு, வடக்கு, கிழக்கு என நாட்டின் அனைத்து பாகங்களிலிருந்தும் மாணவர்கள் மிகுந்த ஆர்வத்துடனும் ஈடுபாட்டுடனும் பங்குபற்றியிருந்தனர்.

தேசிய ரீதியிலான இக்கட்டுரைப்போட்டியில், போட்டி அடிப்படையில் வெற்றியாளர்களை தெரிவு செய்தாலும் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சகல கட்டுரையாக்கங்களும் எதிர்கால சந்ததியினர் அரசகரும் மொழிகள் மற்றும் தேசிய மொழிக் கொள்கையின் நிமித்தம் காட்டும் ஆர்வத்தினையும் அவற்றினை வலுவுட்டுவதற்கு வெளிப்படுத்தும் அர்ப்பணிப்பினையும் பிரதிபலிக்கின்றன. அதுமட்டுமன்றி இதுவரை காலமும் வளர்ந்த தலைமுறையினர் குறித்த சில மணிநேரங்களில் இரு மொழித் தேர்ச்சியினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு மேற்கொண்ட முயற்சியைக் காட்டிலும் இளைய தலைமுறையினர் தங்களது பாடசாலைக் கல்வியின் மூலம் சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இருமொழித் தேர்ச்சியினை வெற்றிகரமான முறையில் அடைந்துள்ளனர் என்பதனை அவர்களது இக்கட்டுரையாக்கங்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

சிங்கள மாணவர்களது இரண்டாம் மொழியாகத் தமிழ் மொழியும், தமிழ் மாணவர்களது இரண்டாம் மொழியாகச் சிங்கள மொழியும் சகல பாடசாலைகளிலும் கற்பிக்கப்படுதலானது கட்டாயமாக்கப்படல் வேண்டும். இதுவரையில் பாடசாலைகளில் இரண்டாம் மொழியாக தமிழ் மற்றும் சிங்கள மொழிகள் தரம் 09 வரை மாத்திரம் கற்பிக்கப்பட்டு அதன் பின்னர் அப் பாடமானது விருப்புநிலை தெரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. மொழித் தேர்ச்சியினை கருதி சிங்களம், தமிழ் ஆகிய அரசகரும் மொழிகளை கற்கும் அரச ஊழியர்களை விடவும் இம்மொழிகளை பாடசாலைகளில் கற்கும் மாணவர்கள் முன்னிலையில் உள்ளனர் என்பது சுட்டிக்காட்டத்தக்கது.

எனவே தரம் 06 முதல் தரம் 09 வரையில் இரண்டாம் மொழியாக சிங்களம் மற்றும் தமிழ் மொழிகளைக் கற்கும் மாணவர்கள் இம்மொழிகளில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றுள்ளமையுடன், தரம் 09 இன் பின்னரும் சிங்களம் மற்றும் தமிழ் மொழிகளை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பித்தல் உரிய முறையில் இடம்பெறுமாயின் தற்போது வளர்ந்த தலைமுறையினருக்கு ஒரு சில மணிநேரங்களில் வழங்கும் மொழித் தேர்ச்சியினை விட மொழிக்கொள்கை தொடர்பில் பாடசாலை மாணவர்களது சிறந்த பெறுபேற்றினை பெற முடியும் என நம்புகிறோம்.

அதற்கேற்ப சிங்கள மாணவர்கள் தமிழ் மொழியைக் கற்றல் மற்றும் தமிழ் மாணவர்கள் சிங்கள மொழியைக் கற்றலானது ஒரு முறைமையுடன் நடைபெறுமாயின் மற்றும் கலவன் பாடசாலைகள் உருவாக்கப்படுமாயின் அது “நல்லினக்கம்” இயல்பாகவே கட்டியெழுப்பப்படுவதற்கு பெரிதும் உறுதுணையாக அமையும். எதிர்காலத்தை கையகப்படுத்திக்கொள்ளவுள்ள இளைய தலைமுறையினரால் சிங்களம், தமிழ் என்ற இடைவெளி நீங்கி பரஸ்பர ரீதியான கருத்துப்பரிமாற்றம் நிகழ்வதற்கான குழலை உருவாக்குவது எமது பொறுப்பு மட்டுமன்றி பொறுப்புக்கூறலுமாகும்.

அரசுகரும் மொழிகள் ஆணைக்கும் மற்றும் தேசிய மொழிகள் சமத்துவ மேம்பாட்டுச் செயற்றிட்டம் ஒன்றினைந்து பொது நிர்வாகம், உள்ளாட்டலுவல்கள் மற்றும் மாகாண சபை மற்றும் உள்ளூராட்சி அமைச்சின் வழிகாட்டலின் கீழ் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களடங்கிய நடுவர் குழாத்தினர் இக்கட்டுரைப் போட்டியினை வெற்றிகரமான முறையில் கொண்டு செல்வதற்கு வழங்கிய ஒத்துழைப்பினை பாராட்டுவதுடன் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அத்துடன் இக்கட்டுரைப் போட்டியில் பங்குபற்றிய அனைத்து மாணவர்களுக்கும் எனது மனமாற்ந்த வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக்கொள்வதுடன் எதிர்காலம் வளம் பெற பிராத்திக்கின்றேன்.

சட்டத்தரணி டி.கலன்குரிய
தலைவர்
அரசுகரும் மொழிகள் ஆணைக்கும்

Message from the Chairman of the Official Languages Commission

The establishment of the citizen's Official Language rights took place 66 years after the establishment of Sinhala as the Official Language and 35 years after the establishment of Tamil as an Official Language. A citizen's fundamental right is the ability to communicate in his or her Native Language. There are 6,912 different languages spoken in the universe, 10 of which are sign languages. People in the community who speak different languages must all have equal access to the aforementioned fundamental right. Language is important for learning and communicating, but it also plays a crucial role in defining an individual's identity, characteristics, and nature. Numerous studies have shown that language use throughout socialization is often genetically inherited. Hence, language has evolved into the soul. To value the language, Sri Lanka celebrates Mother Tongue Day, Sinhala Language Day, Tamil Language Day, English Language Day, and Official Languages Week. In Sri Lanka, in addition to the languages mentioned above, a day has also been assigned for sign language.

The power to investigate whether the Official Language rights are properly implemented or violated has been vested to the Official Languages Commission by the Official Languages Commission Act No. 18 of 1991. Monitoring of the Official Languages Right given to the people by Section 18 and 19 in Chapter IV of the Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka through the tasks of Supervision, investigation, education, and consultation binds with the responsibility aforesaid vested to the Official Languages Commission.

As far as our concern the adult generation who benefited from the Official Languages Right has entirely acquired the ability to develop their bilingual proficiency vis-a-vis. Inter alia, the Official Languages Policy must further be promoted i.e. sustainable development. At this juncture, the most important component i.e posterity is child generation.

The Official Languages Commission pays attention towards sustainable development, posterity, and child generation as well. Hence, the school language circles have been promoted Island wide by the Commission targeting to develop the children's Sinhala, Tamil, and English knowledge. Children were limited to their homes by the unexpected and unexperienced Covid-19 pandemic. An essay competition was organized by the Official Languages Commission in collaboration with National Languages Equality Advancement Project (NLEAP) representing every province and district in the country to encourage the school children who were at home

for a long time. School children from South and North were very interested in the said essay competition.

Although winners of this competition were selected, all essays sent by the school children well reflect the commitment and fostering the interest of the Official Languages, National Languages Policy by the posterity because it is a national level competition. Not only that, this essay competition well corroborates that the bilingual proficiency in Sinhala and Tamil languages has been acquired by the child generation within their school education than the effort taken by the adult generation to acquire the bilingual proficiency within few hours.

Teaching Sinhala and Tamil languages in every school must be made compulsory because these two languages are the second language of Tamil and Sinhala people which is presently in progress only up to Grade 09. Students have given opportunity to select that subject as an alternative language thereafter. Children who have learned the Official Languages viz Sinhala and Tamil languages stand ahead of the government officers who have acquired the language proficiency.

Hence, children in Grade 6 to 9 who learn Sinhala and Tamil languages have been achieved success in the proficiency of those two languages. If these two languages would be further taught above Grade 9, we believe that successful results about the languages policy could be obtained from school children than the language proficiency acquired by the existing adult generation given within few hours.

In light of this, it will immensely help to build the "reconciliation" gradually if Sinhala and Tamil students learn their second language properly and mixed schools are established. It is our responsibility and accountability to provide for the posterity who accepts truth as people interrelated to exchange ideas without keeping distance from Sinhala and Tamil people.

I highly and thankfully appreciate the support extended by the University Professors and Lecturers giving their judgment for the success of this essay competition organized by the Official Languages Commission in collaboration with the National Languages Equality Advancement Project (NLEAP) under the guidance of the Ministry of Public Administration, Home Affairs, Provincial Councils and Local Government. I would also like to take this

opportunity to congratulate all of the students who have participated in this competition and wish them for the great future.

D. Kalansooriya

Chairman

Official Languages Commission

Message from the Director, National Languages Equality Advancement Project

It is with great pleasure to pen this message for the booklet featuring the winning essays of the (OLC national) children's essay competition.

The National Languages Equality Advancement Project (NLEAP) is honoured to have been able to support this essay competition for school children together with the Official Languages Commission to commemorate National Languages Day 2021.

This competition was organized to champion the noble goal of raising awareness among children about the Sri Lankan Official Languages Policy as well as language rights. Furthermore, we believe that competitions such as these contribute to the development of children's language skills, innovative thinking, and creative writing.

NLEAP is a Government of Canada supported project designed to respond to the GoSL's goal to protect and promote the language rights of all its citizens and support and strengthen the OLP implementation in partnership with the Ministry of Public Administration, Home Affairs, Provincial Councils and Local Government and its affiliated institutions; namely the Department of Official Languages (DOL) and the Official Languages Commission (OLC), and the National Institute of Language Education and Training (NILET). In addition, NLEAP also supports four universities (Sabaragamuwa, Eastern, Kelaniya and Jaffna) to deliver a special 4-year degree program in translation studies through the University Grants Commission (UGC). NLEAP also supports civil society organizations to promote OLP awareness and second language learning. NLEAP is managed and implemented by Alinea International under contract from Global Affairs Canada.

The essay competition garnered a very enthusiastic response from students, parents, and teachers and we had more than one thousand entries from all regions across the island in Sinhalese, Tamil and English. We are elated that we were able to support this competition during a period when the situation in the country provided less opportunities for children to develop extra-curricular skills due to the Coronavirus pandemic.

The winning essays included in this book are more than a collection of essays written by children; they are splendid testimonials that reflected the youthful sensitivity and sincerity of the children who are aware of the power and strength of language. Therefore, these essays could be their gift to the nation. The words in their essays have incredible power. Power to inspire, encourage and make change happen through using language as a tool to spread the word of peace, respect, justice, and unity. It is for this reason that we decided to publish the winning essays as a booklet and to distribute it among schools to allow more children the access to read these lovely stories.

Don E. Brownell

Director

National Languages Equality Advancement Project

පයග්‍රාහික, පයග්‍රාහිකාවේ

බෙන්ඩ්‍රියාලර්කස්

WINNERS

සිංහල - ජේජ්ඩ් අංශය

සිංහලම - සිරෝහ්ත පිරිව

SINHALA SENIOR CATEGORY

පුද්ගල ස්ථානය

ඒ. ඒ. පාරමි සත්සරණී ජයසුරිය
විශාලා විද්‍යාලය - කොළඹ 05

මුතලාම මිටම

ජේ.ඩ්. පාරමි සත්සරණී ජයසුරිය
විශාකකා විත්තියාලයම - කොළඹ 05.

First Place

J.A.Parami Sathsarani Jayasooriya
Visaka Vidyalaya, Colombo 05

දෙවන ස්ථානය

පසිදු මුතුමාල
මහින්ද විද්‍යාලය, ගාල්ල

තිරණ්තාම මිටම

පසින්තු මුත්තුමාල
මධ්‍යින්ත විත්තියාලයම - කාව්ල

Second Place

Pasidu Muthumala,
Mahinda Vidyalaya, Galle

තෙවන ස්ථානය

කේ. ඩී. දහුජ්කා රොෂානි
බප/මිග ජීනරාජ මහා විද්‍යාලය නිවන්දම - ජා-පැල

මුළුන්‍යාම මිටම

K.D. තනුජ්කා රොෂානි
ජිනරාජ මකා විත්තියාලයම - න්‍රේකාමුම්පු

Third Place

K.D.Dhanuska Roshani
Jinaraja Maha Vidyalaya - Negombo

ජාතික සම්ගිය ගොඩනැගීමේ ප්‍රමුඛ බලය නාජාවයි
ඡේ ජ්‍යාරත්ම සත්සරණ ජයසුරිය
විශාකා විද්‍යාලය කොළඹ 05

මානව ඉහිභාසයේ මේක්සා විනිහිත කරන ලද විධිමෙනම නිර්මාණය මානව භාෂාවයි. ලොව සැම මානවයෙකුට ම නිර්යාසයයෙන් උරුම වූ භාෂාවක් ඇත. භාෂාව යුතුවෙන් අදහස් කරන්නේ කිසියම් ව්‍යාකරණයක් සාදාගෙන අදහස් ප්‍රකාශ කරන මාධ්‍යයකි. සහ්තිවේදන මාධ්‍යයක් වන මෙහි, එය භාවිතා කරන සමාජ කොට්ඨාසයේ සංස්කෘතිය ගැබීම් තිබේ.

ග්‍රීක ඉතිහාසයදෙනු වන හෝරඩ්බිස්ට්‌ගේ ග්‍රන්ථයක සඳහන් වන්නේ සම වයසේ පසු වූ කුඩා බේලිඳුන් දෙදෙනෙක කවර මිනිස් නැඩුවන් නොඇසෙන ලෙස තුදුකළා කොට, භාජා විභා ගෙන ඔවුන් නිස් වයසේ කතා කිරීම ආරම්භ කළ විට එක් බේලිඳුකෙක් මුහුණ්ම කතා කළ බවය. ප්‍රථම වරට භාජාව එක් බෙන වූ බවය. එනැන් පටන් අද දක්වා ම විවිධ සංකේත, රිති භා ගැඹු අනුසාරයෙන් භාජාව පාර්මිලරික බායායුයක් සේ අද උපදින බේලිඳුරු වුව හිමි වේ. භාජාවට පත්ති හේදයක් නැත. උප්පත් පොහොසත් කාටත් පොදු වූ මේ භාජාව මානවයාට නිරායාසයෙන් ලැබෙන අම්ල ත්‍යාගයකි. මිනි පළදුනාවකි. මානව ඕස්ට්‍රිටාවාර ආරම්භයේ පටන් වළුමන් නොවී ප්‍රභාවත් වූයේ මෙම මිනි පළදුනාව නිසා බව අව්වාදුයෙන් පිළිගත යුතුය. මිනිසා ලෝකයට බිහි වූයේ කිසියම් අනත්තාවයක් ඇත්තිව ය. මේ සියලු දෙනාටම භාජාවක් ආගමක්, සංස්කීතියක්, උපතින්ම හිමි වේ. කිසියම් ප්‍රවාක උපත බෙන්නෙකට එම ප්‍රවාල් කතා කරන භාජාව උරුම වන්නේ ඔහුගේ අනිමතය ගෙන නොත්කිමි.

ඉතා සංකීර්ණ වූ පහසුවන් නිගමන වලට එළඹිය තොහැකි එළයක් වන භාෂාව සතු මුළුක කැපුයුත්ත මෙහෙයුම් අනුමත යුතු දෙනු වශයෙන් පණුව්‍ය තුවමාර්ගවයි. ග්‍රික දුර්ජනික ඇරෝධීටෝටල් භාෂාව භැඳීන්වේයේ "සික්" සහ පෝරුණු යන දෙකින් සමඟ්වීන ගබඳ ලෙසයි. මේ ගබඳ මිනිස් වින්තනය සමග දැඩි සේ එකට බැඳී තිබේ. වින්තනය භාෂාව නිපදවු යායියා. භාෂාව තිසු වින්තනය පහසු කරවියි. මෙමෙස තිඳුනස් නිවහල් වින්තනය සමග එක් වූ භාෂාව මෙහෙයුම් වර්ගයාගේ අන්තර්භාවය වැඳුග්‍රහ් සුලකුණුකි. සමඟ ලෝක භාෂාවක්ම එකිනෙක සමග සම්ප සබඳතා පවත්වයි. මිනිස්න් අනර් අනර් සහන්තිවේදනයේ ක්‍රියාකාරීත්ත්වය භාෂාව විසින් ඉටු කරයි.

හාජාව නමැති මෙවලම මානව ශිෂ්ටධාරාය නව මගකට යොමු කළේය. කණ්ඩායම් වශයෙන් සංවිධානය වූ සමාජ උගියක් තම තමන්ගේ ස්වාභාවික පරිසරයට අනුකූලව "භාජා" සම්මත කර ගන්නා ලදී. මුළුන් පිටතන ගබඳ, අක්ෂර බවට පත්කර ගන්නා ලදී. ඒ අන්දමට ලැබිත භා වාචික ලෙස භාජාව දැවැනුරුම් වේ. එය සැබැක ලේකයේ වස්ත්‍ර හෝ සංසිද්ධ සම්ග සහස්‍රන්ධිතාවයක් දක්වන අතර ම හැගේලිය සාධක, ඉතිහාසය භා පිටත තත්ත්ව සියලුම මුළුගින් පිළිබඳ කරයි.

මෙම අරුමලේති මානව නිෂ්පාදනය සමග ගසට පොත්ත, පොත්තට ගසක් සේ බඳී සිටින්නේ ජාතියයි. භාෂාව යැයි කිහිප පමණින් ඒ පසුපස ඇදි එහින්නේ ජාතියයි. ජාතියේ නමලෙති සර්ථකලයේ තුළ වහිනේ භාෂාවයි. සිංහල භාෂාව කතා කරන ජාතිය සිංහල ජාතිය හෝ දම්ල භාෂාව කතා කරන ජාතිය දම්ල ජාතිය ලෙස පැහැදිලි අර්ථකරුහයක් දිය හැකිය. ජාතියක් යනුවෙන් භාෂාවන්හින්නේ යම් නිශ්චිත තුම් පුද්ගලයක පොදු සංස්කෘතියක්, භාෂාවක් සහ ඉතිහාසයක් මත පැනනම් වෙමින් සංවිධානය වූ ජන කොටසකි. ජාතිය, කාර්මික ශුද්‍යය මත් වූ පුරුෂක් යනුවෙන් ද අර්ථ දක්වයි. “ජාති” යන වචනයේ මුළු අර්ථය උපත, ඉපදීම, බෙහිවීම යන්නයි. නිශ්චිත මානව සමාජයක ඉපදීම නිසා “එම ජාතියේ” හෙවත් “ජාතික” ලෙස තැබුවේයි. සම් පැහැදාය, කෙසේ, ඇසේ, භාසය වැනි දේහ ලක්ෂණ අනුවත්, භාෂා සහ සමාජ සය්කීටික ලක්ෂණ පෙන්වන ජන වර්ගය අනුව ජාතින් විවිධාකාර වේ. රටක මෙවන් ජාතින් කිහිපයක් වාසය කරනු දැකිය හැකි ය. උදාහරණ ලෙස ලංකාව තුළ වෙසෙන සිංහල ජාතින් සහ දම්ල ජාතින් පෙන්වායි හැකි ය.

මෙම ප්‍රතින් සියල්ල එක් රටක පිටත් වන රට වැසියන් ය. එක් එක් ප්‍රතින්ගේ සිරත් විරත් සහ සංස්කෘතියට ගරු කරමින් සංවේදී, සාමාජික පරිසරයක් තුළ රට වැසියන් කටයුතු කළ යුතු ය. බහු වාරික හා බහු ප්‍රතික රටක වෙසෙන විවිධ ජන ජනවර්ගයන් සහ ප්‍රතින් අතර සම්බන්ධ හා සංඝිලියාව අනුව ගුණම කරනුයි. එය නො පවතින තාක් ඒ රටේහි සාමාජික හා සම්ඝේදය අපේක්ෂා කළ මෙහෙයු. ප්‍රතින් අතර පවතින අනෙක්ද අවශ්‍ය වාසය හා සැකය ප්‍රතින් අතර පැවතිය යුතු සම්බන්ධ ප්‍රධාන බාධාවකි. රටක වෙසෙන විවිධ ආගම්කීම් නො දෙන මානු ව්‍යුහයක ගිනි දළ ය.

එෂභන් මේ ගිනි දුළු නිවන සිසිල් දිය දහර වනුයේ විනිවිද භාවයෙන් යුතු භාෂාවයි. අනෙක්නෑ වශය්වාසය සහ සුහදාතාව ඇති කිරීමට ජාතින් අතර අනෙක්නෑ අවබෝධය ගොඩනගැමීමට ඒ ඒ භාෂා දැන ගැනීමෙන්, ඉගෙන ගැනීමෙන් හැකියාව ලැබේ. ලොව කොතැහැක හෝ යුද ගැටුම් ඇතිව තිබේ නම් මෙම බොහෝ ගැටුම් වල මූල බිජ වේ ඇත්තේ මේ භාෂාව භා ප්‍රවතින නොගැලපීම් ය. මෙහිසාගේ සමාජ තත්ත්වය පාලනය කර ගැනීමට ප්‍රතිඵලිය වන මේ භාෂාවේ නො ගැලපීම් ඇවම කර ගනිමින් අනුත්‍යතාවය ප්‍රතික්ෂා කරගන

యైన య. లింగాన్ ఆనందకుగే అనుభవాల్య సమాచారం కే ద్వారా నొకల్ల యైన య. లిం అనుభవాల్య గాలిలుకు ఆని విన ఆపసేర్లావక్కు లీయ ఆధిక్యా కఠ గెత్తిమ జల్లు గెల్లుత ఆని కఠ గెత్తిమ జేసులు వేత య.

එක් පාතියක් පමණක් වැදගත් යැයි කියමින් අහනක් පාතින් විනාශ කිරීමේ සංකල්ප ඇති නොකළ යුතුය. සියලුම ජන වර්ග වලට අයත් සංස්කීර්තින් භාෂාවන් මූල්කර ගෙන පොදු තත්ත්වාකාරයෙන් ගොඩනැගීමේ වැදගත්කම ඉස්මත වන්නේ මේ ගැටු අවම කිරීමටය. විවිධ භාෂා විවිධ සංස්කීර්තින් ඇතිව අපි විශ්ව සමාජය පිළිබඳ කනා කරුම්න් සිටිමු. අප සියලු දෙනාම එහි සාමාජිකයේ ය. අප සියලු දෙනාම ලෝකයේ පුරුවයියේ ය. ලෝක පුරුවයින් වන සම දෙනාටම එක එක භාෂාවන්ට එක් එක් සංස්කීර්තිව් ඇති අධික්වාසිකම් එමඟ ම නිවිය යුතු ය.

ඒ සඳහා විවිධ ප්‍රතිචාර අතර සම්බන්ධතාවයන් ඇති විමර්ශ භාෂාව අනුවත්ත සාධකයකි. සංහිදියාව යැයි අපි හැඳුන්වන මේ සම්බන්ධය ආරක්ෂා කර ගෙන යුතු ය. උදාහරණ ලෙස අප රටේ ජාතික භාෂා දෙකක් ඇත. ඒ ඩිජිනල භා දුම්ල යන භාෂාවන්ය. මේ භාෂාවන් පිළිබඳ දැනුම සියලු උට වැසියන් වෙත බ්‍රා දීමෙන් ඔවුන් තීග්‍රියාස් අදහස් අති ප්‍රදේශගයන් බවට පත් වේ. ඒ සඳහා දැනුමන් ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වූයාත්මක වෙමෙන් සිටියි. රටක සාම්කාමී, ඒකිය සමාජයක් ගොඩනගැමීම රාජ්‍යයක පර්‍ය ම යුතුකමයි. පාසල් වල සිංහල ප්‍රමුණ්ට දෙමුල භාෂාවන්, දෙමුල ලුමුන්ට සිංහල භාෂාවන් ඉගෙන්වීම විමර්ශන් සහ රාජ්‍ය සේවකයන්ට ද්‍රේ භාෂා දැනුම බ්‍රා දී ඔවුන් ද යාචන්කාලීන කරමින් ජාතික සමගිය ගොඩනගැමීම ප්‍රමුඛ බලය වන භාෂාවක් පිළිබඳ ගෙටු අවම කරමින් සිටියි.

රටක ජාතික සම්බන්ධ පවත්වා ගෙන කාමට භාෂාව සමග අන්වල් බැඳෙනු සංස්කෘතියක් තිබිය යුතු ය. අප අනෙකාගේ භාෂාව ඉගෙන ගන්නවා යනු අනෙකාගේ සංස්කෘතිය ඉගෙන ගැනීමයි. ව්‍යවහාර ප්‍රාග්ධනය ගෙයිනාගා ගෙ හැක. සාමූහික සමාජයක දැනුවත් බව ආරක්ෂා කිරීමට භා දැනුම සම්ප්‍රේෂණය කිරීමට ජනවාරියේ කන්ඩායමක භාෂාව යනු වාහකයයි. ජනවාරියේ කන්ඩායමක ප්‍රධාන නිශ්චිත ගුණාගය වන එය, ඒකාබද්ධිනාවයේ ප්‍රධාන සඩකය ලෙස කියා කරයි. බලවත් එක්සත් කිරීමේ බලවිගයක් වන භාෂාව ම මෙහිසුන් බෙදා වෙන් කිරීමට සමත් වේ. තම භාෂාව භාවිතා කරන පුද්ගලයන් තමන්ගේ කෙනෙකු ලෙසත්, එම භාෂාව භාවිතා නොකරන්නන් තමන්ගේ කෙනෙකු නොවන ලෙසත් සැලකීම මේ ද්වීභාෂා ඉගෙනීමෙන් මග හරවා ගෙ හැක. එදිනෙනු පිළිත්තයේදී අපට එකිනෙකා සමග සන්නීවේදනය කිරීමට බොහෝ දුරට හැකිවේ ඇත්තේ අපට එකිනෙකා තේරුම ගැනීමට භාෂාව ව්‍යවහාර නිසාවෙනි.

ලංකාවේ පුරා වසර නිහකට අධික කාලයක් පැවත්තු යුද්ධයට හේතු වූයේ සිංහල හා දේමල ජනතාව අතර ඇතිව් ඇති වූ අසම්බෑමයි. මේ කිරීර යුද්ධය මිනිස් ජීවෙන කොපමතා බැලි ගනිමින්, දේපල කොපමතා විනාග කළ උය නොදැන්නා කෙනෙනු නොමැති තරම් ය. මේ සියලු යුද්ධයන්ට, විනාගයන්ට මුල බිජය වූයේ අසම්බෑයයි. ඒ නිසාම රැරී සංවර්ධනයට යොදුවය හැකි තිබූ මුදල් යොදුවන්හරි සිදු වූයේ යුද්ධයන් අසර්තා වූ, අනාරි වූ පිරිස් වෙනුවෙන් ය. සහිපාර්ක්ක අවශ්‍යතා වෙනුවෙන් සහ යුද්ධෝපකරණ යුද්ධ මිලදී ගැනීම වෙනවෙන් ය. එසේ නම් ජාතික සමරිය කොතරම් වටින්හේ ද එසින් ම අවබෝධ කරගත් භාජි ය.

ශේ වෙනුවෙන් එක් එක් පාතින්ගේ සිරින් විරින් සහ සංස්කෘතියට ගරු කරමින් සංවේදී, සාම්කාමී පර්සයක් තුළ රට වැසියන් කටයුතු කිරීම අවශ්‍ය බව අවශ්‍යතාත්මක ය. එසේ නම් පාතික සම්බන්ධ ගෙඩිනාගේමේ ප්‍රමුඛ බලය හාජාවයි. සැම ලෝක හාජාවක් ම එකිනෙක සමග සම්පූර්ණ සංඛ්‍යාත පෙන්වයි. මිනිසුන් අතර සහ්යිත්වෙනුයේ ක්‍රියාකාරිත්වය හාජාව විසින් ඉටු කරයි. ප්‍රහාර්යික උපයක, සමාජයක හාජාව යෙනු සාම්මයේ දේ වූ දිනයා ය. පාතින් අතර ඇවේලන ගිනිදැලු තිවන සිසිල් ජල දාරාව ය. එසට හේතුව වන්නේ අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රයේ දී, සමාජ ක්ෂේත්‍රයේ දී රික පුරුවැසියන් ගහුදෙනු කරන්නේ හාජාව හරහා ය. සමාජ අභිවර්ධනයට හාජාවක් අවශ්‍ය වේ. සමාජ උපකරණයක් වන මේ තුනන වාර්ග විද්‍යාවේ විද්‍යාවේ පිළා ලෙස සැලකෙන ග්‍රෑනිනැහැඩු සොයියේදී, හාජාව ව්‍යුහ කිරීමට වෙන තුනක් යොදා ගෙන තිබේ. ඒ “ලංගාල්”, “ලොං” සහ “පරෝල්” යනුවෙනි. “ලංගාල්” යනු ‘සමස්ත මානව ව්‍යායා තුළම දැකිය හැකි’ යන්නයි. පුද්ගලයකු කුමන රටක කුමන ජාතියකට අයත් වුවන් කුමන හෝ හාජාවක් හාටිනා කිරීමේ හැකියාව පුද්ගලයකුට අයිතිය. ”ලොං” යන සංවිධානත්මක ස්වර්චපයක් තිබේයි. ”පරෝල්” යනු හාජාවේ අනුත්‍යනාවයයි. එක් එක් පුද්ගලයට සූචිගෙෂී වන මේ හාජාව එහි ප්‍රහාරයෙන් ප්‍රතිච්ඡලයක් වන්නේ පුද්ගලයෙකුගේ තමා අවට ලෝකය පිළිබඳ පිළිතිබු කරන බැවති. එය ලෝකය නිර්මාණය කරන ස්වයංපෝෂිත බලවේගයක් නොවීමට හේතු නොමැති වුවන් හාජාව පුද්ගලයකුගේ විද්‍යාත්මක සංවිධානය ලක්ෂණ වෙත බොහෝ උරට අනව්‍යීතනය වී ඇත.

සම භාෂාවක්ම තමාගේ ආකාරයෙන් ලෝකය බෙදාහි. සම භාෂාවකටම ලෝකය පිළිබඳ විශේෂ ව්‍යුහයක් ඇත. එහින් සේවාවර වූ ලෝකය තුළ ඒ ඒ පානින්ට නිදහසේ සිය සය්කීනිය පෝෂණය කර ගැනීම සඳහා පිච්ච්වීමට නැකි පරිසරයක් සේවාපින කළ යුතු ය. ඒ සඳහා සූල් පානින් සහ මහ පානිය අතර පානික සමගිය ඇති කිරීමට භාෂා දැනුම බව දිය යුතු ය. පානික සමගිය බඳු වැරීමෙන් සිදු වන්නේ යුද ගැටුම් අති විෂය. අනෙකුනා වශයෙන් සැකයෙන් සහ බිජයෙන් තොර සමගි සම්පත්නා ජනනාවක් සිටින්නේ නම් සහ රැක සැබැඳු විවිධ පාලනයක් පවතින්නේ නම්, පරිහානියේ ගිනි දැඩි ඇවිලෙන්නේ නැත. අදුරුද්දේශ, ආත්මප්‍රකාශ, අමත් රාජ්‍ය පාලකයන් තොව, බුද්ධීමත් රාජ පාලකයන් මෙය වටා ගත් විට, සූල්තර පානින් කෙරෙන් දේමුවෙමුගත තොවී, එම භාෂාවට සම තැන දීමත්, බිහිරි ප්‍රදේශයන් හර පවා සංග්‍රහ භාෂාව ආධාරයෙන්

කටයුතු කිරීමට ඉඩ ප්‍රස්ථාව සලසා දීමත් කළ යුතු ය. වෙනත් භාෂාවක් භාවිත කරන්නන්ට වෙනස් ලෙස සලකන බවට අදහස් ඇති නොමෙමට වග බලා ගත යුතුය. ඒ ආකාරයට කොන්චන භාෂා භා සංස්කෘතින් වලට අයත් ජනතාව වෙන්වී පිටත් විය යුතු බවට වරදි අදහස් මතු කර ගැනීමේ තත්ත්වය ඇති වීමට ඉඩ නොදිය යුතුය.

එනිසා සැමට පොදු ලක්ෂණ උපයෝගී කොට ගෙන මුළු රට පොදුවේ නියෝජනය කරන පාතික අනුත්‍යතාවයක් සැකසීය යුතු ය. භාෂා ගැටු නිසා උපදෙස් තේරුම ගැනීමට නොහැකිවීම වැනි ප්‍රධාන ගරෙම් එවිට අවම කරගත හැකි ය. අදුට ගාප කරම්න් සිටිනවාට වඩා එක් පහනක් හෝ දැඳ්වීම එලදායක ය. යම් ලේඛනයක්, වාර්තාවක්, ප්‍රකාශනයක් හෝ ලියවිල්ලක් අදුළ භාෂාවේ පිටපතක් හෝ උද්ධානයක් හෝ පර්ව්‍රනයක් ලෙස බ්‍රාහ්‍රා හැකි පරදි සැකසීම බොහෝ ප්‍රයෝගන්වන් ය . සූලිනර පාතින් කෙරෙහි ද්විඟ සහගත නොවී භාෂාවට සමතැන දිය යුතු ය. පාතින් අතර සමගිය ව්‍යුහය කිරීමේ මූලාර්ථිය භාෂාවයි. රටක හෝමික අඛණ්ඩතාවය උදෙසා පාතින් අතර සමගිය අත්‍යවශ්‍ය සාධකයකි. ඒ සඳහා අන්තර්හොම්මෙන් නොවී නිති ගරුකට කටයුතු කළ යුතු ය. සූලිනර පාතිකයාගේ භාෂා අයිතිය සූලින් සූලින් ඔවුන්ගේ භාෂාව අයිතියන් ප්‍රවර්ධනය කිරීමන්, රුස්ය නිලධාරීන් දැනුවන් කිරීමක් වැනි කටයුතු මගින් පාතික සමගිය ඉනිමග වෙත හැරිය හැකි ය.

පේන් ගැටැන් විසින් ඉදිරිපත් කළ ගැටුම් කේත්‍යට අනුව වුශ්‍ය, ආකළ්ප භා වර්යාවන් නිසා ගැටුම් ඇති වේ. ගැටුම් භා සම්බන්ධ මූලික සාධක වියවර ලෙස හැඳුනු ආකළ්ප භා වර්යාවන් ගැටුම් ගැටුම් වලට මුළු වේ. අප විසින් අනු පාතිකයන් සමග කරන නිස්සාර අරගල හැවැන්වය යුතුය. අප සතුව ඇති දැනුම, භාෂාව හරහා බේදා ගත යුතුය. මූස්ලම් පාතිකයන්ගේ වෙළඳුම ඉගෙන ගැනීම, දෙමළ ජනයාගෙන් වියලි කළාපිය ගොවිනැන ඉගෙන ගැනීම, විදේශීකාන්තෙන් තාක්ෂණ්‍ය ඉගෙන ගැනීම මගින් නව වෙළඳ සබඳතා ඇති කර ගත හැකිය. මේ අයුරින් ඇති වන්නේ පාතික සමගියයි. ඒ සඳහා පාගා දැමීමෙන් නොව සමාඟන්මතාවයට ඉඩ බොදා දී කටයුතු කළ යුතුය.

එක් භාෂාවක් කනා කරනු බඩන එක් සිරින් විරින් සම්බායක් ඇති ප්‍රජාවක් පාතියක් ලෙස සැලක්නා නමුදු, ගෝලීයකරණාය මෙන්ම ප්‍රත්‍යන්තර භාෂා පරිහාරණාය ද, අන්තර්ජාල තාක්ෂණ්‍ය ද, අද අන් රටවලට සංකුම්ත්‍ය වීම ද, මේ තත්ත්වයේ පැහැදිලි වෙනසක් ඇති කර තිබේ. කිස්ටුපේශාවට, ඇමම්ටිකාවට, කිහිපාවට සංකුම්ත්‍ය වී ඇති සිංහල දෙමළ මිනිසුන්ගේ ඊළග පරම්පරාවට සිංහල හෝ දෙමළ පාතිකන්වය නොදැනී යනු ඇත. ඒ පරපුරු බොහෝ අයට තමාට පාරම්පරිකව උරුම වන භාෂාව හසුරුවන්හට ද නොහැකි විය හැකි ය. අද අප ප්‍රයෝගනායට ගන්නා තාක්ෂණික උපකරණ බොහෝමයක් නිපදවන්නේ බවතිර රටවල ය. නැති නම් විනය, ජ්‍යෙෂ්ඨ වැනි රටවල ය. ඒ ජනයා සතුව ඇති විදේශ දැනුම අප බ්‍රාහ්‍රාගෙන්නේ භාෂාව හරහා ය.

එසේ නම්, ආගම, පාතිය, දේශය යන සීමා මායිම ක්‍රමයෙන් උරුවල වෙමින් පවතින අතර පාතික සමගිය නමැති මහ ප්‍රවුර ලේවැසි ජනතාව වටා බැංකුම්පින් නිබැංහේන් භාෂාව නමැති බ්‍රාමයෙනි. අපි විවිධ භාෂාවල ගිනි රස විදින්නේ එහි පාතිය, ආගම ගෙන නොතකමිනි. රසවින්දානයට භාෂාව ගැටුවක් නොවේ. අධ්‍යාපනයට, තාක්ෂණ්‍යට, සෞඛ්‍යයට, සාහිත්‍යයට, නැත්තනයට භාෂාව ගැටුවක් නොවේ. එසේනම් පාතික සමගිය ගොඩනැගීමේ ප්‍රමුඛ බලය වන්නේ භාෂාවයි. අධ්‍යාපන ක්‍රේඛ්‍යයට සමාජ ක්‍රේඛ්‍යයට, ප්‍රමිතිකරණයකින් යුතුව මනා කළමනාකරණයකින් යුතුව සහ නිර්මාපක ගුණයෙන් හෙබි ලිඛිත හෝ කටයුතු සිය නිර්මාණයන්මඟ ව භාවිතා කිරීම පාතික සමගිය ගොඩනැගීම සඳහා උත්ප්‍රේරකයක් ලෙස යොදා ගත හැකි ය.

භාෂාව, සංස්කෘතියේ කැබිපතය

පසිදු මූත්‍රමාල

මහින්ද විද්‍යාලය, ගාල්ල

වත්මන් සමාජය අතිගය සංකීර්ණ වූවකි. මෙම සංකීර්ණත්වය සමාජය භා සංස්කෘතික සාධක මෙන්ම ආකුමණ භා සංකුමණ වැනි හේතුන් ද බිලපායි. එම නිසා වර්තමාන සමාජය විවිධ පන වර්ග, විවිධ භාෂා, විවිධ ආගම්, ඇදුනිල් භා විශ්වාස භා සිරිත් විරිත් වැනි වෙනස්කම් වෙළින් යුත්ත වේ. ලෙටැනි සමාජයක පිවත්වන ජ්‍යෙන් ජ්‍යෙන් පෙන් කොට්ඨාස තම අනුහාතාව තක්සේරු කර ගැනීම උදෙසා තමන්ට ම ආවේණික වූ සිරිත් විරිත් සම්ප්‍රායන් ආගම් ඇදුනිල් පවත්වාගෙන යන අතර භාෂාව යනු ඉන් විශේෂිත අංශයකි. ඒ හේතුවෙන් මෙටැනි බහු සංස්කෘතික සමාජයක පිවත්වන අප අනු සංස්කෘතින් වලට ගරු කරමින් පිවත් විමට තුරු පුරුදු විය යුතු වේමු. අතිතයේ සිටම විවිධ සමාජ විද්‍යාලයන් භා දාර්ශනිකයන් සංස්කෘතියේ යන්න විගුහ කිරීමට වශයම කොට ඇති අතර ඒ පිළිබඳව නිර්වචන බොහෝමයක් ඉදිරිපත් වී ඇත. ඒ අතරින් වේ බැංකිල් නම් සමාජ විද්‍යාත්මක සංස්කෘතියේ අර්ථ පැහැදිලි කළ ආකාරය පහත පරිදි වේ.

”දැනුම, ඇදුනිල්, කලා, නිති, සිරිත් විරිත්, ඇගයීම් භා මහිසා විසින් සමාජයේ පිවත්වන පුද්ගලයක වශයෙන් බඩා ගන්නා වූ පුරුදු ඇඛ්‍යානිකම් භා හැකියාවන්ගේ සමස්තය සංස්කෘතියයි”

භාෂාව යන්න සර්ලව භැඳින්වුවහොත්, භාෂාව යනු මහිසා තම අදහස් තුවමාරු කර ගැනීමට නැතහොත් සහ්තිවේදන සිද කරන එක්තරා කුමයකි. ඇත අතිතයේ නොදියුතු මානවය වුවද සහ්තිවේදනයට විවිධ සංයුත් ගබ්ද උපකාරී කර ගත් අතර පරිමාතායක් සමග ම මහිසා තමන් ද භසු තුවමාරු කරගැනීමට භාෂාවක් සකස් කර ගත්තේය. වර්තමානයේ ද ලෝකයේ සම රටකට, පානියකට, ජ්‍යෙනිකට, ජ්‍යෙනිකට ම පාහේ තම තමන්ට ආවේණික වූ භාෂා ගෙශයක් ඇත. ලොව පුරු වර්තමානයේ ද භාෂාවන් භත් දැන්හසක් පමණ භාවිතා වන අතර එම භාෂාවන් ලෝකයේ පුත්‍රී විවිධත්වයක් ඇති කරන අතර එම එක් එක් සංස්කෘතියේ වල අනුහාතාවය ද ආරක්ෂා කරයි. මානව සංස්කෘතියේ අසහාය නිර්මාණයක් වන භාෂාව, මහිසා අන්න සහ්තිව්යන්ගේ සුවිශේෂි තත්ත්වයට පත් කරන්නයි. මහුමා සින්හි පහළවන සින්ම් පැන්ම් සංකෘත්ප අන්යන්ට එන්තු ගැනීමට ඇති වැදුගත්ම ආකාරය වුවයේ භාෂාවයි. එසේම භාෂාව යන්න අදහස් කෙරෙනුයේ කුමක්ද යන්න විවිධ විද්‍යාත්මක න්‍යායන් තුළින් නිර්වචනය කළහ. ඒ අතර බහු සම්භාවිත නිර්වචනයක් වශයෙන් ජේජ් එල්. මෙරේ භා බ්‍රේනාඩි විලොක් විසින් දක්වන ලද අදහස දැක්විය හැක.

”මහිසුන්, සම්භාව සමුහයක සාමාජිකයන් ද, සංස්කෘතික කොටස්කරුවන් ද වශයෙන් අනෙක්නා කියාරිතා භා සහ්තිවේදනය සඳහා යොදා ගන්නා වූ සම්මුතික වාක් සංස්කෘති පද්ධතියක්”

ඉන්දියන් සාගරයේ මුතු ඇටය ලෙස තැඳින්වු බඩන, අපගේ මව රට වන තු ලංකාවේ ද ඉනා කතු සංස්කෘතික විවිධත්වයක් දක්නට ඇත. භාෂාවන් කිහිපයක්ම භාවිතා කරනු බඩන අප රට තුළ සිංහල, දෙමල භා ඉංග්‍රීසි යන භාෂා සාපේක්ෂව සුලබව ඇසීමට ලැබේ. මෙම භාෂාවන් එම ජනතාවගේ සුවිශේෂත්වය විද්‍යාපායි. වසර දෙහෙනු සාපේක්ෂ පන්සියයක් වැනි ඉපැර්ණි ඉතිහාසයක් සහිත අපගේ මවිඛ වන සිංහල භාෂාවේ ද විවිධත්වයක් ඇත. එසට භේතුව, විවිධ පුද්ගල වල විවිධ සංස්කෘතින්ට අයත් ජනය නොයෙක් ආකාරයෙන් භාවිතා කිරීම නිසාය. තවද විවිධ දේශීය කර්මාන්තවල නියුතුවෙනු පෙන්න ඇති භාෂාව නන් ආකාරයෙන් වෙනස් කර ගත්හ. උදුහරුණ ලෙස කමන් දී, දේවර කර්මාන්තයේ දී, පතල් කර්මාන්තයේ දී යොදා ගන්නා භාෂාව අප එදිනෙදා පිටිනයේ දී භාවිතා කරන බිජින් බොහෝ වෙනස්කම් දක්වයි.

පුරාණයේ සිටම කමතට අතිමහන් ගොර්වයක් නිම විය. ඒ බුද්ධ හේග බැඩන්නා වූ ස්ථානය කමත වූ බැංකි. කමතෙහි ඇති වැදුගත්කම භා ගොර්වය උදෙසා කමතෙහි භාරකාරන්වය ඉරට, සඳහා භා බුදුන්ට පැවත්වීමට අතිත ගොවා කටයුතු කළේය. එම නිසා කමතට පමණක් සීමා වූ සිරිත් විරිත් මෙන්ම බස් වහාර ද දැන්නට ලැබේ. මෙහිදී කමත අතුශේම භාවිතා කරන ඉදාල “අනුගායාව” ලෙසද, මි ගවයා “අම්බරුව” ලෙසද, කුල්ල “කතුරු” ලෙසද හැඳුන්වන බඩයි. තවද අප එදිනෙදා සිඳුකරන කියාකාරකම් ද වෙනත් වෙනවලින් භැඳුන්වයි. අතුශේම ”බොල් නියන්වා” ලෙසද, සෙල්ලම් කිරීම ”නඩිලං කෙලීම්” ලෙසද, එකිනෙකාට උදාව කිරීම ”අත්තම” ලෙස ලෙස ද භැඳුන්වයි. ආහාර අනුහාවය ”ස්ථ්‍යායම” ලෙස ද, ආහාර බෙදීම ”අඕ්‍රූල සේ කිරීම” ලෙසද හැඳුන්වයි. මෙමලෙස ආවේණික භාෂාවක් උපයෝගී කරගැනීම මෙම ගොවා සංස්කෘතියේ වැදුගත්කම මෙන් අනෙක් සංස්කෘතින්වලින් සුවිශේෂි වන ආකාරය පිළිබැඳු කරයි. ගොවානෙහි මෙන් ම දේවර කර්මාන්තය ද නිසා තම පිටිනය පැවත්වාගෙන යාමට සිද කරන පිටෙන්පාය කි. මේ සඳහා එදිනෙදා ජන ව්‍යවහාරයෙන් ඇත් වුවු මෙයටම ආවේණික වූ බස්වනරක් ගොඩනැගි ඇත. මුහුද ”දියුණ” ලෙසද, පුද්ධාගාරයක් ‘පාන’ ලෙස ද, මාලී අංලවී කරන ස්ථානය ”මෙල්ලම” ලෙස ද හැඳුන්වයි. තවද දේවර කත්ත්වායමේ නායකයා ”මරක්කාලයෙන්” ලෙසද, උලු අයිතිකරුවා ”හැඟ්නදිරාල” ලෙසද, දැන් අදින්නත් ”ජාලයෝ” ලෙසද නම් කර ඇත.

මෙමගෙය පිටහේපායන් වල මෙන්ම ලංකාව පුරා සිංහල භාෂාවේ කතා ව්‍යවහාරයේ වෙනස්කම් දක්නට ලැබේ. සහුනිවේදනයේදී අපට ද විවිධ අඛණ්ඩතාවන්ට මූහුණ දීම සිදු වෙම නොඅනුමත ය. මොනුරාගල පුදේශයේ ජනතාවගේ භාෂා ව්‍යවහාරය කැපී පෙනෙන ලක්ෂණ කිහිපයක් ඇත. ඔවුනු සිංහල භාෂාවේ බහුවේත් බව ගැනීම පිණිස යොදන "වල්" වෙනුවට "ආ" යොදන්. එනිසා "ඩූට්ච්වල්" වෙනුවට "දොර්" යනුවෙන් පවසන්. තමාගේ යන අර්ථය දීමට "මයේ" යන්හා යොදා ගනිනි. "මගේ උමයා" නොපවසා "මයේ උමයා" ලෙස පවසන්. "බැලුවා" අනින් කාල ක්‍රියා පදනම වෙනුවට "බලවිවා" යනුවෙන් කියනි. "දැක්කා" වෙනුවට "දුරා" ලෙසද, "වෙළ" යන්හාට "වෙළ" ලෙසද පවසන්. කෙහෙකුට සෙනෙහෙසින් යුතුව විධානයක් දීමෙදී "කොයේ" ප්‍රත්‍යාය යොදීමට ඔවුනු පුරුදු වේ සිටිනි. ඒ හේතුවෙන් "දුවපං" වෙනුවට "දුවපංකොයේ" ලෙස විධාන දෙනි. පුළුනයක් ඇසීමේ දී "ද" එක් නොකොට නොකොට අවසානයයේ කට්ඨාඩ උස් කිරීමට ඔවුනු වග බලා ගනිනි. ලංකාවේ විවිධ පුදේශවල ඇඟින් හළුන්වන ආකාරය පවා වෙනස් වේ. ලොකු තාත්තාට "මහපේෂා", "ලොකු අපේප්ච්ච්ච්වි", "බක්කහප්ච්ච්ච්වි" ලෙසද බාප්පාට "කුඩ්පේෂා", "බාප්පාවි" යන නම් ද යොදයි. උඩිර්ම ජ්‍යෙෂ්ඨ ක්‍රියා පදනම විවිධ "ර" අක්ෂරය එක් කොට එක්කොට "කන්ට්", "බොන්ට්" ලෙස පැවසීමට ද දකුණු පළාතේ ජනතාව "කරපං" වැනි විධාන වෙනුවට "කරහං" ලෙස කිමෙට ද නුරු පුරුදු වේ සිටිනි.

ලෝකයේ රටවල් 200ක් පමණ නිඩුණුද, ඉන් සිංහල භාෂාව කතා කරනු ලබන්නේ අප මෙවිල වන ගී ලංකාවේ පමණි. ඉතා සංකීර්ණ අක්ෂර වින්යාසයක් සහිත ගැඹු කෙළේයකින්, මහය විසුවුල් කරන ව්‍යාකරණ වලින් සහන්වීත වන හෙබස, ලෙව දැනට භාවිතා කරන සංකීර්ණ භාෂාවන්ගෙන් එකක් ලෙස හැඳින්විය භැංකිය. මෙවැනි ඇධ්‍යයනයට ඉතා අපහසු, රමණිය ඉතිහාසයක් ඇති භාෂාවකට උරුමකම් සිම අප ගී ලාංකික සංස්කෘතියේ ප්‍රාධින්වය විදුනා පායි. ගී ලාංකික අපගේ මහරම් ඉතිහාසය පාදක වී ඇත්තේ සිංහල භාෂාව මතය. අතින් රටේ පාලකයින් කළ කි දැ අඩංග වන ඕලා ලිඛිවල කොට්ඨාස අත්තේ සිංහල අක්ෂරය. සිංහල සංස්කෘතියේ මෙන්ම බොද්ධ සංස්කෘතියේ ද වැදගත් අංගයක් ලෙස භාෂාව නම කිරීමට හැක. බොද්ධ පොත පත් ඇතුළත් වන ගාරා වලට ව්‍යාග්‍රාමීයයන් ගැහුරු මෙන්ම අලංකාරවත් අර්ථයක් ද ලබාදීමට හැකි වනුයේ පාල භා සංස්කෘත යන භාෂාවල ගේෂේන්වය හේතුවෙනි. සාමාන්‍ය මත්‍යාෂයට වඩා ආධ්‍යාත්මික ව ඉහළ මට්ටමක සිට නිශ්චූත් වහන්සේට ඇමතිමට බොද්ධ සංස්කෘතිය වෙනස් බස් වහරක් යොතා ගනියි. නිශ්චූත් වහන්සේට ද්‍රව්‍යවන ගෞරවය පිළිවෙළු කිරීමට මෙසේ භාෂා ගෙලියක් අනුගමනය කරයි. බොද්ධ බැතිමත්තු "භාමුදුරාවා එනවා, යනවා" වෙනුවට "භාමුදුරාවා වඩිනවා" ලෙස පැවසීමට අමතක නොකරි. තවද නැම "ස්නාහය" ලෙස, අනු ගැම "ඇමදීම" ලෙස, සේදීම "දුෂ්චරාය" ලෙස, ආහාර ගැනීම 'වැළදීම' ලෙස, බුලත් "දැහැන්" ලෙස මෙම බස් වහරදී හැඳුන්වනු බවයි.

හු ලංකාව පමණක් නොව සෙසු රටවලද තම භාවිතා කරන භාෂාව හේතුවෙන් කැපී පෙනේ. එමගෘහන්තය, අමෙරිකාව, ඔස්ට්‍රේලියාව වැනි රටවල ඉංග්‍රීසි ඩිස්ත්‍රික් ව්‍යවහාරයේ දී ගොඳා ගත්තද හිටුනාවන්ට ආවෙතින් ගෙවෙනියින් ඩිස්ත්‍රික් නිසා එම රටවලටම සංස්කෘතිය ද ආරක්ෂාවට පාතු වේ. භාෂාව සංස්කෘතියේ කැබුජත ලෙස කුඩා කළ ද භාෂාව අනිසි ලෙස හැකිරීම නිසා එක් ජනකාවයින් පමණක් නොව සංස්කෘතින් ඩිනිපයක් අතර ද ආරවුල් ඇති වීමට අවස්ථාව ඇත. අද සමාජයේ වන්මත් තත්ත්වය ඊට උදාහරණයක් ලෙස ගත හැකිය. සිංහල ජනය දෙමළ භා මුස්ලිම් සය්කෘතින් වල ඇති සූච්‍යාපන අඩුපාඩුකම් වලට ඇගිලි දිග කරම්ත් දේශාරෝපත්‍ර එල්ල කරති. මෙය භාෂාව අනිසි ලෙස භාවිතා කිරීම කි. එහෙත් භාෂාව සූම්ගට උපයෝගී කරගත් මෙත් අන්‍ය සය්කෘතින් ගොරටවයට ලක් කරම්ත්, තම සය්කෘතික සම්ප්‍රදායන් සහ සිරිත් විරිත් අනුගමනය කරම්ත්, විකසේ තී ලාංකික සය්කෘතිය රැකගැනීමට අපි වග බලා ගත සූතු වෙමු.

చీనాలు సంస్కృతియక ఆటి ప్రదీప అంగయిక్ వన కలావిల బూతాల హా ఆటినే ఉన్న జమిల్ జబిద్ధనాలువది. కలావ లంగిన్ లిల సంస్కృతియే విడ్జనుకులి, సిరిన్ విరిన్, సూండిల్లి ఆడ్ సియల్లల పిల్లిబ్రి కిర్డి. ఆటిత శహియ విడిన్ త్రుబ పాంతిపర్యావరున్ పావిన లిన శన కల్చి, శన కిను, శన నూకిడ ఆడ్ శనగ్రూటియ హెల సంస్కృతియే తోయివున్న ఉరీహాసుడే విభిన్నాకిల వీడుహాపాడి. లూంకిక గౌతి శనావిలంగే పీవియ ప్రకార వన జన్మిల, గేయిడ, మహాన్సియ లెన్నిమ పీవియ వివిధ జీడ్డై హా ఆవిస్థిర్చి నీర్చిపతుయ కిరుల శనగ్రూటియ నవమన్ లన్నొన్ జమాపయ రెడ్డి పవరిన్నెన్ బూతాల హెన్తు కోప గెనుయ. కలులే ఆటి నవిన్ ప్రదీప జందెస్పోనుయక్ వన సంగినుయ ద లిల లిక్ లిక్ సంస్కృతియే పాష్టువిల పిల్లిబ్రి నన్ నఱ్ హెల్లి కిర్డి. బూతాలే ఆటి ర్ధేముయ హా నూల నిలుర్చి లెస విభూ గన్ ప్రతిహావప్లుస్తున్ కలుకించిన్ వివిధ సంస్కృతిన్ పీల్లిబ్రిల్ గెత నీర్మిలాంతుయ కోప ఆటినే క్రువితుయ కిరులున్నిం వివిధ సంస్కృతిన్ లిల స్క్రూట్స్టర్స్ వీయ హా విభిన్నాకిల పాషాడ్రిల్ కిర్ డీలించ. లూంకిక సంస్కృతియ ద బుల్లివన లెసక్, నవ అవ్రిండ్ల్, ద్విపావల్ విటి కున్సుప హా వివిధ సిరిన్ విరిన్ సూండిల్లి త్రుల్లోకాప గెను గెత దుఖునా వీ ఆటినే సంస్కృతియ పిల్లిబ్రిల్ శనావిల ద్వానువన్ కిరీమంగ య. నవిడ మంగాల సేపికం,

කුමාරතුංග මුනිද්‍රාස, ඇස්. මහින්ද නිමි, මාර්ටින් විතුමසිංහ, ආනන්ද කුමාරස්වාමි වැනි දැක්ෂ ගලු හා පදන්ත්‍ර ර්විකයන් තම ප්‍රතිහාච්‍යාරීන් හාජාමය හැකියාවන්ගෙන් පිළිබඳ කර ඇත්තේ ලාංකික සංස්කෘතිය ගේෂේන්ට්වයයි, ප්‍රාථිත්වයයි.

මෙමෙස සංස්කෘතියේ වැදගත් කම් විද්‍යා විද්‍යාපෑමට හාජාව ඉවහල් වන බව නොඅනුමානය. පුරාණ මානවයා සංස්කෘතිකගත වීම සඳහා යොදාගත් ප්‍රබලම ආයුධය වූයේ හාජාවයි. නිතත් සිට වර්තමානය දැක්වා සංස්කෘතිය හා හාජාව අතර ඇත්තේ අවශ්‍යෝගීය සම්බන්ධතාවයකි. මෙම අනෙක්කා සම්බන්ධය ගසට පොත්තත්, පොත්තට ගසත් මෙන් වූ එකිනෙකින් පෝෂණය වන සාධකයන් ද්වීත්වයකි. සංස්කෘතිය ස්ථිවනු කළයය ලෙස හම් කළ ගොත්, හාජාව යහු එහි උප කළයය කි. හාජාව තුළින් සංස්කෘතිය නිර්ජ්‍යතාය වනුයේ ඉතා ම කුඩා යමක් අන්වීක්ෂයකින් පෙනෙන ආකාරයට ය. සංස්කෘතියකින් නොර්ව හාජාවක් ගොඩ නැගීම සිද නොවන අතර හාජාවලින් නොර්ව සංස්කෘතියකට ද පැවැත්මක් නැත. මෙම විශ්වය එකම කාසියක දෙපැත්ත යේය. එම නිසා හාජාව සංස්කෘතියේ කැබිපත ලෙස හැඳින්වීමට හැකිය.

නිර්මාණයේ ජන සමාජයක් ගොඩ නැගිම සදහා භාෂාවෙහි ඇති වැදගත්කම.

කේ. ඩී. ඩුඩුෂ්කා රෝහානි

බප/මිග ජීනරාජ මහා විද්‍යාලය නිවත්දම, ජා-ඇල.

"භාෂාව වනානි ජාතික අනෙකුතාවය විද්‍යාපාන කැබිපතක"

මානවයාගේ ප්‍රධානතම හා වැදගත්ම සන්නිවේදන මාධ්‍යය වන්නේ "භාෂාවය". එමෙන්ම මානවයා කළුන් කළ බෙන්නා වූ දැනුම් සම්භාරය, ආක්ෂ්ප, සංක්ෂ්ප හා කුස්සලනා පර්පුරක් පාසු ප්‍රවාහනය කරමින් ඒවා බෙදාදීම, ආරක්ෂා කිරීම හා නවීකරණය කරනු උදෙසා ප්‍රධානතම මධ්‍යය වන්නේ ද භාෂාවයි. එනිසා භාෂාව සංස්කෘතියේ ප්‍රවාහකය ලෙසද සැලකිය හැකිය. වැක්ෂයක මුළු මෙන්ම ජාතියක භාෂාව ද සංස්කෘතිය හා සාර්ථිම ප්‍රදේශීය සාර්ය උක්හා ගෙන ජාතිය පෙශ්ටතාය කරයි. බොහෝ කොට මිනිසා ජාතින් අනුව වර්ග වනුයේ ඔවුන් විසින් භාවිතා කරන්නා කරන්නා වූ භාෂාව ද මුළුක සාධකයක් කරගෙනය. එහෙයින්ම ජාතියක අනෙකුතාවය ද පළ කරන සුවිශේෂී අංගයකි, භාෂාව. භාෂාව රුකෙනු නම් ජාතිය ද රුකෙන බව සැබැවකි. නිර්මාණයේ මිනිසා විසින් තම ගිෂ්ටාචාර්ය කුමයෙන් ගොඩනැගීමේ ද හා විකාශනය වීමේ ද ඇසට ගොඳරු වන මාධ්‍ය හෙවත් අක්ෂී ගෝවර වූ ලේඛනය බිඟි විය. එයින් ලේඛනය වනානි ද්වීතීයක තියාවලියකි. ගෙවු සංකේත ලෙස දැක්වීමෙන් අක්ෂරද, අක්ෂර එකතු කිරීමෙන් වාක්‍ය ද, මේ සියල්ල විකතු වීමෙන් ලේඛනය ද බිඟිවයි. ලේඛනය හා භාෂණය යන දැක්ම භාෂාව වෙයි. භාෂාව මාධ්‍ය කොට සන්නිවේදනය සිදු කෙරේ. එහෙයින් ලේඛනය හා භාෂණය සන්නිවේදන කුමෝපායේ මුළුක අංග ලෙස සැලකිය හැකිය.

භාෂාව මගින් නිර්මාණයේ ජන සමාජයක් ගොඩ නගනු බෙකි. එනම් භාෂාවෙහි බලපෑමෙන් උසස් නිර්මාණයේ අභිය මිනිසා විසින් සාහිත්‍ය බිඟි කරන ලදී. "සාහිත්‍යයේ මාධ්‍ය භාෂාවයි". භාෂාව යනු මනුෂ්‍යයාගේ හැරීම් හා අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ මාර්ගයකි. ඒ අනුව සාහිත්‍යයෙහි අන්තර්ගත වන්නේ මනුෂ්‍ය හැරීම්, අදහස් හා අත්දැකීම් බව නැතිය.

භාෂාව මාධ්‍ය කොට ගනිමින් සම්පාදනය වන ලබිත මෙන්ම අලිබිත ද සියලු දැ සාහිත්‍ය යනුවෙන් හැඳින්විය හැකිය. ඒ අනුව මුඛ පර්මිපරාවෙන් ප්‍රවාහ්‍යාගෙන එන ජන කළු සහ ජන කතා ආදියේ පටන් ආගමික, දාර්ශනික හා විද්‍යාත්මක ලේඛන ද සාහිත්‍ය ගණයට අයත් වෙයි. එයේ වෙත් වැන්තමානයේ සාහිත්‍ය ලෙස සැලකෙන්නේ කිසියම් වින්දනයක්, ආස්ථාවාදයක්, රසයක් ලැබිය හැකි නිර්මාණාත්මක කෘති ය. විර්ත්තන මෙන්ම නුත්ත ගුද්‍ය හා පුද්‍ය, නවකතා, කොටකතා, නාට්‍ය ආදිය නිර්මාණාත්මක කෘති සියල්ල සඳහා පොදුවේ සාහිත්‍ය යන නාමය යොදනු ලැබේ. භාෂාවක්ම මාර්ගයෙන් අසන්නාගේ හෝ කියවන්නාගේ සිතෙහි රසයක් හා වම්බේකාරයක් ඇති කරන නිර්මාණ, සාහිත්‍යය යනුවෙන් හැඳුවනු බෙකි.

උසස් ගිෂ්ටාචාර්යක් හා සහ්යත්වයක් සහිත රටික සාහිත්‍ය උත්තරීතර න්ත්ත්වයක පවතී. අනුරුපර, දූෂ්ඨලෝනී, කුරුණෑසගල, කෝට්ටෙ වැනි සාහිත්‍ය යුග ඊට සාක්ෂා දුරයි. අනුරුධපුරය අවධියේ සිටම යුගයෙන් යුගය ලියාවුවු ගුද්‍ය කෘතින් හි භාෂාව විමර්ශනයට භාෂණය කරන විට එදා සිටම උසස් ගණයේ භාෂාවක් විශිෂ්ට ලේඛන රිතියක් සිංහලයේ නිඩු බව පැහැදිලිව පෙනයි. පහත විමර්ශනයට ලක් කරනු බෙන්නේ කුරුණෑසගල යුගයෙහි ර්විත ජාතක පොත් වහන්සේ පිළිබඳවයි.

ජාතක පොත් වහන්සේ යනු ලෙස්කවාසි සියලු මනුෂ්‍යයන්ට වටිනා අනුරුහවනිය වස්තුවකි. මෙහි ජාතක කතාවල මුළුක පර්මාර්පිය වේ ඇත්තේ උත්තරීතර සමාජයක ගුණාගැරුක මිනිසකු නිර්මාණය කිරීමයි. උග්‍ර විවාරකාන්ගේ විවාරක මත මගින් මෙම ගුන්පියෙන් වටිනාකම පිළිතුවු වේ. ජාතක පොත් ඒක ක්රේතාක නොවන බැවිත්, එහි විවිධ භාෂා ගෙගලින් දක්නට ඇත. අමාවනුර, වූත්සරාත්, ස්දේවීමර්ත්නාවලිය ආදි ගුන්පිවල දක්නට ලැබෙන භාෂා ගෙගලින් ද, ජනවහර ද පාලි භාෂාවන් සිංහලයට ගත් ව්‍යවහාරය ද, උපමා රුපකාදිය ද, කටවහර යන මෙකි සියලු ලක්ෂණ ජාතක කතා සන්දර්භයේ දක්නට ලැබෙන වැදගත් අංගයකි.

"ජාතක පොත් වහන්සේ" නම්න් ගොරවාදුරුයට පානු වූ මෙම කෘතිය 'සිංහල බොද්ධ සංස්කෘතිය' බිඟි කරවීමට සහාය වූ අනුරුහවනිය ගුන්පියකි. ජාතක කතාවේ භාෂාව ජන වහරට සම්පූර්ණවයි. එහි අඩංගු ජාතක කතා මගින් ගැමී ජනවහර ද පෙශ්ටතාය විය. 'කාලක්තීනියා', 'පිංගත්තරායා', 'තෙ', 'ස්දේන්තනියා' ආදි වහන සිංහල ගැමී වහරට පැමිණියේ ජාතක කතාවන්හි බලපෑමෙනි. එපමණුක් නොව, දේශීය සුවඳ වහනය වහ සිංහල නාට්‍ය කළාවේ බිඟිවීමට තුළුදුන්නේ ද ජාතක කතාවයි. නිදුසුනක් වශයෙන් වුල්ල දෙනුද්දීම් ජාතක කතාව පදනම් කරගනීම් කරගනීම් එදිරිවීර සර්විතන්දයන් විසින් 'මහම්' නාට්‍ය නිෂ්පාදනය කරන ලදී.

"දෙසියක් අවුරුදුදු පීවන්වීමෙන් ලැබිය හැකි අත්දැකීමෙන් මානව වරින පිළිබඳ දැනුම් හා තැන්පත් තුවනාත් ජාතක පොත් උගැන්මෙන් ලැබිය හැකිය" යනුවෙන් හෙළයේ මහා ගැන්කරු මාර්පින් ව්‍යුමසිංහ මහතා විසින් ජාතක පොත් වහන්සේ පිළිබඳ විවාරය කරමින් එම ගුන්පියෙන් ඇති වටිනාකම උගැන්සේට කර ඇත.

මෙවත් අතිගය වට්නාකමකින් දුක්ත නිර්මාණයිලි ගුන්පියක් බිජ කිරීමට මෙම කර්තා මත්ස්චලයේ භාජා ප්‍රවේශන්වය අනුගිහිවනිය යැයි කිව හැකිය. ජාතක පොත ඒක කර්තාක නොවන බැවින් එහි විවිධ භාජා ගෙශේන් දුක්නට ඇත. ඒ ඒ රුවකයන් තුළ භාජා ප්‍රතිභාණයට අනුව මෙසේ බස් වහර වෙනස් වන්නට ඇතැයි නිගමනය කළ හැකිය. එනම්,
සරල භාජා ගෙශේලය,
සම්භාවය භාජා ගෙශේලය,
සංචාද භාජා ගෙශේලය,
නාටෝස්විත භාජා ගෙශේලය,
සිස්කෝන භා ධිවනිනාර්ථ භාජා ගෙශේලය.

ආදි ගෙශේන් ජාතක පොතෙහි අන්තර්ගත විමෙන් ජාතක කතා කර්තා මත්ස්චලය සතු භාජා වෙවාර්ද්‍යයනාවය මැනවින් තහවුරු වේ. මෙමෙස නිර්මාණයිලි ජන සමාජයක් ගොඩ නැගීමට භාජාවේ හසුලයෙකු විමෙන් වැදගත්කම මෙම ගුන්පියන් මනාව ඉස්මතු කරිය.

සිංහල නවකතාවේ පුරෝගාමියෙකු වන මාර්පින් විකුමසිංහයන්ගේ මුල්ම නව ප්‍රබන්ධ කාරිය වන ලිලා හි මෙන්ම පරිගාත අවස්ථාව නියෝජනය කරන ගම්පෙරලුයයේ භා ගුරාන්තයේ දී සංචාද වල දී දැකිය හැකි වන්නේ කටින භා ලේඛන ව්‍යවහාර සම්මුළුනයෙන් සකසා ගත් විශේෂ ස්වර්ශපයකි.

”කත්රිනා පංච දැමීම ඉවර කරන්නේ කරු උකස් කොට ගන්නා සල්ලි පැරදුනාම”

”ගය අවුරුදුදේ ඒ ගැනී ගෙදර වත්තේ පොල් ගසුන් උකස් තියා සල්ලි අරගෙන පැරදුදුවා” සි පියල් කිය.
මාර්පින් විකුමසිංහයන් විසින් ර්විත ගම්පෙරලුය නවකතාවෙන් උප්පා ගත් ඉහත සංචාදයෙහි බස් වහර අප සාමාන්‍යයන් කටිනය සඳහා යොදා ගන්නා බස් වහරට වඩා වෙනස්ය. එහෙන් විකුමසිංහයන්ගේන් පස ලේඛකයන් නවකතාවදී සංචාද සඳහා සාමාන්‍ය කතා ව්‍යවහාරය ඒ ආකාරයෙන්ම යොදා ගැනීමට යොමු වූහ. ගුණදාස අමරසේකරයන්ගේ ”කරුමක්කාරයෝ” කානියෙන් ඒ බව මනාව පැහැදිලි වේ.

”මොන හොදක් ද? දන් කවුරුන් කාමතිය අපිට වරදිනවා බලන්නත්”
(කරුමක්කාරයෝ)

ඉහත සංචාද වල දැකිය හැකි වන්නේ කතා ව්‍යවහාරයේ ගබ්ද රංග ඒ අන්දමින් ම ලියා දැක්වා ඇති ආකාරයයි. කතා ව්‍යවහාරයේ වික් එක් එක් පුද්ගලයාගේ සමාජ තත්ත්වය, අධිකාපනය භා වයස ආදි සාධක මත උව්චාරණ ව්‍යාපෘති වෙනස් වෙයි. නවකතාවක සංචාද දැක්වීමේදී මෙවත් ලක්ෂණ කෙරෙනි විශේෂ අවධානය යොමු කිරීම නිර්මාණයිලිව භාජාව හසුරුවන ලේඛකයන් අනුගමනය කරන මාර්ගයයි.

”මම දැකළා නියෙනවා රේඛයාම් පන්සල් යනවා”

”මම ‘යෙනවා තමයි මාත්තයාත්වා”

සිංහල භාජාව මත්ස්ච ලෙස භාවිතා තොකරන ලාංකික ජ්‍යෙන්යගේ භාජාව උව්චාරණයෙහි දැකිය හැකි ඇතැම් විශේෂනා ද මැත කාලයෙහි ලේඛකයන් ගෙ අවධානයට යොමු වී තිබේ. ඒ පිළිබඳ ඉහත සඳහන් ”ව්‍යුඩාන්න” නම් නවකතාවේ උප්පා ගන්නා ලද සංචාද ඇසුරෙන් ව්‍යුඩාන වේ.

භාජා හසුලන්වයෙන් පර්පෙෂීත වූ නිර්මාණයිලි වින්තනයක් හිමි මිනිසා අපගේ හෙළ ඉතිහාසයේ ලේඛින්හාසික සිදුවීම්, ප්‍රබන්ධ කතා, ට්‍රේස් පාලන යුග ඇසුරු කොටගෙන ද නිර්මාණ බිජි කර ඇත. ඒ. සිල්වා මහතාගේ ලේඛින්හාසික නවකතාවක් වන විෂයභා කොල්ලය ඒව කදිම නිදුෂුහක් වශයෙන් දැක්වා හැකිය.

”මේ කුඩා තල්පතින් ඇයගෙන් මොලුක් සින පෙර කිසි කළක කිසිවකිනුත් නොකෙරුණු තරමට කිති කැවුණේය. එයෙන් කිළුපොලා ගිය සර්වාංගය ඇති පස් පස්සේ පසෙකින් පිහිටි බංකුවක් උඩ නිදුගත්තා ය.”

මෙහි භාජාව සම්භාවය සිංහල ගද්‍ය භාජාව භා මිග වුවකි. එහෙන් ”විෂයභා කොල්ලය” ලේඛින්හාසික නවකතාවක් විමන් ”නිල මණිය” අයන් වන යුගය භා සමාජ තත්ත්වය හේතු කොට ගෙන භාජාවේ පවත්නා මෙම ගාමනිර්යය උවිත බව සහායා අවබෝධ කර ගෙනිය. පොරාණික සහනිතය නියමන් නාවිතයට ගත්නා තුනන සාහිත්‍යකරුවා උත්සාහ කරන්නේ ධිවිප්‍රව්‍යානා යෙදුම් මෙතන් විමන්කාරයක් ව්‍යුහයෙන් දැන්වීමට යි.

පදු භාජාව පමණක් නොව අර්ථ භා ගබ්ද මාධ්‍යාරයයන් පර්පෙෂීත වූ කාව්‍යමය භාජාවක් විර්තුනන යුගයේ සිටම නිබු බව ගුන්නිල කාව්‍ය, සංදේශ කාව්‍ය, කාව්‍යගේබ්‍රය, කවි සිම්මිතා වැනි අගනා කාව්‍ය කානින් ගෙන් ප්‍රකට වෙයි.

කාව්‍යය යනු, සහාදයා තුළ වමත්කාරයක් ජනනය කරන ලද නිර්මාණයකි. කවියකු කවියක් නිර්මාණය කිරීමෙන් අපේක්ෂා කට්තන්නේ කිසියම් අපුරුව අත්දැකීමක් සූචනය කොට පාධකය තුළ වමත්කාරයක් දැනවීම බව මහාචාර්ය විමල් දිසානායක "නවකටිසර්තිය" කානියේ පෙන්වා දී ඇත. රසකින්දනයට භාජාව දැන ගැනීම අවශ්‍ය වන අතර කාච රසවින්දනය හේතු කොට ගෙන භාජාව විළිබඳ දැනුම ද වර්ධනය වේ. එයට හේතුව නම් භාජාව ඉතා සූක්ෂ්ම ලෙස පරිහරණය කරනු ලබන්නේ කවින් වන බැවිනි. භාජාවේ ඇති මුළු ගෙයනාවෙන්ම කවියා ප්‍රයෝගන් ගනු ලබයි. පිසුමන් දන්නා අරක්කීමියා නොයෙක් දුව්‍ය ගෙන නොයෙක් අයුරින් මිශ්‍ර කොට, අපුරු රසයන් යුත් අහරක් පිසුන්නා සේම, කවියා ද නොයෙක් වදන් ගෙන, නොයෙක් අර්ථන් ගෙන, විවිධ ලෙස මිශ්‍ර කොට පෙර නොවූ විරෝ ව්‍යංගාර්ථ ගෙවිනි ඇති කොට අපුරු රසයක් නිර්මාණය කරයි. මෙයට නිදුසුන් පහත විමර්ශනයට ලක් කරනු ලබයි.

"සක්වාලිනිනි" නම් නම් මහගම සේකරයන් විසින් උච්චිත කානියෙන් උප්පා ගන්නා ලද පහත දැක්වෙන කාව්‍ය නිර්මාණය පැරණි කවි බස් වහර භා ජ්‍යා කවි වහර ඇසුරින් සකස් වූ බස් වහරකින් අලංකාරය.

කෙකටිය මල

ඉහළ වෙළෙ ඉස්මත්තෙ

දුය හබර්ල මල් ගොල්ලේ

තිල වර්ල ලමැද හෙලාලානු

ප්‍රේමය භා බැඳුනු අත්දැකීමන් මෙම නිර්මාණයට පාදක වී නිඩ්. ගැම් පරිසරයේ දක්නට ලැබෙන දේවල් ඇසුරින් කවියා නිර්මාණය ගොඩනගා අලංකාත කර ඇත.

කාව්‍ය භාජාව පැවතිය යුතු තවත් ලක්ෂණයක් වන්නේ අපුරුව පද සංස්වනයයි. එනම් ව්‍යවහාරයේදී එකට නොයෙදෙන යෙදුම් සාහිත්‍යකරුවා එකට භාවිතා කරයි.

"වැහිපොදු එකිනෙකට වැටෙනවා බලන්නක් බලන්නකා පොලුව උඩිර්..."

ඉහත සඳහන් ගුණදාස අමරසේකරයන් විසින් උච්චිත "වක්කඩ බලුම්" කාව්‍යයෙහි උසපකාරීයට භා අලංකාරේක්තියට මුළු තැන දී ඇත. එනිසා මූත්‍ර විසින් අපුරුවන්වයක් ඇති ඇතිවෙන පරිදි පද සංස්වනය කර නිඩ්.

තවද ගැම් ජනනාව විසින් දුරටත් නැඹුවීම සඳහා යොදාගත් නැඹුවීම ගි දුරුවාගේ නින්දා උච්චිත වන ආකාරය නිර්මාණය කොට ඇති බව පහත කවිය මගින් ඉස්මතු කරයි.

"නුමෙ අම්මා කොනැන ගියා

කිරී එර්වා එන්ට ගියා..."

ඉහත දක්වූ කාව්‍ය නිර්මාණ සැලකීමේදී භාජාවේ විවිධ ස්වර්ථ සූසංස්යෝජනය කරගනිමින් කාව්‍යක්ති නිර්මාණය කර ගැනීමට කිවින් දරා ඇති උත්සාහය ප්‍රකට වේ. කවිය යනු භාජාව උපයෝගී කරගෙන රස මවත මාධ්‍යයයි. වෙනත් සාමාන්‍ය ලේඛන විලට වඩා කවියක දී හෝ වෙනත් සාහිත්‍ය නිර්මාණයක දී භාජාව භාවිතා කරන ආකාරය වෙනස්සය. වාචකාර්ය ඉස්මතුවා ව්‍යංගාර්ථය ජනනය කෙරෙන ආකාරයට කවියා බස හසුරුවායි. මගින් උදේශීපනය කරන්නේ අගුණෙෂ නිර්මාණ දායාද කිරීමට නම් භාජාවෙන් පරිපොෂීත හසුලන්වයෙකු වීම අන්වශ්‍ය බවයි.

විමර්ශනයට භාර්තනය කරන ලද ඉහත කි ගැඳු භා පදන් කාර්යයන්ගේ විමර්ශන මගින් පෙන්නේ යම් නිර්මාණයක භාජාව භාවිත ගුණයෙන් යුතු වීම අනිවාර්ය බවත් සාහිත්‍යයික භාජාව දිවිනිපුර්ණ විය යුතු බවත් ය. සාහිත්‍යකරුවාගේ විකුමයන් ප්‍රකට වන්නේ බසෙහි හසුලන්වය මත බැවින් තෝමාවට, අභ්‍යා යෙයට, වරිතවලට, මෙම වරිතය අයන් සමාජ පන්තියට, එම වරිතය අධ්‍යාපන මට්ටමට සර්ලන උච්චිත බස් වහරක් භාවිතා කිරීමට සාහිත්‍ය කරාවා සමන් විය යුතුය.

නිර්මාණකරුවාගේ අදහස් පාධකය වෙනත් ගෙන යන වාහකය භාජාව බැවින් භාජාවෙනි මැහැවින් හසුල වීම නිර්මාණයෙහි අයය වැඩි කිරීමට හේතු වෙයි. සාහිත්‍යකරුවා සිය නිර්මාණයට පාදක කරගන්නා අත්දැකීමෙහි විශ්වාසනීයනාවය තහවුරු කිරීමට ඔහුගේ භාජා භාවිතය ඉවහල් වේ.

භාජාව දැනීම යනු එක් එක් කෙනා තුළ එක් එක් ප්‍රමාණයට පිහිටා නිඩ් හැක්කියි. යන්නම් වචනාරීය තෙරුම ගැනීමද බස දැමීමක් වේ. එහෙතු බස සම්පූර්ණයෙන්ම දැනගැනීමට නම් බස් වහලේ විවිධාරී වටහා ගෙ යුතුය. මත්තිටින් පෙනෙන වචනාරීය නොව ව්‍යංගාර්ථය ද අවබෝධ කළ යුතුය. බසයේ බුද්ධිගේවර වන කොටස දැනුගත යුතුය. සාහිත්‍යකරුවන්හි නොවන අනිකුත් ලේඛනයන් භාජාව ව්‍යංගාර්ථ කරනුයේ නිශ්චිතාර්ථ දැනුවෙන ආකාරයන් වුවද සාහිත්‍යකරුවා භාජාව භාවිතා කරනුයේ යුතු වය. එනම් සාහිත්‍ය රසිකයාගේ පාධකයාගේ හැරීමේ ප්‍රබෝධ වන ආකාරයනි. සාහිත්‍ය නිර්මාණයක් පරිගිලනය කරන්නා විද්‍යාත්මක ලේඛනයක් හෝ වාර්තාවක් යියවුන්නාගෙන් වෙනස් වෙමින් සාහිත්‍යකරුවා ඉදිරිපත් කරන අත්දැකීමට සහනාගේවෙති එයින්

වින්දනයක් ලබයි. සාහිත්‍යකරුවා ඉදිරිපත් කරන අන්දයකිම නා ඒ සඳහා යොඳා ගන්නා බස් වහර අතර අනුසන්න සම්බන්ධතාවයක් පවතියි.

නිර්මාණයේ වින්තනයන් හෙබේ මිනිසකු බිහි කිරීමට සාහිත්‍ය රටිකට අනුවගු වෙයි. සාහිත්‍යයෙහි මාධ්‍ය භාෂාව වන හෙයින් භාෂාව අනුසාරයෙන් සාහිත්‍යය පූදුම සහගත දේ කරනු ලබයි. භාෂාව නොමැතිව සාහිත්‍යයේ බිහි වීමක් ද සිදු හොවනු ඇත. එනිසා නිර්මාණයේ ප්‍රති සමාජයක් ගොඩනැගීමට භාෂාව අනුවගු වේ. "සාහිත්‍ය යනු භාෂාන්මක විකුමයකා" යි වීමල් දිසානායක මහතා පවසනු ලබන්නේ ද මෙනිසයි.

ඉහත කි සියලු කරුණු වීමල්ගනාන්මකට බැඳු කළ පෙනී යන්නේ විර්ත්තන කාලයක පටන් පැවති විශිෂ්ට වූ ගෝජන භාෂාවක් භා කට වහරක් සිංහලයා සනුව පැවති බවයි. එය රැක ගැනීමට කටයුතු කිරීම සිංහලයන් වන අපගේ යුතුකම වන අතර තුදෙක් එක් භාෂාවකට පමණක් සිමා නොවී භාෂා විවිධන්වයක් තුළින් නිර්මාණයේ ප්‍රති සමාජයක් ගොඩනැගීමට කටයුතු කළ යුතුය. බහුගුණහාවයෙන් යුත් පරිකළුපන ගක්තියෙන් අනුන නිර්මාණකරුවකු බිහි කරමින් දැයෙහි නිර්මාණයේන්වය නා භාෂා ප්‍රාධිත්වය සාහිත්‍යය පරිවර්තනය තුළින් මුළු ලොවටම දෙයාද කරමු.

පයග්‍රාහික, පයග්‍රාහිකාවේ

බෙජ්‍රුයාලර්කள්

WINNERS

සිංහල - කනිෂ්ඨ අංශය

චිංකඳම - කණිඩ්ට පිරිව

SINHALA - JUNIOR CATEGORY

ප්‍රථම ස්ථානය

W.P ප්‍රතාපි ලේක්ෂා විදුමිනී
අනුරාධපුර ස්වර්ණපාලි බාලිකා ජාතික පාසල

මුතලාම මිටම්

W.P. පිරතාපි ලෙක්ෂා විතුමිනී
ස්වර්ණපාලි මකැණිර තොසිය
විත්තියාලයයාම, අනුරාතපුරම්.

First Place

W.P.Prathapi Leksha Vidumini
Swarnapali Girls' National College
Anuradapura.

දෙවන ස්ථානය

යුදීපා බීමන්සි ගමගේ
සුජාතා විද්‍යාලය - මාතර

මිරණ්තාම මිටම්

යුත්පා ප්‍රේමණ්සි කමකේ
සැංඛාතා විත්තියාලයයාම - මාත්තගේ.

Second Place

Yudeepa Beemansi Gamage
Sujatha Vidyalaya - Matara.

තෙවන ස්ථානය

ඒච්. එස්. සඳම්ණ සන්දේශ
සාන්ත තොමස් විදුහල - මාතර

මුන්දාම මිටම්

එස්.උ.සන්තමිනා සන්තොත්තු
ප්‍රතිත තොමස් කල්ලුරු - මාත්තගේ

Third Place

H.A.Sandamina Sandesh
St. Thomas College - Matara

භාෂාව සමගියේ බලය වේ

ප්‍රතාපී යේක්ෂා විදුම්ණ

ස්වර්ණපාලි බාලිකා ජාතික පාසල අනුරාධපුරය

සියලුම පිටින් තොරතුරු නුවමාරු කර ගැනීමට විවිධ කම උපයෝගි කර ගන්නා බව අප කවුරුන් දන්නා කරුණෙකි. තල්මසුන් එට කදිම නිදසුනකි. තල්මසුන්ට නිශ්චබිද තරංග යොඳුගෙන දුර සිටින තල්මහක සමග වුවන් තතු මාරු කර ගැනීමට භාක. මිනිසා ද මිනිපිට දිවිගෙවන බුද්ධීමන් පිටියෙකි. භාෂාව මිනිසාගේ හොඳම මිතුරෙකි. මිනිස් වර්ගය භාෂාව සහ්තිවේදනය සඳහා යොඳු ගන්නේ අනාදීමන් කාලයක පටන්ය. වාතය, ජලය, ආහාර මෙන්ම බස ද මානවයාට පාටිවි ගෝලයෙන් පිටින් වීමට අත්‍යවශ්‍ය සාධකයකි.

දිග ඉතිහාසයකට උරුමකම් කියන භාෂාව යොයාගෙන භාවිතයට ගෙනු ලබුවේ හෝමෝසාපියන්වරු ය. කට්තිනයට භා ලිවීමට භාෂාව යොඳු ගනියි. නමුත් බොහෝ කලක් තිස්සේ කතා කිරීමට පමණක් බස යොඳු ගැනීනි. ඒ සියලුම වෙනස් කරුම්න් මුල්වරට ලිවීමට අක්ෂර මාලාවක් නිපදවීමේ ගොරුවය ලබේ ඇත්තේ ලොව පැරුණිම අක්ෂර පද්ධතියට තිම්කම කියන තිස්නු පූර්ව 3100- 2900 කාලවකවානුව තුළ බහි වූ මෙසපොන්මියනු ගිෂ්ටවාරයේ වැසියන්ට ය. තෙන මැටි පුවරුවක උල් වූ මි කැබැල්ලක් යොඳු ගෙන ලිවීම සිදු කළ එම අක්ෂර කුන්ස අක්ෂර නමන් හඳුන්වයි.

භාෂාවේ ආරම්භයේ සිටම වර්තමානය දක්වා භාෂාව බොහෝමයක් නිර්මාණය වේ ඇත. මේ වන විට ලොව පුරා භාෂා 6760ක් විවිධ පුද්ගලයින් තම එදිනෙදා කටයුතුවල දී භාවිතයට ගනියි. මේ අතරත් බොහෝමයක් රටවල පාසල් දරුවන්ට ඉංග්‍රීසි බස කුඩා කළ සිටම උගන්වයි. ඒ ඉංග්‍රීසි භාෂාව ලොව ඕනෑම තැනක භාවිතා වන ජාත්‍යන්තර භාෂාව නිසාය.

බූදුරුදුන්ගේ පා පියස ලත් ශ්‍රී ලංකාව වන අප රටේ වැඩි වශයෙන් භාවිතා වන්නේ සිංහල භාෂාවයි. මුස්ලිම්, දෙමළ වැනි ජාතියන් ද මෙහි වසන හෙයින් දෙමළ, අරාබි, ඉංග්‍රීසි සහ තවත් භාෂා යම් ප්‍රමාණයක් භාවිතයේ පවතියි. සිංහල භාෂාව ශ්‍රී ලංකාව පුරාම දීප ව්‍යාප්ත කරන ලද්දේ විෂය ක්‍රමරා භා ඔහු සමග පැමිණි භත් සියයක් වූ පිරිස ය. අපේ මට්ටස වන සිංහල භාෂාවන් ශ්‍රී ලංකාවට පමණක් ආවෙණික අතර සිංහල බස අප රටේ අනන්තරය විද්‍යා පායි.

භාෂාව අදහස් නුවමාරු කරගැනීමට බොහෝ සෙයින් උපකාරී වෙයි. බස උපකාරී වන්නේ සහ්තිවේදනය සඳහා පමණක් නොවන ආතර තවත් නොයෙක් දැක සඳහා භාෂාව ඉතාමන් ප්‍රයෝගන්වත් ය. විවිධ වූ භාෂා ඉගෙන ගැනීමෙන් නොයෙක් රටවල් වල තොරතුරු දැන ඉගෙන ගැනීමට අපට භැකි වේ.

ගිෂ්ටවාරය පිළිබඳ ඉගෙන ගැනීමට අපට අවශ්‍ය වූ විට අප තොරාගන්නේ පරිවර්තන කානියි. එහෙන් පරිවර්තන කානි නොමැතිව එහි බසින් ලියාවතු පෙනුක් පරිභිලාභය කිරීමට අපට භැකිවන්නේ එම භාෂාව හඳුරා නිඩුණුන් පමණි. එම නිසා භාෂා කිහිපයක් ඉගෙනීමෙන් අපට පැකුවක් සිදු වන්නේ නැත.

භාෂිතය ඉගෙනීම තුළින් අප නට එකිනෙකා අනත් සාමය ගොඩනගාගත භැකි ය. කෙනෙකු තවත් අයෙකු සමග සුහනදිලිව කතා කරන විට එහැන සාමය අදති වේ. නමුත් එකිනෙකාට ඔවුන් පවසන දැක්වා තොරුමිගත නොහැකි ව්‍යවහාර් එවිට ඇතිවන්නේ සාමයක් නොව ගැටුමකි. එම නිසා භාෂාව ඉගෙන ගැනීම වැදගත්ය. මේ පැවතින කොට්ඨාසි 19 වසංගතය හමුවේ ලෝක බලවත්තන් සටන් විරාම වලට එළැඳූ සාම සාකච්ඡා පවත්වයි. මේ සාම සාකච්ඡා සියලුම සිදු කිරීමට භැකි වූයේ භාෂාව නිසාය.

ඉගෙනීම් මූලික මූල දුව්‍ය වන්නේ භාෂාවයි. ඕනෑම දෙයක් තොරුම් ගැනීමට භාෂාව නැතිවම බැරිය. මිනිසා තම පිටිනය ගැටුගසා ගන්නේ තම පිටිනෝපාය මගිනි. භාෂාව තුළින් ද මිනිසාට බොහෝ රැකියා අවස්ථා විවර වේ. භාෂා වර්ග කිහිපයක් හඳුරා නිඩුමෙන් අපට විද්‍යාකෙයන් සමග සහයෝගයෙන් කටයුතු කිරීමට භැකි වේ.

මිනිසා පිටින් වන්නේ සංකීර්ණ පිටින රටාවකට අනුවය. එම පිටින ව්‍යුතයේ ඉහළම ස්ථානය ලබාගෙන ඇත්තේ ආර්ථිකයයි. ලෝකයේ දියුණුවත් සමග ලෝක ආර්ථිකය ද වෙශයෙන් වර්ධනය වෙමින් පවතියි. මෙලස දියුණු

වන ආර්ථික පදනම්වල එකවරම බැඳ ගිය අවස්ථා ද නිබේ. මුළු ලොවට බලපෑමක් එල්ල කළ වර්තමාන කෝච්චිඩී 19 වෘෂම්‍ය නිසා ආර්ථිකය ගිහු ලෙස කඩා වැට්ටමට ලක් වෙති. මෙතරම් ගෙවීම්ත් ආර්ථිකයක් මිනිසාට නිමිත්තුයේ භාෂාව නිසාය.

මිනිසා අනාදිමත් කාලයක සිට සඳ මත පා තැබීමට සිහින මවා ඇත. එම සිහිනය සැබැං කරමින් වර්ෂ 1969 දී නිල් ආම්ස්ටර්ඩම් ඇතුළු පිරිස සාප්පිකව සඳ තරණය කොට තැබා පැවති පැමිණියහ. එය මිනිස් සංභාරය ජයග්‍රහණයක් කළ විශාල අනියෝගයකි. ඒ අනියෝගය මානවය එයින් ජයග්‍රහණය කළේ බොහෝ දෙනෙකුගේ ගුමය, කැප විම මෙන්ම ඔවුන්ගේ එකමුතුකම සහ සමගිය නිසාවනි.

භාෂාව ලෝක ගේ යෙ පමණක් නොව මිනිස් මහස ද වෙනස් කළ හැකි එක්තරා ආකාරයක අපුරුෂ ආයුධයකි. එකමුතුකම සහ සමගිය මිනිස් හඳ තුළ පවතින්නේ බස නිසාය. ලි ලංකාව වන අපේ රට එයට කිහිම නිදුසුනකි. විවිධ ජන වර්ග රාජියක් පිවත්වන අපේ රටට උට වැසියන් සහළිවනයෙන් දිවි ගෙවි.

ආගමික කටයුතු සිදු කිරීමේ දී මිනිසා අනර සමගිය වැඩි දියුණු වෙයි. ඒ සඳහා ද ඉතාමත් ප්‍රයෝග්‍යනවත් වන්නේ භාෂාවයි. ලොව වැඩීම භාෂා ගණනකට පරිවර්තනය කර ඇති කානිය වත්තේ කනෝලික ආගමිකයන්ගේ දේව වාක්‍ය සඳහන් වන පොන වන ගුද්ධ වූ බයිබුයයි. බොහෝ ආගමික වැශ්‍යාකමකින් යුතු ගන්ටි විවිධ භාෂාවලට පරිවර්තනය කර ඇත. ඒ සිහැම අයෙකුට තෝරාම ගැනීමට හැකි වන ලෙස ය. බයිබුය මෙනෙක් කල් අනුවාදය වෙමින් වර්තමානය දක්වා ආරක්ෂාව වෙමින් පැවත ගෙන ආවේ වෙන් අන් කිසිවක් නිසා නොව භාෂාව නිසාවනි. යම් ආගමික උත්සවයක් පවත්වන විට සියලුම දැන ඒ සඳහා සූදානම් වන්නේ ඉතාමත් සහයෝගයෙනි. වෙසක් මංගලය එයට අපුරුෂ උත්සාහානයකි. වෙසග පවත්වන දිනයේ දී සැම දෙනාම වෙසක් කුඩා නිර්මාණය කරන අතර විවිධ ආගමික කටයුතු ද සිදු කරති.

වස්සගත, යුද්ධ භා ජාතික කටයුතුවලදී උටවාසි ජනය සමගියන් කටයුතු කරති. සාර්ස්, කෝච්චිඩී 19 වැනි වසස්ගත වලින් මිනිසුන් දහස් ගණනක් මරණයට පත්වූ අනර මිනිසා එම වෙටරස්වලට නොබියට සමගියන් කටයුතු කරන්මතේ අසර්ත වූ අයට ද උත්සාහානය කරමිනි. මේ දිනවල අපේ රටට කෝච්චි මරුදාන එන්නන් විශාල ප්‍රමාණයක් පරින්‍යාග වශයෙන් ලැබේ ඇත්තේ සාකච්ඡාවල ප්‍රතිඵ්‍යුතුයක් ලෙසිනි. ජාතික කටයුතුවලදී ද මිනිසුන් ඉතා සමගියන් භා සහයෝගයෙන් කටයුතු කරයි. සාකච්ඡා, සමගිය, සහයෝගය පිටුපස සිටින සෙවනැල්ල භාෂාවයි.

මිනිසා සාමකාමී ස්ථානයක පිටත් වන මිනිස්සු ඉතාමත් සමගියන් දිවි ගෙවති. වර්තමානය වන විට පුමා පරුපුර අනර ඇති සමගිය ටිකෙන් ටික අඩු වූ යයි. එසේ පාසල් සිසුන් තුළ සමගිය නැති වී ඔවුන් ගැටුමිකාරී විය හැක. එමිනිසා ශිෂ්‍යයන් අනර සමගිය, සහෝදරන්වය ඇති කිරීමට පාසල් මගින් විවිධ කටයුතු සංවිධානය කරයි. ගුම දාන, කීඩා, උත්සව කණ්ඩායම් ක්‍රියා ඒවායින් කිහිපයකි. අනාගත පර්මිපරාව තුළ සමගිය ඇති කිරීම මෙම ක්‍රියාදාමයේ අරමුණයි. තව කටයුතු සියල්ල සිදු කිරීමට මිනිසාට හැකියාව ලැබේ ඇත්තේ බස නිසාය. මවක් දරුවකු පෝෂණය කරන්නාක් මෙන් පස සමගිය පෝෂණය කරයි.

වන්නන් කෝච්චි 19 වෙටරසය භමුවේ බොහෝ දෙනාට තම රැකියා අනිමි වී තම පිටත බර උපුලා ගත නොහැකි තත්ත්වයක් පැහැ නැගි නිබේ. තවත් අවාසනාවන්ත තත්ත්වයක් වන්නේ ලෝකය තුළ ආහාර තිගයක් ඇති වී නිබීමයි. එහි ප්‍රතිඵ්‍යුතුයක් ලෙස මිනිසුන් යොරුක්ම් කිරීමට ගැටුම් ඇතිමට පවා යොමු වී සිටියි. එම නිසා උටවල් වල පැවති සමගිය එක්වටම බැඳී ගියේය. එයට විසයුමක් ලෙස ලෝක නායකයින් සාකච්ඡා මාර්ගයෙන් විවිධ සංවිධාන නිර්මාණය කරමින් පවතියි. තවද මිනිසාතුළ යළින් සමගිය ඇති කිරීම උදෙසා දේශන ප්‍රකාශන සිදුකිරීමට විද්‍යාත්මක සමන් වී නිබෙන්නේ භාෂාවේ ආක්රීවාදය ඇතිව ය.

අනිනයේ සිට ජනග්‍රෑති කිහින් කට පැවත ආ අනර වර්තමානය වන විට එම කතා ඇතුළු කොට විවිධ කානි උවනා කිරීමට කනුවටුන් සමන් වී ඇත. ජනකතා, ජාතික කතා වැනි අනිත කතාහ්තර කාලාහ්තරයක් නිස්සේ ආරක්ෂා වී ඇත්තේ භාෂාව නිසාය. එකල භාෂාව නොතිබුනි නම් මිනිසාට කිසිදිනක දැනගත නොහැකි වන ලෙස මෙම අනිත කතාප්‍රවාන් අපේ මුතුන් මින්නත් සමගුම අනිතයට වැළඳී යනු නොඅනුමාත ය. එසේ සිදුවුයේ නම් මානවයාට මෙතරම් දියුණු වීමට හැකි වන්නේ නැත. එයට හේතුව මානවයා මේ වන විට භාවිත කරන වැඩි

පහසු කරන නවීන උපකරණ අපේ පැරණි මූත්‍රන් මින්තයේ නිපදවූ නොදියුතු උපකරණ අනාගතයට සරලන ලෙස නිර්මාණය කරන ලද උපකරණ වීමයි. අතින මිනිසුන් සමගියෙන් පීවන් වූ ආකාරය දෙස බලා ඒවා ආදාශු ගෙයට ගෙන මිනිසු කුඩා කළ සිටිම තම නිතවතුන්, නැඳුයින්, මතුරන්, අස්ථ්‍රෝයියන් සමග සමගියෙන් කටයුතු කරති. අපට සමගියෙන් කටයුතු කිරීමට භාජාව නැතිවම බැරේය.

රටක ප්‍රබලයා රුප්‍රත්මාය. රුප්‍ර මූල්‍ය දේශයක් ම පාලනය කරයි. රටක සියලුම කටයුතු සමඟට පවත්වාගෙන යන්නේ භාජාවයි. එම නිසා භාජාව රුප්‍රට සමාන කළ භැක. මිනිසුන් අතර සමගිය ඇති කරන භාජාව මිනිස් පීවිත සිය දහස් ගණනක් රැක ගැනීමට සමන් වී ඇත. ඒ මුළු ලෙවම බියෙන් වෙළුගත් බිනිසුතු යුද්ධියක අවසානය සහිතුහන් කරමිනි. පළමු භා දෙවන ලේක යුද්ධ එම දරුණු යුද සමයයි. එම යුද ගැවුම්වලින් අනිංසක මිනිසුන් මිලියන 15ක් පමණ මරණයට පත් වූ අතර මිලියන 25ක් පමණ තුවාල ලැබුවෝය. ඔවුන්ගේ දක්ෂෙනවිලි තවම මේ වා තලය තුළ දෙශීංකාර දෙයි. යුද්ධ නිසා මිනිසුන් මරණයට පත් වීම හේතුවෙන් ලේක භායකයන් සාම ගිවිසුම් ඇති කර ගත් අතර ඒ මිනිසා තෙවන ලේක යුද්ධයකට යන මාර්ගය වසා දුම්මට භැකිවය. එහි ගොර්වය මිනිසාට පමණුක් නොව භාජාවට ද ලැබිය යුතුය.

ආර්ථික සාමාජික අධ්‍යාපනික කටයුතු වලදී මෙන්ම මිනිසාගේ සියලුම එදිනෙදා කටයුතු වලදී අවශ්‍යම සාධකයක් වන භාජාව මිනිස් පීවිතයට ඉනා වැදගත් වේ. භාජාව මානවයාගේ බලාපොරුත්තු භා සිජින වලට මං පෙන් ව්වර කරන දීර්ඝ නමුත් විස්මන පියෙටට පෙළකි. සංකීර්ණ දිව්‍යපෙවනක් ගනකරන මානවයා කෙනරම් මහනර, සුන්දර භුමියක පීවන් වුවන් ඔවුන්ට එහි අලංකාරය දැක ගැනීමට නොහැකි වන තත්ත්වයක් වර්තමානය වන විට පැන භැගි නිබෙයි. එහෙමත් භාජාව ඇයට එක්තරා විසඳුමකි. මිනිසාට පරිසරයේ සුන්දරත්වය මවා දීමට බස සමන් වී ඇත්තේ සාහිත්‍යයේ ද උපකාර ඇතිවයි. අගාධියට යමින් පැවති මිනිස් වර්ගයාට භැගි සිටින්නට අන හිත දහ්තේන් භාජාවයි. ලේකය සාමය, සමගිය පිරියු දේව විමහක් කිරීමට භාජාවට භැකියාව ඇති. මිනිසුන් වන අප ද එයට සහයෝගයෙන් එක්විය යුතුය. සමගිය බලය වන භාජාව මතුවටත් ආරක්ෂා කර අනාගත පර්පුරට දායාද කිරීම පර්ම යුතුකමක් සහ වශේකීමකි.

මම මගේ මව් බසට ආදරය කරමි. එමෙන්ම අනෙක් භාජාවන්ට ද ගොරට කරමි

පුදීපා බිමන්සි ගමගේ

මාතර සුජාතා විද්‍යාලය

මානව සංස්කෘතියේ පදනම භාජාව ලෙස අපි බොහෝ විට අසා ඇත්තෙමු. මිනිසාගේ පැවැත්ම ඇති වූ දා සිට යම් යම් වෙනස්කම් වලට ලක්වෙමින් භාජාවද දියුණු තත්ත්වයට පැමිතා ඇත. උපතින් මා දේ ජාතියට අනුව සිංහල යනු මගේ මව් බසයි. මෙය උපතින්ම මා ලද භාශයක් යැයි මා හට සිතේ. ගසක් මල් පිළි පළබර වන සේ මනිස් දිවය ගුණ සුවදින් පෝෂණය වන්නට භාජාව වැදගත් වේ.

පිචිතයට වැදගත් අත්දැකීම් රැසක් බව දෙන තොතැන්නක් ලෙස භාජාව හැඳින්වය හැකිය. මිනිසුන් සිතන පතන, ක්‍රියා කරන ආකාරයට බලපාන ප්‍රධාන සාධකයක් ලෙස ඔවුන් භාවිතයට ගන්නා භාජාව හඳුන්වා දිය හැකිය. ලොව පුරා කෝරී සංඛ්‍යාත ජනනාවක් අතර භාජා තාකියක් භාවිතයට යොදා ගැනීයි. අප රටේ ද භාජා කිෂ්පයක් භාවිතා වන බව මා හට අවබෝධ වූයේ කළු ගතවන්ම ය.

අප දුටු හෝ අසු දෙයක් පිළිබඳව පොදු හෝ නරක කියා පාන්නට "බස" වැදගත් කරණාකි. දැකිනා සිතනා දේ අසයන්නට කියන්නට මනුෂ්‍ය වර්ගය හට භාජාව නැතිවම බැර වේ. අප ලබන අත්දැකීම් තවකෙකු සමග බෙදා හදා ගන්නට මැදිහත් වන්නේ භාජාවයි. රට තුළ භාවිත වනවා සේම පළාන් ආශ්‍රිතව භාවිත කරන බස් වහරේ ද වෙනස්කම් රැසක් දැකගත හැකිය.

ආදි වාසින්ගේ බස් වහර අප භාවිතා කරන මව් බසට වඩා වෙනස්කම් වලින් යුත්ත ය. අප රට තුළ අපගේ මවුබස රැහුණු, උඩරට, සබරගමුව, සන්කේරුපය, දිගාමඩුල, නුවර කළාවය ලෙස ගත් කළ භාජාවේ වෙනස්වේම් අපුර්වත්වයකින් යුතු වේ. තොයෙක් පොත් පත් සගරා කියැවීමෙන්, තොයෙක් වැඩසටහන් නැරඹීමෙන් මව් භාජාවේ තොරතුරු පිළිබඳව මම දැනුමන් බව ගන්නමි. එමෙස තොරතුරු දැන ගත් විට විවිධ පළාන්වල සංවාරය කිරීමට මසින ආගා කරයි.

සිංහල ජනනාව අතරන් භාජා භාවිතයේ දී වෙනස්කම් ඇතත් ජනය අතර සංඛ්‍යාතා ව්‍යුහය සඳහාන් සහ පිළිවනය ඔප් නැංවීම සඳහාන් මවුබස වැදගත් වේ. මිනිසුන් අතර ආදරය, කරණාව, සංවේදී බව එලිදැක්වීමට මවුබස ප්‍රයෝගනවත් වේ. මාගේ මව් භාජාව මෙන්ම ලොව පුරා භාවිතා කරන සැම භාජාවක්ම මිනිස් පිචිත හැඩාගැස්වා ගැනීමට පිටුවනුකූලක් වෙයි. අන් භාජාවන්ගේ වැරදි අඩුපාඩු සොයා යහපත් දැකිමට අප කටයුතු කළ යුතුය.

අපගේ මවුබස උන්නතිය වෙනුවන් විශාල මෙහෙයක් ඉටුකළ ප්‍රචිරවනක් ලෙස කුමරතුගු මුනිසුන් හඳුන්වා දිය හැකිය. ව්‍යාකරණ විවාරණයකු, භාජා විශාරදයකු, ගත් කතුවරයකු ලෙස ඔහු හෙබඳ මතු පර්පුර සඳහා රැකුදීමට අපමණා වෙහෙසක් ගත් ප්‍රචිරවනකි.

මහා ගත්කරු මාර්පින් විකුමසිංහ මහතා මහතාද තොයෙක් අත්දීමින් හෙබඳ වැඩිදියුණු කිරීමට මූලිකන්වය ගෙන කටයුතු කළ වියනෙකි.

විබෙරි රටේ උපත ලද එස් මහින්ද නිම් මවුබස රැකගැනීමට පැහෙන් දැස්කම් පෑ නිම්නමකි. දේශ භක්තියෙන්, ජාතිකාලයෙන් සිංහලයන් තුළ සිංහල ජාතික හැරීමක් ඇති කරලිමට උන්වහන්සේ හෙළ බස අපුර්වත්වයෙන් යුතුව කිවියට නැගුවේ ය.

සිංහල භාජාව ලොව දියුණු භාජා අතුරින් එකකි. මෙම භාජාව කෙදින ඇරුමුණ් ද යන්න සම්බන්ධව නිශ්චිත තොරතුරු මෙහෙක් හමු වේ නැත. මිනිසා භාජාව භාවිතා කරන්නේ දෙයකාරයකිනි. එනම්, කතා කිරීම භා මිය දැක්වීමයි. විවිධ විෂයන්ට අදාළ පොත්පත්, ගුවන්විදුලිය, රැපවාතිනිය,

අන්තර්ජාලය පිළිබඳ ව විමසා බැලීමේදී භාෂාව පරිගිලනය කරන ආකාරය ගැන දැන ගත හැකි වේ. භාෂාව සංස්කෘතික උරුමයක් ලෙස ද හැඳින්විය හැකිය. පරම්පරාවෙන් පරම්පරාවට බස දායාද වේ. අනාගත පරපුරට සංස්කෘතිය ගෙන යන්නේ ද භාෂාව තුළින් ය. භාෂාව අනහසනාවයේ ලක්ෂණයකි. මම සිංහල වන්නේ මගේ මවත්, පියාත් සිංහල භාෂාව කනා කරන බැවිනි. භාෂාව යනු මිනිසාගේ හැරීමේ හා අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ මාර්ගයකි. සාහිත්‍ය මූලාශ්‍ර විමසා බැලීමේදී භාෂාවන් ලැබුණු ආහාරය පැහැදිලි වේ.

මෙකු සියලුම භාෂාවන් වලට ගරු කරන තැනැත්තා යහපත් පුද්ගලයක ලෙස සමාජයේ පිළිගැනීමට ලක්වේ. භාෂාව මානවයාට අන්තරුවෙන් සාධකයක් වුවත් එය කාලයට උච්ච ලෙස භාවිතා කිරීමට එමා, වැඩිහිටි, මහලු සියලු දෙනා කටයුතු කළ යුතුය. වර්තමානයේ අවශ්‍යෙකි පිටත ගත කරන අප කිවියක් ලිවීමට, කනාන්දුරුයක් කියවීමට, ගිහෙයක් ඇසීමට භාෂාව නිරන්තරයෙන් වැදුගත් වේ. සිංහල, දුම්ල, ඉංග්‍රීසි හෝ වෙනත් යම් කුමන භාෂාවක් වුවත් රුස් විදීමට තරම් අප මහස මෙහෙය විය යුතුය.

භාෂාව යනු මිනිසුන්ගේ සහයෝගයෙන් බඟද තබන මහා ප්‍රවුරක් වැනිය. කුමන ජාතියක, කුමන ආගමක, කුමන කුලයක වුවද මානව වර්ගය ලද දායාදයක් ලෙස භාෂා පෙන්වා දිය හැකිය. අද වන විට සිංහල බොද්ධයන් බොහෝ දෙනෙකු අන්තරුගම්කයන් අන්‍ය ජාතියන් සමග සහයෝගයෙන් පිටත ගත කරන්නේ භාෂාවේ අරුමය නිසාය. අප රටේ රාජ්‍ය භාෂාව සිංහල වුවත් භාෂා කිහිපයක ජනතාවක් මේ කුඩා දිවයින තුළ සහයෝගයෙන් පිටත වෙති. පුද්ගලයන් අතර ආදරය, කරුණාව, සුහදන්වය වර්ධනය ට භාෂාව නිවැරදිව යොදා ගත යුතුය. බොහෝ රටවල ඇති ව නිබෙනවා මත වාද, ගැටුම් සමන්යකට පත්කරගැනීමට භාෂාව ඉවහල් වේ.

ආගමානුකූලව ද මිනිසුන් හට විනයක්, ගික්ෂණයක් ඇති කිරීමෙහිලා භාෂාව වැදුගත් වෙයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ ද මානව වර්ගයාගේ හින සුව පිතිස ගම් නියමි ගම් පුරා සිසාර වැඩිම කර ධර්මය දේශනා කලේ භාෂාව නිවැරදි ලෙස භාවිත කිරීමෙනි. අනෙකුන් ආගමික ගාස්තාවරුන් ද පුද්ගල පිටත යහපත් ලෙස ගත කළ යුතු ආකාරය පෙන්වා දුන්නේ භාෂාව උපයෝගී කරගෙනය.

තවද භාෂා භාවිතයේ විවිධ අවස්ථා හඳුන්වාදිය හැකිය. කිසියම් පුද්ගලයකට විශේෂිත වූ භාෂා මෙන්ම යම්කිසි අවස්ථාවක්, ස්ථානයක් පැදනම් කොටගෙන භාවිතා කරන භාෂා අප රට තුළ දැකගත හැකිය. දේවර, පතල්, හේත්, කමත් යන වෘත්තීන් අතර භාවිතා වන බඩි වහර එකිනෙකට වෙනස් වේ. මේ සැම බස් වහකම පුද්ගලයාගෙන් පුද්ගලයාට ආවේණික කනා විවාහයක්, භාෂා හැසිරවීමක් දක්නට ලැබේ. ඉහත දැක්වූ බස් වහර අප රටට ආවේණික වූ මව් බසයි. සිංහල භාෂාවේ වැදුගත් වූත් රුස්වත් වූ බොහෝ තොරතුරු අපේ මවිබස සතුය. සිංහලයෙකු ලෙස මම මගේ මවිබස ආදරය කරමි.

අප රටට සිදු වූ විදේශ ආක්‍රමණ හේතුවෙනි ඉංග්‍රීසි භාෂාව ව්‍යුත්ත් වීම අප ලද දායාදයකි. එසේ තොවූයේ නම් අප බාහිර ලෝකය පිළිබඳ නොදැන්නා ජන කොටසක් ලෙස පිටත් වීමට ඉඩ නිබුති. අද වන විට ඉංග්‍රීසි භාෂාවට වැදුගත් තැනක් තිම් වී ඇත. ජාත්‍යන්තරය ජයගැනීමට භාෂාවේ නිපුණතාව වැදුගත් වෙයි. ලෙවක් වන් අනුකට ගියද මගේ මවිබස පෙරමුණේ තබා කටයුතු කිරීම මම සතු වගකීමක් යැයි සිතමි.

විවිධ අවශ්‍යතා මත පුද්ගලයින් විවිධ භාෂා හැඳුක්මට වර්තමානයේ උත්ත්දුවක් දක්වයි. අප රටේ දෙවන බස ලෙස දුම්ල භාෂාවට විශේෂ තැනක් හිමිකර දී නිබු. වර්තමානයේ පාසල් අධ්‍යාපනයට අමතරව භාෂා හැඳුක්මේ අවස්ථාව ලබා දී නිබෙන්නේ දරුවන් හට නව ලෝකය පිළිබඳ ප්‍රතිල් අවබෝධයක් දැනුමක් භාෂාව භාවිතය භාවිතයෙන් ලබා දීමේ අරුමුණා ඇතිවය. මා තුළ ද විවිධ භාෂා හැඳුක්මට ආගාවක් නිබු. අද වන විට මම දුම්ල භාෂාව ඉතාම කාලෙන්නේ හදාරන්නෙම්.

මා හට බොහෝ අවස්ථාවල විවිධ භාෂාවන් භාවිතා කරනා සොයුරු සොයුරියන්, දෙමාලීයන්, ගුරුවරුන් වැනි බොහෝ පිරිසක් මූණ ගැසී ඇත. එවන් අවස්ථාවල ඔවුන් සමග සුහද්‍රව කටයුතු කිරීමට මම බොහෝ කැමැත්තෙම්. ඔවුන් සතු නොයෙක් දක්ෂතා මා හට දැන හඳුනා ගත හැකි වන්නේ භාෂා භාෂාවේ උපකරණයනි.

භාෂාව වසාප්ත කිරීම සඳහා පුස්තකාලවලින් ද මහග දායකත්වයක් දක්වයි. සෑම නගරයකම ගමකම පාහේ පුස්තකාල පහසුකම් සපයා තිබේ. පුස්තකාල වල දී ඕනෑම භාෂාවක පොත් පත් පරීභරණය කිරීමට අවස්ථාව ලැබේ.

මෙව සියලුම භාෂාවන් හට මම ගොරව කරන අතර මගේ මව් බසට දීවී තිබෙන තුරු ආදරය කරමි.

මම මගේ මව් බසට ආදරය කරමි. එමෙන්ම අනෙක් භාෂාවන්ට ද ගොරව කරමි

එච්.ඒ.සදුම්ණ සන්දේශ

මාතර සාන්ත තෝමස් විද්‍යාල

ජාත්‍ය සංස්කෘතියේ පදනම භාෂාව ලෙස අපි බොහෝ විට අසා ඇත්තෙමු. මිනිසාගේ පැවත්ම ඇති වූ ඩු සිට යම් යම් වෙනස්කම් වලට ලක්වමින් භාෂාවද දියුණු තත්ත්වයට පැමිණා ඇත. උපතින් මා ලද ජාතියට අනුව සිංහල යනු මගේ මව් බසයි. මෙය උපතින්ම මා ලද භාෂායක් යැයි මා හට සිතේ. ගසක් මල් පිළි පළබර වන සේ මිනිස් දිවිය ගුණ සුවදින් පෝෂණය වන්නට භාෂාව වැදගත් වේ.

පිටත වැදගත් අත්දැකීම් රෝසක් ලබා දෙන තොත්තැන්තක් ලෙස භාෂාව හැඳින්විය හැකිය. මිනිසුන් සිතහා දේ අසන්නට කියන්නට මත්‍යා ව්‍යුහය හට භාෂාව හැතිවම බැරේ වේ. අප බෙහෙන අත්දැකීම් තවකකු සමග බෙදා හඳු ගෙන්නට මැදිහත් වන්නේ භාෂාවයි. රට තුළ භාවිත වනවා යේම පළාත් ආශ්‍රිතව භාවිත කරන බස් වහරේ ද වෙනස්කම් රෝසක් දැකගත හැකිය.

ආදි වාසින්ගේ බස් වහර අප භාවිතා කරන මව් බසට වඩා වෙනස්කම් වලින් යුත්ත ය. අප රට තුළ අපගේ මෙවැස රුහුණු, උඩිරට, සබරගමුව, සත්කේරුප්‍රය, දිගාමඩුල, තුවර කළාවිය ලෙස ගත් කළ භාෂාවේ වෙනස්වීම් අප්‍රේවන්වයින් යුතු වේ. නොයෙක් පොත් පත් සගරා කියාවීමෙන්, නොයෙක් වැඩිසටහන් හැරඹීමෙන් මව භාෂාවේ තොටුතුරු පිළිබඳව මම දැනුමත් ලබා ගෙන්නම්. එමෙස තොටුතුරු තොටුතුරු දැන ගත් විට විවිධ පළාත්වල සංඛාරය කිරීමට මසින ආගා කරයි.

සිංහල ජ්‍යෙෂ්ඨ අතරන් භාෂා භාවිතයේ දී වෙනස්කම් ඇතන් ජ්‍යෙෂ්ඨ අතර සබඳතා වර්ධනය සඳහාත් සහජීවනය මඟ් නැංවීම සඳහාත් මෙවැස වැදගත් වේ. මිනිසුන් අතර ආදරය, කරුණාව, සංවේදී බව එලිදැක්වීමට මෙවැස ප්‍රයෝගනවත් වේ. මාගේ මව භාෂාව මෙන්ම ලොව පුරා භාවිතා කරන සෑම භාෂාවක්ම මිනිස් පිටත හැඩැගෙන්වා ගැනීමට පිටුවහැක් වේයි. අන් භාෂාවන්ගේ වැරදි අඩුපාඩු සොයා යහපත් දැකිමට අප කටයුතු කළ යුතුය.

අපගේ මෙවැස උන්නතිය වෙනුවෙන් විශාල මෙහෙයක් ඉටුකළ ප්‍රසිද්ධිවනක් ලෙස කුමරුතුග මිනිසුන් හැඳින්වා දිය හැකිය. ව්‍යාකරණ විවාරකයකු, භාෂා විශාලයකු, ගත් කතුවරයකු ලෙස ඔහු හෙලබස මතු පර්පුර සඳහා රෝසක්මට අපමණ වෙහෙසක් ගත් ප්‍රසිද්ධිවනකි.

මහා ගත්කරු මාර්පින් විකුමසිංහ මහතා මහතාද තොයෙක් අන්දුමින් හෙලබස වැඩිදියුණු කිරීමට මූලිකත්වය ගෙන කටයුතු කළ වියනෙකි.

විබෙරි රටේ උපත ලද එස් මගින්ද නිමි මෙවැස රෝසකැනීමට පැහෙන් දැස්කම් පැ නිමිනමකි. දේශ හක්තියෙන්, ජාතිකාලයෙන් සිංහලයන් තුළ සිංහල ජාතික හැරීමක් ඇති කරලිමට උන්වහන්සේ හෙළ බස අප්‍රේවන්වයෙන් යුතුව ක්‍රියා නැගුවේ ය.

සිංහල භාෂාව ලොව දියුණු භාෂා අනුරින් එකකි. මෙම භාෂාව කෙදින ඇරඹුණේ ද යන්න සම්බන්ධව නිශ්චිත තොටුතුරු මෙහෙයක් හමු වී නැත. මිනිසා භාෂාව භාවිතා කරන්නේ දෙයකාරයකිනි. එනම්, කතා කිරීම හා ලිය දැක්වීමයි. විවිධ ව්‍යුහයන්ට අදාළ පොත්පත්, ගුවන්දුම්‍රිය, රුපවාහිනිය, අන්තර්ප්‍රාලය පිළිබඳ ව විමසා බැඳීමෙදී භාෂාව පරිගිලනය කරන ආකාරය ගැන දැන ගත හැකි වේ. භාෂාව සංස්කෘතික උරුමයක් ලෙස ද හැඳින්විය හැකිය. පර්මිපරාවෙන් පර්මිපරාවට බස දායාද වේ. අනාගත පර්පුරට සංස්කෘතිය ගෙන යන්නේ ද භාෂාව තුළින් ය. භාෂාව අනන්‍යතාවයේ ලක්ෂණයකි. මම සිංහල වන්නේ මගේ මවත්, පියාත් සිංහල භාෂාව

කනා කරන බැවිනි. හාජාට යෙහු මිනිසාගේ හැරිම් හා අදුහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ මාර්ගයකි. සාහිත්‍ය මූලාශ්‍ර විමසා බැලීමේදී හාජාවෙන් ලබාගු ආහාරය පැහැදිලි වේ.

ලොකු සියලුම භාෂාවන් වලට ගරු කරන තැනෙහිනා යහපත් පුද්ගලයකු ලෙස සමාජයේ පිළිගැනීමට ලක්වේ. භාෂාව මානවයාට අත්‍යවශ්‍යම සාධකයක් වූවත් එය කාලයට උච්ච ලෙස භාවිතා කිරීමට ප්‍රමාණ, වැඩිහිටි, මහැලු සියලු දෙනා කටයුතු කළ යුතුය. ව්‍යෝහමානයේ අවශ්‍යක පිළිත ගත කරන අප කවියක් ලිවීමට, කතාන්දරයක් කියාවීමට, ගිතයක් ඇසීමට භාෂාව නිර්ත්තිරායන් වැදගත් වේ. සිංහල, දම්ල, ඉංග්‍රීසි හෝ වෙනත් යම් කුමන භාෂාවක් වූවත් රස විදිමට තරම් අප මහය මෙහෙය විය යුතුය.

හාජාව යනු මිනිසුන්ගේ සහයෝගයෙන් බැඳු තබන මතා පූරුත්ක් වැකිය. කුමත ජාතියක, කුමත ආගමක, කුමත කුලයක වුවද මානව වර්ගය ලද දායාදයක් ලෙස නාජා පෙන්වා දිය හැකිය. අද වන විට සිංහල බොද්ධයන් බොහෝ දෙනෙකු අන්‍යාම්පියන් අන්‍ය ජාතියන් සමඟ සහයෝගයෙන් පිවිත ගත කරුණීන් නාජාවේ අර්ථය නිසාය. අප රටේ රාජ්‍ය නාජාව සිංහල වුවත් නාජා කිතිපයක ජනනාවක් මේ කුඩා දිවයින තුළ සහයෝගයෙන් පිවිත් වෙති. පුද්ගලයන් අතර ආදරය, කරුණාව, සුහුදන්වය වර්ධනය ට නාජාව නිවැරදිව යොදා ගත සුතුය. බොහෝ රටවල ඇති ව තිබෙනවා මත වාද, ගැටුම සමන්යකට පත්කරුගැනීමට නාජාව ඉවහල් වේ.

ආගමානුකූලව ද මතිසුන් හට විනයක්, දික්ෂණයක් ඇති කිරීමෙහිලා භාෂාව වැදගත් වේයි. බුද්ධානුන් වහන්සේ ද මානව වර්ගයාගේ නිත සුව පිතිස ගම් නියමි ගම් පුරා සිසාර වැඩිම කර ධර්මය දේශනා කලේ භාෂාව නිවැරදි ලෙස භාවිත කිරීමෙනි. අහැකුත් ආගමික ගාස්තාවරුන් ද පුද්ගල පිටත යහපත් ලෙස ගත කළ යුතු ආකාරය පෙන්වා උන්නේ භාෂාව උපයෝගී කරගෙනය.

තවද භාජා භාවිතයේ විවිධ අවස්ථා හඳුන්වාදිය තැකිය. කිසියම් පූද්ගලයකට විශේෂිත වූ භාජා මෙහ්ම යම්කිසි අවස්ථාවක්, ස්ථානයක් පදනම් කොටගෙන භාවිතා කරන භාජා අප රට තුළ දැකගත තැකිය. ඩිවර්, පතල්, හේත්, කමත් යන වෘත්තීන් අතර භාවිතා වන බඩි වහර එකිනෙකට වෙනස් වේ. මේ සංම බස් වහකම් පුද්ගලයාගෙන් පුද්ගලයාට ආවේණික කතා විලාසයක්, භාජා හැසිර්වීමක් දක්නට ලැබේ. ඉහත දැක්වූ බස් වහර අප රටට ආවේණික වූ මව බසයි. සිංහල භාජාවේ වැදගත් වූත් රසවත් වූ බොහෝ තොරතුරු අපේ මවිබස සතුය. සිංහලයෙකු ලෙස මම මගේ මව බසට ආදුරය කරමි.

අප රටට සිදු වූ විදේශ ආක්‍රමණ හෝතුවනි ඉංග්‍රීසි භාෂාව ව්‍යාප්ති වීම අප ලද දායාලුයකි. එසේ නොවුයේ නම් අප බාහිර ලෙස්කය පිළිබඳ තොදුන්නා ජන කොටසක් ලෙස පිළිවත් වීමට ඉඩ තිබුණි. අද වන විට ඉංග්‍රීසි භාෂාවට වැදගත් තැනක් නිමි වී ඇත. ජාත්‍යන්තරය ජයගැනීමට භාෂාවේ නිපුණතාව වැදගත් වේදී. ලෙවක් වත් අනුකට ගියද මලේ මිටිබස පෙරමණ් තබා කටයුතු කිරීම මම සහු වශයෙන් යැයි සිනම්.

විවිධ අවශ්‍යතා මත පුද්ගලයින් විවිධ භාෂා හැඳුරුමට ව්‍යෝගාත්‍යාචනයේ උග්‍රන්ද්‍රවක් දක්වයි. අප රටට දෙවන බස ලෙස දම්මු භාෂාවට විශේෂ තැනක් හිමිකර දී තිබේ. ව්‍යෝගාත්‍යාචනයේ පාසල් අධ්‍යාපනයට අමතරව භාෂා හැඳුරුමේ අවස්ථාව ලබා දී තිබෙන්නේ දරුවන් හට නව ලෙස්කය පිළිබඳ පුළුල් අවබෝධනක් දැනුමක් භාෂාව භාවිතය භාවිතයෙන් ලබා දීමේ අරමුණු ඇතිවය. මා තුළ ද විවිධ භාෂා හැඳුරුමට ආගාවක් තිබේ. අද වන විට මම දම්මු භාෂාව රොම කැමත්තෙන් භාෂාරුහ්නම්.

මා හට බොහෝ අවස්ථාවල විවිධ භාෂාවන් භාවිතා කරනා සොයුරු සොයුරියන්, දෙමාලියන්, ගුරුවරුන් වැනි බොහෝ පිරිසක් මූණ ගැසී ඇත. එවන් අවස්ථාවල ඔවුන් සමඟ සුහදව කටයුතු කිරීමට මම බොහෝ කැමැත්තේනම්, මවන් සහ නොයෙක් දක්ෂතා මා හට උගෙන භාෂා ගෙන භාෂා භාෂාවේ උපකරණයෙනි.

භාෂාව ව්‍යුප්ත කිරීම සඳහා ප්‍රස්ථකාලවලින් ද මහඟ දායකත්වයක් දක්වයි. සෑම නගරයකම ගමකම පාහේ ප්‍රස්ථකාල පහසුකම් සපයා තිබේ. ප්‍රස්ථකාල වල දී ඕනෑම භාෂාවක පොත් පොත් පත් පරිහරණය කිරීමට ප්‍රවිස්තාව ලැබේ.

ବେଳି ଦ୍ୱାରା କାମାଇଲା କାର ମତ ଗୋଟିଏ କାହାର ପାଇଁ ଅନ୍ତରେ ଅବଶ୍ୟକ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଭବ କରିଛି

வெற்றியாளர்கள்
சினாகுதி, சினாகுதிகாலீ
WINNERS

தமிழ் - சிரேஷ்ட பிரிவு

டூப்ளீ - பேசுத்தீடு அங்கை

TAMIL - SENIOR CATEGORY

முதலாம் இடம்

பூரிம் ஜீர்ணாயக

First Place

காவ்யா குலசிங்கம்
பாலிநகர் மகா வித்தியாலயம்
முல்லைத்தீவு

காவ்யா குலசிங்கம்
பாலிநகர் மகா வித்தியாலயம் - முல்லைத்தீவு

Kavya Kulasingam
Balinagar Maha Vidyalaya - Mullaitivu

இரண்டாம் இடம்

எவ்வன ஜீர்ணாயக

Second Place

அன்பழகன் தக்ஷினி
சௌமிய மூர்த்தி தொண்டமான் கல்லூரி
நுவரெலியா

Anbalagan Dhakshini
Saumiya Moorthy Thondaman College
Nuwara Eliya

மூன்றாம் இடம்

நெவ்வன ஜீர்ணாயக

Third Place

பாத்திமா இன்சிபா இம்தியாஸ்
பதியுதீன் மஹ்முத் பெண்கள் கல்லூரி
கண்டி

நாதிமா ஓந்ஸினா ஓமிதியாஸ்
බடியூடீன் மக்முத் பாலிகா வித்தியாலயம் - மக்னூவர்

Fathima Inshifa Imthiyas
Badi- Ud- Din Mahmud Girls' College
Kandy

“ஆக்கபூர்வமான சமூகமொன்றை உருவாக்குவதில் மொழியின் முக்கியத்துவம்”

சிரேஷ்ட பிரிவு – முதலாம் இடம்

செல்வி. காவ்யா குலசிங்கம்

மு. பாலிநகர் மகாவித்தியாலயம்

ஒரு வினைத்திறனான சமுதாயம் ஒன்றைக் கட்டமைப்பதில் மொழியின் பங்களிப்பு என்பது மிகப்பெரியது. மொழி என்பது தொடர்பாடலுக்கான கருவி அல்லது ஊடகம் என சுருக்கமாக கூறமுடியும். தொடர்பாடல் செய்வதற்கான ஒலி வடிவமான பேசும் மொழி, எழுதும் மொழி, மற்றும் ஓவியம், சிற்பம், நடனம் போன்ற கலைவடிவங்கள், குறியீடுகள், சைகைகள் மற்றும் தொடர்பாடல் சிந்தனைகளை ஏற்படுத்துவதற்கான எந்தவொரு வடிவமைப்பையும் மொழி எனக்கூறலாம். ஆனால் ஒலி வடிவமான மொழி மற்றும் எழுத்து வடிவமான மொழி என்பவற்றையே பொதுவாக “மொழி” என்பர்.

உலகில் புவியியல் பிரிப்பிற்கும் குறிப்பிட்ட சமூகப் பிரிப்பிற்குமேற்ப ஆயிரக்கணக்கான பேசும், எழுதும் மொழிகள் காணப்படுகின்றன. சமகாலத்தில் உலகில் ஆறுயிரத்திற்கும் அதிகமான மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. உலகில் அதிக மக்களால் பேசப்படும் மொழி மண்டறின் ஆகும். அதிக மக்களால் பேசப்படும் ஏனைய மொழிகளாக ஆங்கிலம், ஸ்பானிய மொழி, அரபு போன்றவை உள்ளன. அதிக சனத்தொகை, ஒரு குறித்த மொழி பேசும் மக்கள் உலக நாடுகளை காலனியப்படுத்தி ஆட்சி செய்தல் மூலம் அம்மொழியை பரவலடையச் செய்தல், மொழியிலுள்ள ஆக்கபூர்வமான மேம்பாடு என்பன அதிக மக்களால் இம் மொழிகள் பேசப்படக் காரணமாகும். இவை எவ்வாறு ஆக்கபூர்வமான சமூகத்தைக் கட்டியமைக்க உதவுகின்றன என்பதை பல உதாரணங்கள் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

மொழியின் முக்கியத்துவங்களை அறியமுதல் “ஆக்கபூர்வமான சமூகம்” என்றால் என்ன என்பதை அறிந்துகொள்ளவேண்டும். குறிப்பிட்ட மக்கள் கூட்டம் சேர்ந்து வாழுகின்ற அமைப்பே “சமூகம்” என்பதாகும். தனிமனிதர்கள் பலர் சேர்ந்திருக்கும் ஒர் அமைப்பாகக் கருதப்படும் சமூகம் ஒற்றுமையாக வாழும் பொருட்டு தமக்கான சட்டங்களையும் பண்பாடுசார் விழுமியங்களையும், அற நிலைப்பாடுகளையும் உருவாக்கும். அவ்வாறு இயங்கும் சமூகத்தின் இலக்கு என்பது அச்சமூகத்தைச் சேர்ந்தோர் சக மனித சகிப்புத்தன்மையுடன் ஒற்றுமையாக அச்சமூக முன்னேற்றத்தை எட்டுவதாகும். இங்கே இச்சமூகங்கள் அடையும் இலக்கு என்பது ஆக்கபூர்வமானதாக இருக்க வேண்டும். எனவே ஆக்கபூர்வமான விடயங்கள் எவ்வ என அறிந்து கொள்வதும் அவசியம்.

சமூகத்தின் அமைப்பு எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பது அடிப்படை விழுமியமாகும். இன, மத, சாதி, பால்நிலை, வர்க்கம் என பல்வேறு வேறுபாடுகளைக் கொண்டதாக எது சமூகங்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக இலங்கையை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம் பேசும் இனக்குழுக்கள் வாழ்கின்றனர். இலங்கையிலேயே ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப் பகுதியில் மூன்று மொழியைச் சேர்ந்த இனக் குழுக்கள் சேர்ந்து வாழும் போது அவர்களிடையே இன, மத, சாதி, பால்நிலை, வர்க்கம் என வெவ்வேறு பெரும் வேறுபாடுகள் இருக்கும் போது ஒவ்வொரு வேறுபாட்டுப் பிரிவுகளிலும் அதிகாரச் சமநிலை இல்லாவிடில் அங்கே அச்சமூகம் ஒற்றுமையாக

இருக்காது. அவர்கள் போட்டி பொறாமையுடன் தமது சுய தனிநபர் நலன்களுக்காகச் செயற்பட்டு தமது சமூக முன்னேற்றத்திற்கு ஊறு விளைவித்து பெரும் அழிவிற்குக் கொண்டு செல்வர்.

எனவே இன, மத, மொழி, சாதி, பால்நிலை, வர்க்கம் ரீதியில் சகல மக்களுக்கும் சமமான நலன்கள் போய்ச் சேரவேண்டும். இந்த விழுமியங்களே ஆக்கபூர்வமான உருவாக்கத்தின் அடிப்படைகளாகும். இந்த அடிப்படை நலன்கள் மீறப்படும் போது சமூக உருவாக்கம் தடைப்பட்டுப்போகும். வினைத்திறனான இந்தக் கொள்கைகளை தொடர்பாடுவதற்கான கருவியான மொழியை வினைத்திறனாக வெளிப்படுத்த வேண்டியதே இங்கு மிக அவசியமானது. மொழி என்பது ஒரு பரம்பரைச் சொத்தல்ல. அது சமூகச் சொத்து. ‘ஒரு புதிய மொழியைக் கற்பது என்பது அம்மொழி பேசும் சமூகத்தில் அங்கத்தவராகுதலாகும்’ என பிராங் ஸ்மித் கூறுகிறார். எனவே ஒரு மொழி மூலம் அம்மொழி பேசும் சமூகத்தில் ஒருவராதல் என்பது மிக அடிப்படையான மொழியின் பயன்பாடுகளில் ஒன்றாகும். அச்சமூக முன்னேற்றம் மொழியுடாக நிகழ்கிறது என்பது இதிலிருந்து நாம் உணரக் கூடியதாக உள்ளது.

தனிநபர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பாடல் செய்வதற்கு மொழி தான் அடிப்படையான தொடர்பாடற் கருவி. பண்டையகால தனி மனிதர்கள் கூட்டாக வாழ்வதற்காகவும் தமது அனுபவங்களைப் பகிரவும், சேர்ந்து வாழவும் தொடர்பாடலைக் கையாண்டார்கள். இந்தத் தொடர்பாடலுக்காக சிறிது சிறிதாக மொழியை உருவாக்கி உள்ளார்கள். இங்கே கூட்டாக வாழ்வதற்கு தொடர்பாடல் அவசியம், வினைத்திறனான தொடர்பாடலுக்கு மொழி அவசியம். இதுவரை காலமாக உலகில் நிகழ்ந்த உலக முன்னேற்றங்களுக்கு வினைத்திறனான மொழிப்பயன்பாடு மூலகாரணமாக அமைந்திருக்கிறது.

அதிகாலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு மொழி அப்படியே இன்னுவரை மாற்றத்துக்குள்ளாகாமல் கடத்தப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது எனக்கூற முடியாது. கால ஓட்டத்தில் பல மாற்றங்கள் தேவைக்கேற்ப, சந்தர்ப்பங்களிற்கேற்ப நிகழ்ந்து வந்துள்ளன என்பதும் நாம் நினைவில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆக்கபூர்வமான சமூகத்தை உருவாக்குவதற்காக ஒரு சமூகத்தின் மொழி எவ்வாறான முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதில் தெளிவிருக்க வேண்டும்.

அவ்வாறான மொழியின் முக்கியத்துவங்களில் ஒன்று மொழி என்பது நடைமுறை சார்ந்து இருக்க வேண்டும் என்பதாகும். ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல் மொழி என்பது மாற்றங்களுக்குள்ளாகக் கூடியது. சமூக மக்களின் நடைமுறை மாற்றங்களுக்கேற்ப மொழியமைப்பு மாற்றமடையும் போது அம்மொழி மாற்றங்களை எவ்வாறு அணுகவேண்டும் என்பதும் அவதானிக்க வேண்டியுள்ளது.

சமூக முன்னேற்றத்திற்கு மொழியானது பங்களிப்பை வழங்கும் போது சமூக முன்னேற்றத்தால் மொழியும் மாற்றமடையும். உதாரணமாக அச்சியந்திரம் கண்டுபிடிப்பதற்கு முன்னர் பப்பிரஸ் போன்ற புல்லில் மேலைத்தேசத்தவர்கள் எழுதினர். இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் பனை ஒலை போன்றவற்றில் எழுதினர். தமிழ் மொழியை எடுத்துக் கொண்டால் பனை ஒலைச் சுவாருகளிலே பெரும்பாலும் எழுதப்பட்டன. எழுதுவதற்குத் தாராளமான இடமில்லாததால் சுருக்கமாக எழுதவேண்டிய தேவை ஏற்பட செய்யுள் வாடவில் இலக்கிய மற்றும் ஏனைய எழுத்துக்களை எழுதினர். இவை கற்ற பண்டிதர்களுக்கே விளங்கும்படி இருந்தன. சாதாரண மக்களுக்கு விளங்கும்படி அமையவில்லை. அத்துடன் சாதி ரீதியாகவே கல்வி வழங்கப்பட்டது. தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினருக்கு எழுத வாசிக்கத் தெரியாத நிலையே இருந்து வந்தது.

அச்சியந்திரம் தமிழ்கு அறிமுகமானதும் தமிழின் பல இலக்கியங்கள் எல்லா மட்ட மக்களுக்கும் செல்வதற்கான வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அவ்வாறு அச்சியந்திரங்களின் வருகையால் புதிய வசனநடை எழுத்து இலக்கியங்கள் அறிமுகமாயின. தாராளமாக எழுத முடிந்தது. எல்லா மக்களையும் சென்றடைந்தன. எல்லா மக்களாலும் விளங்கிக் கொள்ள இலக்குவாக இருந்தது. அத்துடன் ஆங்கிலத்திலுள்ள நிறுத்தற் குறியீடுகள் வசனநடை இலக்கியங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஒலைச் சுவடிகளில் முற்றுப்புள்ளி வைத்தால் ஏடுகள் கிழிந்துவிடும் என்பதற்காக முற்றுப்புள்ளி இடப்படவில்லை. அச்சியந்திரப் பாவனையில் பழைய தமிழ் இலக்கியங்கள் நிறுத்தற் குறிகளுடன் அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்தன. அவை வாசிப்பதற்கு இலக்குவாகவும் இருந்தன.

எனவே அச்சியந்திரப் பாவனையால் மொழி அமைப்பில் மாற்றம் நிகழ்ந்தது. அத்துடன் பரந்துபட்ட மக்களிடம் பரவலாக்கம் செய்யப்பட்டது. தமிழ் சமூகம் 19, 20ம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் பெருமளவில் கல்வி அறிவுப்பட்டுள்ளதுடன் இச்சமூகம் பல ஆக்கபூர்வமான உற்பத்திகளை வழங்கியுள்ளது வரலாற்று உண்மை.

நடைமுறை சார்ந்து மொழி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு மற்றொரு உதாரணமாக சிறுக்கதை, நாவல் எனும் கலை இலக்கிய வடிவங்கள் நவீன காலத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்படுகையில் அவ் இலக்கிய வடிவங்களில் வட்டார வழக்குகள் பயன்படுத்தப்படுவதன் நன்மைகளை சமூக முன்னேற்றத்திற்கான பங்களிப்பாகப் பார்க்கலாம். தமிழ் மொழியில் பல்வேறு பிரதேச மக்கள் பல்வேறு வட்டார மொழிகளைக் கொண்டிருப்பதை அறியலாம். அவ்வட்டார மொழிகளே அக்குறித்த மக்களிற்கு நெருக்கமாக இருக்கும். அம்மொழியை நவீன இலக்கியங்களில் கொண்டு வருவதால் அம்மக்களின் வாழ்வியல், உயிர்ப்புடன் காணப்படும். அம்மக்களுடன் சிறப்பாக தொடர்பாடல் செய்வதாக அமையும். ஆக்கபூர்வமான சமூகம் ஒன்றின் நோக்கத்தை அது அடையும்.

சமுதாய வளர்ச்சிக்கு ஈடுகொடுக்கத் தவறும் மொழி அழிவை எதிர் நோக்குகிறது, குஞ்சுத்தனமாக பழமை பேணுவோர் மொழி வளர்ச்சியைத் தடுத்து மொழியைக் கொல்லத்துணை போகிறார்கள் என ‘தமிழ் தரிப்புக்குறிகள்’ எனும் நூலில் சி. சிவசேகரம் எனும் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டார். எடுத்துக்காட்டாக சமூக வளர்ச்சிக்கு உதவாமல் பயன்பாடற்றுப்போன பல மொழிகள் உலகில் உண்டு. அவற்றில் சமஸ்கிருதமும் ஒன்றாகும். அது சமய மொழியாகவே மட்டும் இருந்ததால் புழக்கத்திலிருந்து விடுபட்டுப் போனது. ஆகவே மொழியானது குறுகிய தேவையின் பொருட்டு இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகளைக் கண்ணந்து நடைமுறை சார்ந்து இயங்குதலானது ஆக்கபூர்வமான சமூகத்திற்கு உதவும்.

ஓர் ஆக்கபூர்வமான சமூக உருவாக்கத்திற்கு மொழியின் மற்றொரு முக்கியத்துவமாக, மொழி வழி அடையாளம் மக்களை எவ்வாறு ஒன்றினைக்கிறது என்பதைப் பார்க்கலாம். ஒரு மொழியில் எழுதப்பட்ட அறிவியல், விஞ்ஞானம், சட்டம், கலை என்பதை அதே மொழியைப் பேசும் மக்கள் எங்கு வாழ்ந்தாலும் அம்மொழி அறிந்திருப்பதால் அவ்வறிவை அவர்களால் பெற முடியும். அம் மொழியில் நிகழ்த்தப்பட்ட கண்டுபிடிப்புகள், புத்தாக்கங்களிற்காக அம்மொழி பேசும் மக்களுக்கு உலகளாவிய ரீதியில் ஓர் அறிமுகம் கிடைக்கும். அது அவர்களது அடையாளமாக மாறும், அச் சமூகத்திற்கான அங்கீகாரமாக இருக்கும். எனவே தனிநபர் ஒருவர் தன்னை ஒரு மொழிக் குழுவின் பிரதிநிதியாக உணர்ந்து அம்மொழி பேசும் மக்களிற்கான தனது பங்களிப்பை ஆற்றுவார்.

பல்வேறு மொழி பேசும் மக்களிடையே தொகுக்கப்பட்டு வந்திருக்கும் அறிவை மொழி மூலம்தான் வேறொரு மொழி பேசும் மக்களிடம் கொண்டு வந்து சேர்க்கிறார்கள். “எட்டுத்திக் கெங்கும் சென்று கலைச் செல்வங்களைக் கொண்ரந்திடுவீர்...” என மகாகவி சுப்ரமணிய பாரதியார் கூறுவது இவ்விடத்தில் மிகப் பொருத்தமானது. வெவ்வேறு மொழி பேசும் மக்களிடமிருக்கும் அறிவினை தமிழிற்குள் கொண்டு வந்து சேர்ப்பதன் மூலம் தமிழ் மேலும் வளரும் என்பது அவர் கருத்து. வேற்று மொழி பேசும் மக்களது பண்பாடு, தொழில்நுட்பம் என்பவற்றை அறீதியில் நமக்குப் பயன்படும்படி செய்வதற்கு நமது மொழியில் அவற்றை மொழிபெயர்த்து வைப்பது மிக அவசியமானது.

மனிதரின் தொகுக்கப்பட்ட அனுபவங்கள் தான் அறிவு. இந்த அறிவைப் பகிர்வதன் மூலமே உலகில் வேறுபட்ட சமூகங்களுடன் ஒற்றுமையாகப் புரிந்துணர்வுடன் வாழ முடியும். அதற்கான மூலக்கருவிதான் மொழி.

ஆரோக்கியமான சமூகம் ஒன்றை உருவாக்குவதற்கு உளத் தூய்மையுள்ள தனிநபர்கள் அவசியமாகின்றனர். வெவ்வேறு வகையான அனர்த்தங்களால் மனிதர்கள் உளக்காயமடைகின்றனர். இவ்வாறு மனக்காயமுற்றவர்களாக சகல மனிதர்களும் காணப்படுவர். இவர்களுக்கான ஆற்றுப்படுத்தலின் வழிவகைகளில் மொழி பிரதான பங்கு வகிக்கிறது. தன் துண்பத்தை ஒலிவடிவில் பேசும் மொழி மூலம் வெளிப்படுத்தல் அல்லது எழுத்துமொழி மூலம் வெளிப்படுத்தல் என்பது துண்பத்தை ஆற்றுவதற்கான வழிவகைகளாகும். மேலைத்தேச உளவியல் கோட்பாட்டாளரான சிக்மன் பினைட் இவை பற்றி எழுதியுள்ளார். மனிதர்கள் தமக்கு நேர்ந்த துண்பங்களை பல வழிகளில் மீள வெளிப்படுத்துவர். அவற்றில் : வன்முறை செய்தல், கலைஞர்களாதல் மற்றும் மனநலம் பாதிக்கப்படல் போன்றன நிகழ்வதாக சிக்மன் பினைட் முன்வைக்கிறார். இவற்றில் அறவழியில் சமூகம் ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் தமது எழுத்துகள் மூலம் கூட ஒரு பாதிக்கப்பட்டவர் தன்னை ஆற்றுப்படுத்தி அதைப் படிக்கும் வாசகர்களையும் ஆற்றுகைப்படுத்தலாம். இவை மொழி மூலமே அதிகம் சாத்தியமாகும் என்பதே அவதானிக்க வேண்டிய ஒன்றாகும்.

முன்னேற்றபூர்வமான ஒரு சமூக உருவாக்கத்தில் அரசியல், பொருளாதாரம், கலை, கலாசாரம் போன்ற துறைகள் பெரும் பங்களிப்பை ஆற்றும். இத்துறைகளின் கண்டுபிடிப்புகள் மொழியின் மூலமே வெளிப்படுத்தப்பட்டு மக்களைச் சென்றுடையும். மனித வாழ்வியலை வரலாறாக எழுதி வைக்கும் போது அங்கும் மொழி தான் கருவியாகிறது. இங்கே மொழி என்பது பல காரணிகளுடன் ஊட்டினைந்துள்ளது. சகல அறிவும் மொழியூடாகவே தொகுக்கப்படும், வெளிப்படுத்தப்படும். அவ்வாறான மொழியானது கூறவந்த விடயத்தை பொருள் புலப்படும்படி விளக்க வேண்டியிருக்கும். அத்தகைய செமுமையை அம்மொழி கொண்டிருப்பதும் அவசியமானது. அதனை நேர்த்தியாக அர்த்தம் புலப்படும்படி கையாள வேண்டியது கட்டாயமாகும். ஏனெனில் கூற வந்த விடயம் எதிர்மறையாக விளங்கிக் கொள்ளப்பட்டால் அது ஆபத்தில் போய் முடியும். உதாரணமாக சிலப்பதிகாரம் எனும் சங்கமருவிய கால இலக்கியத்தின் கதையில் ஒரு சொல்லை பிழையாக விளங்கிக் கொண்டதன் ஆயத்து சித்தரிக்கப்பட்டிருக்கும். “கோவலனைக் கொண்டு வா” என அரசர் கூறியதை காவலன் “கொன்று வா” என தவறாக விளங்கிக் கொண்டதால் அநீதியாக ஒர் உயிர் இழக்க நேரிட்டது.

மொழி என்பது வெறும் தொடர்பாடலுக்கான கருவி அல்ல. வினைத்திறனாக ஆக்கபூர்வமான சிந்தனைகளை முன்வைப்பதற்கான கருவியாக உள்ளது எனக் கூறலாம். உலக வரலாற்றில்

மொழியை விணைத்திறனாகப் பயன்படுத்தியோர் சிறந்த வரலாற்றுப் பாத்திரங்களாகியுள்ளனர். இதில் நேர்நிகரான மற்றும் எதிர்மறையான பாத்திரங்களும் உள்ளடங்கும். உதாரணமாக தமிழின் நவீன இலக்கிய கர்த்தாக்களில் பாரதியார் மொழியைக் கையாண்டு விணைத்திறனான படைப்புகளை தமிழ்ச் சூழலுக்கு வழங்கியுள்ளார். திருவள்ளுவர் சிறந்த சிந்தனைகளை முன்வைத்ததன் மூலம் இன்று தமிழர்களின் சிறந்த அடையாளமாக உள்ளார். ஒவ்வொரு மொழி பேசும் சமூகங்களுக்கும் இது பொருந்தும். அக்குறித்த சமூகங்களின் மேம்பாட்டிற்காக அவர்கள் மொழி மூலம் வழங்கிய சிந்தனைகள் தான் பெருமளவில் அச்சமூக முன்னேற்றத்திற்கான பாதையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது.

இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்தில் நவீன காலத்தில் காலனியத்திற்கு எதிராக ஆறுமுகநாவலர் "சைவமும் தமிழும்" என்பதை முன்வைத்து தனது பேச்சாற்றலாலும் யாழ்ப்பாண சமூகத்தை தனது சிந்தனையின் கீழ் வழிப்படுத்தியுள்ளார். இன்று வரை ஆறுமுகநாவலரின் சிந்தனைகள் யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் எவ்வாறு வேருண்றியுள்ளது என்பதை அவதானித்தால் நாவலர் மொழியைக் கையாண்ட விதத்திற்கு பெரும் பங்களிப்பு இருக்கிறது என்பதை விளங்கிக் கொள்ளலாம். அத்துடன் "நாவலர்" எனும் பட்டப்பெயர் அவரது பேச்சாற்றல் மூலம் அவருக்கு வழங்கப்பட்ட பெயராகும். இவ்வாறு சிங்கள சமூகத்திலும் கூட அச்சமூகத்தை தமது சிந்தனையின் கீழ் கொண்டு வந்தவர்கள் சிறப்பாக மொழியைக் கையாளத் தெரிந்தவர்களே.

அடுத்து, அறிவை பரவலாக்குதலில் மொழியின் பங்களிப்பே பிரதானமானது. அறிவைப் பகிர்வதற்கு மொழியே பிரதான ஊடகமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு அறிவு மட்டத்திலுள்ள மக்களுக்கும் மேம்பட்ட சிந்தனைகளை அம்மக்களின் கொள்ளளவுக்கேற்ப வெவ்வேறு வடிவங்களில் விதைக்கலாம். சாதாரண மக்களுக்கு அவர்கள் ஈடுபாடு கொண்டிருக்கும் பல்வேறு ஊடகங்களான தொலைக்காட்சி, சினிமா, பாடல்கள், பத்திரிகைகள் என்பனவற்றினுடாகக் கூட அறிவினை மொழியூடாகப் பகிரலாம். அம்மொழி அம்மக்களால் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய மொழியாக இருத்தலே அம்மக்களைச் சென்றடைவதற்கான வழி வகையாகும். ஒரு மொழியின் உச்ச தரத்தை வெளிப்படுத்தி மேம்பட்ட ஆய்வுகள், கலை எழுத்துகள் எழுதப்படலாம். அவை படித்த மக்களிற்கு அறிவைப் பகிர்வதாக அமையும். எனவே ஒவ்வொரு வகை மக்கள் பிரிவிற்கும் ஒவ்வொரு விதமான மொழி கையாளப்படுவது கூட அறிவை மக்களிடம் கொண்டு செல்ல உதவும்.

பல அறிஞர்கள் தாய்மொழி தவிர்ந்த வேறொரு மொழி அறிந்திருப்பதன் அவசியத்தைப் பற்றிக் கூறியுள்ளனர். வேறுபட்ட மொழி அறிந்திருத்தல் என்பது வேறுபட்ட ஒரு வாழ்வின் பார்வையை அறிந்திருத்தலாகும். என பெட்டிகோ பெலினி கூறுகிறார். 'எனது மொழியின் வரையறைகள் என்பது எனது உலகின் வரையறைகளைக் குறிக்கிறது.' என லுட்வின் விட்கென்சிரீன் எனும் மொழியியல் ஆய்வாளர் கூறுகிறார்.

மேலும் ஜோகாண் வொல்காஸ் வொன் கோதே எந்த வேற்று மொழிகளையும் அறிந்திருக்காதவர்கள் அவரது சொந்த மொழி பற்றி அறிந்திருக்காதவர்கள் எனக் கூறுகிறார். உண்மையில் இது ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாகும். தனது மொழியின் ஆழம், அம்மொழியில் நிகழ்த்தப்பட்ட ஆக்கழூர்வமான கண்டுபிடிப்புகள் நிகழ்ந்துள்ளனவா என வேறு மொழிகளை அறிந்திருத்தல் மூலமே ஒப்பிட்டுப்பார்க்க முடியும்.

‘வேறொரு மொழியைக் கற்பது என்பது தாய் மொழியிலுள்ள அதே பொருட்களுக்கான வேறுபட்ட சொற்களை வேறு மொழியில் கற்பதாகாது. அப்பொருட்கள் பற்றி வேறொரு வழியில் சிந்திப்பதாகும்’ என புளோந்தா லூவிஸ் கூறுவதை அவதானிக்க வேண்டும். வெறும் சொற்களை மொழிபெயர்ப்பதாக வேறுமொழி கற்பது அமையக்கூடாது. அவ்வேற்று மொழி அமைப்பிலுள்ள சிந்தனையையும் அச்சொற்களுடன் பொருத்தி விளங்கிக் கொள்ளவேண்டும் எனக் கூறலாம். ஏனெனில் இதே விடயத்தை ஒலிவர் வெண்டெல் ஹோம்ஸ் என்பவரும் விளக்குகிறார். ‘மொழி என்பது ஆத்மாவிற்குள் ஒடும் இரத்தம் போன்றது. மொழியானது என்ன சிந்தனைகளைக் கொண்டிருக்கும் எவ்வாறு வெளிவரும் என்பதை அது வெளிக்காட்டக்கூடியது.’ என அவர் கூறுவது மொழியமைப்பு ஒரு தனித்துவமான சிந்தனை அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது என்பதாகும்.

ஒர் ஆக்கடிர்வமான சமூக உருவாக்கத்திற்கு மொழியின் பங்களிப்பு மிகப்பெரியது என்பதை இதுவரை கூறிய பல கருத்துக்கள் மூலம் அறியக்கூடியவகையில் இருக்கும். வரலாறு தோறும் ஏற்பட்டுவந்த பல்வேறு மாற்றங்களைப் பரிசீலித்து மொழியை சமூக மேம்பாட்டிற்காக நாம் பயன்படுத்துவோம்.

“மொழி கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்தும் கண்ணாடியாகும்”

சிரேஷ்ட பிரிவு - இரண்டாம் இடம்

செல்வி அன்பழகன் தக்ஷினி

ம.மா.நு சௌமிய மூர்த்தி தொண்டமான் கல்லூரி

ஒரு மாணவன் அவனது திறமையை வெளிப்படுத்த முயற்சி எனும் கண்ணாடியை எவ்வாறு கொண்டுள்ளனோ! அதேபோல் மொழியானது கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்த பல்வேறு அம்சங்களை கண்ணாடியாகக் கொண்டுள்ளது. இங்கு கண்ணாடி எனக் குறிப்பிடுவது முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி அல்ல, கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்தும் அம்சங்களை குறிக்கின்றது. மேலும் எவ்வாறான அம்சங்களால் மொழியானது கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது என்பதை நோக்குமிடத்து, முதலில் தோற்றும் குறித்து அவதானிப்போம்.

மனிதரின் பரினாம வளர்ச்சியின் ஒரு காலகட்டத்தில் அவர்கள் மொழியைப் பயன்படுத்துவதற்கான வல்லமையைப் பெற்றதைக் குறிக்கின்றது. மனிதனானவன் வரலாற்றுக்கு முந்பட்டகால ஹோமோஸோபியன் இன மனிதனில் இருந்து எவ்வாறு படிப்படியாக இன்றுவரை பரினாம வளர்ச்சியடைந்துள்ளனோ அதுபோல மனிதனோடு உடன்பிறப்பாய் பல மாற்றங்களுக்குட்பட்டுள்ளது. மொழி என்பது தகவல் பரிமாற்றத்திற்கான ஒரு கருவியாகவும் விளங்குகின்றது. : கற்றது கைமண் அளவு கல்லாதது உலகளவு என்பது ஒளவை மொழி. கற்கவும், கல்லாத விடயங்களை உள்வாங்கிக் கொள்வதற்குமான கருவி மொழியாகும்.

சாதாரண உலகாயதத் தகவல்களை அளிக்கக்கூடிய மொழிகள் காலத்திற்கு நிலைத்திருப்பதில்லை. மனதிற்கு இதமனிக்கக்கூடிய, நுண்மையான அறிவுத்திறன் வளர்க்கூடிய, உயர்ந்த உண்மைகளை விளக்கக்கூடிய இலக்கியங்கள் காலத்தால் அழிவு பெறுவதில்லை. அத்தகைய உயர்ந்த இலக்கியங்கள் எந்த மொழியின் மூலம் மக்கள் அறிந்துகொள்கின்றனரோ! அந்த மொழி முக்கியத்துவத்தை அடைகின்றது. இவ்வாறாக இலக்கியங்களில் உள்ள கருத்துக்களினாலேயே ஒரு மொழி முக்கியத்துவம் பெறுகின்றதேயொழிய தனிப்பட்ட முறையில் வெறும் மொழியாக மட்டும் எந்தவொரு மொழியும் ஒருபோதும் முக்கியத்துவம் பெறுவதில்லை.

மொழியானது எழுத்து வடிவத்தினையும் பேச்சு வடிவத்தினையும் கொண்டுள்ளது. எழுத்துமொழி போன்று பேச்சுமொழி எவ்விதமான வரலாற்றுத்தடயங்களையும் விட்டுச்செல்லவில்லை என்பதனால் மொழியின் தோற்றும் பற்றி அறிந்துகொள்ள மிகவும் கடினமாக இருப்பதால் இதற்காக அறிவியலாளர்கள் மறைமுகமான மறைகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். ஆய்வின் கடினத்தன்மை காரணமாக பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மனிதனுடைய தோற்றும் பற்றி சார்லஸ் டார்வின் தனது கோட்பாட்டை முன்வைத்த காலத்திலிருந்தே இது தொடர்பான பெருமளவு கவனம் ஈர்க்கப்பட்டது.

மேலும், கற்கால மனிதனானவன் பல்வேறு ஓலிகளால் குரல் எழுப்பியும், கைகளால் பல அசைவுகளை வெளிப்படுத்துவதன் மூலமும் அவன் கூறுவதற்கு விடயங்களை பகிர்ந்துகொண்டான். ஆகவே, மனிதருடைய மொழிகளில் ஓலியும், கை அசைவுகளும் குறியீடுகளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. இவ்வாறான ஓலிகளை எழுத்து வடிவமாக மாற்ற முடியும். ஆனால் கை அசைவுகளை மாற்ற இயலாது. மனிதருடைய மொழிகளில் இக்குறியீடுகள் சொற்கள் என்றும், அவற்றைக் கையானுவதற்கான விதிகள் இலக்கணங்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

மொழியானது கலை, வரலாறு, சமூகநிலை, பழக்கவழக்கம், ஒழுக்கம் மற்றும் எண்ணங்கள் போன்ற வாழ்வியல் கூறுகளையும், கலாசார நிலைகளையும் வெளிப்படை விளக்கமாகவும், உள்முகச் செய்திகளாகவும் கொண்டு விளங்குகின்றது. தொடர்ந்தும் மண்ணில் விளைந்த மரத்தின் வளர்ச்சியானது மரம் வளர தேவையான வளமான மண், நீர், வளி, சூரிய ஒளி ஆகிய காரணிகளில் எவ்வாறு தங்கியுள்ளதோ அதுபோல விண்ணில் விளைந்த மொழியின் வளர்ச்சியானது பேச்சு, எழுத்து, புரிதல் மற்றும் விளக்கம் எனும் நிலைகளிலேயே தங்கியுள்ளது.

இத்தகைய மொழிக்கு பல சிந்தனையாளர்களும், மெய்யியலாளர்களும் மொழிதொடர்பான கூற்றுக்களை முன்வைத்துள்ளனர். அவ்வகையில், ‘இவ்வாறான மொழியானது மனித உணர்வுகளினாலேயே தோற்றும் பெற்றது’ ரூசோ எனும் சிந்தனையாளர் கருதினார். காந்தி போன்றவர் ‘அறிவார்ந்ததும், ஏரணம் சார்ந்தனவுமான சிந்தனைகளில் இருந்தே மொழி தோன்றியது’ என்றார். இவை மட்டுமன்றி 20ம் நூற்றாண்டின் மெய்யியலாளரான விட்யென்சுடன் என்பவர் ‘மெய்யியல் என்பது உண்மையில் மொழி பற்றிய ஆய்வே’ என வாதிட்டார்.

இவ்வாறாக பலச்சிறப்புக்களைக் கொண்ட மொழியானது அகிலம் முழுவதும் ஒவ்வொரு இனத்துக்கும் தகுந்த முறையில் வேறுபட்டு காணப்படுகின்றது. அவ்வகையில் தமிழ்மொழி, சிங்கள மொழி, ஆங்கில மொழி, மலையாளம், ஹிந்தி, அரபுமொழி, கன்னடம், சீனமொழி, இலத்தீன் ஆகிய மொழிகளைக் குறிப்பிடலாம். இம்மொழியானது வெறுமனே கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்தாது. அதற்கென்று பல அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது. அதுவே மனிதனின் வணக்க வழிபாட்டு முறைகள், ஒழுக்கவியல், பழக்க வழக்கங்கள், உணவு பானம் உட்கொள்ளும் முறை, ஆடை அணிகலன்கள், மங்கல அமங்கல நிகழ்வுகளில் பின்பற்றப்படும் சம்பிரதாயங்கள் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

மேற்குறிப்பிட்டவாறான அம்சங்கள் மூலமாகவே மொழியானது கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. ஆகவே குறிப்பிட்ட சில மொழிகளின் கலாசாரம் தொடர்பாக சற்று விழி சாய்ப்போம். கலாசாரம் என்பதற்கு பல்வேறு வரைவிலக்கணங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் பல மானிடவியலாளர்களும், சமூகவியலாளர்களும் பல்வேறு வகையில் இதனை விளக்கியுள்ளனர். உதாரணமாக E.B.Taylor என்பவரின் கூற்று, ஏ. எல்வூட் என்பவரின் கூற்று போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம். அவ்வகையில்

“அறிவு, வணக்க வழிபாடுகள், ஒழுக்கவியல், பழக்கவழக்கம், நீதி, கலைகள், சமூக உறுப்பினர் என்ற வகையில் மனிதன் அடைந்த அனுபவங்கள், திறமைகள், ஆற்றல்கள் ஆகியவற்றினதும் முழுமையே கலாசாரமாகும்” என்று E.B.Taylor என்பவர் தனது கூற்றை முன்வைத்துள்ளார். மேலும், “குறியீட்டு ரீதியாக சமூகம் உரித்தாக்கிக் கொண்டுள்ளதும், பாரம்பரியமாகத் தமதாக்கிக் கொண்டுள்ளதுமான சகல விதமான நடத்தை கோலங்களுக்கும் வழங்கக்கூடிய கூட்டான பெயரே கலாசாரமாகும்” என்று சார்லஸ். ஏ. எல்வூட் கூறியுள்ளார்.

இதனைத் தொடர்ந்தும் “வழிபாடுகள், சிந்தனை முறை, நடைமுறைக் கலைகள், வாழ்க்கை முறைகள், பழக்க வழக்கங்கள், சம்பிரதாயங்கள் மற்றும் சமூக ரீதியாகப் பின்பற்றுவது தொடர்பில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நடத்தைகள் கலாசாரமாகும்” என்று உ.கூ.ஹீலர் என்பவர்

இக்கூற்றை முன்வைத்துள்ளார். இத்தகைய கூற்றுக்கள் மட்டுமென்றி மேலும் பலர் கலாசாரம் தொடர்பாக பல கூற்றுக்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். மேற்குறிப்பிட்ட வரைவிலக்கணங்களை நோக்கும்போது மனிதனின் அனைத்து செயற்பாடுகளும் கலாசாரம் எனக் கொள்ளலாம்.

மனிதனை வழிநடத்துகின்ற, கட்டுப்படுத்துகின்ற சாதனம் கலாசாரம் ஆகும். அனைத்து மக்களுக்கும், அனைத்து சமயத்தினருக்கும் கலாசாரம் என்பது உண்டு. எனினும் அக்கலாசாரங்கள் பல்வேறு அடிப்படையில் வேறுபடுகின்றன. மொழி, சமயம், கலைகள், ஆடை அணிகலன்கள், பழக்கவழக்கங்கள், கல்வி, உணவும் பானமும் என்பவை பொதுவானவையாயினும் இவை இனத்துக்கு இனம், சமயத்துக்கு சமயம், சமூகத்திற்கு சமூகம் வேறுபடுகின்றன. அவ்வாறான வேறுபாடுகள் காணப்பட்டாலும் அவற்றுக்குரிய பொதுவான பண்புகள் பல உள்ளன.

விசேடமாக பல்கலாசாரத்தையுடைய மனித சமுதாயத்தில் உறுப்பினராக வாழும் நாம் ஒவ்வொரு கலாசாரத்துக்கும் உரிய சிறப்பான கலாசாரப் பண்புகளை அறிந்து கொள்வது அவசியமாகும். மேலும், காலத்திற்கேற்ப கலாசாரம் பல மாற்றங்களுக்கு உட்படுவதையும் காண முடிகின்றது. ஒவ்வொரு கலாசாரத்திலும் காணப்படுகின்ற அம்சங்கள் பலவாகும். மொழி, சமயம், அறிவு, இலக்கியம், கல்வி, நம்பிக்கைகள் மற்றும் சமய வழிபாடுகள், ஆடை அணிகள், உணவுபானம், கலைகள், சட்ட விதிகளும், சம்பிரதாயங்களும், பழக்கவழக்கங்கள் போன்றவற்றை கலாசார அம்சங்களாகக் குறிப்பிடலாம்.

ஒவ்வொரு கலாசாரத்துக்கும் பொதுப்பண்பு காணப்படுவது போன்று, ஒவ்வொரு கலாசாரத்துக்கும் தனித்துவமான பண்புகளும் உண்டு. கலாசாரங்களுக்கிடையிலான வேறுபாடுகள் தொடர்பில் தாக்கம் செலுத்துகின்ற அம்சங்களாக இனம், மதம், மொழி, வாழ்க்கைமுறை ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவ்வாறான அம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு கலாசாரத்தில் இருந்து பிறிதொரு கலாசாரத்தை வேறுபடுத்தி அறியலாம். இதனை ‘கலாசாரத் தத்துவம்’ என்போம்.

விசேடமாக பல்கலாசார சமுதாயத்தில் வாழ்கின்ற பொழுது இக்கலாசார தனித்துவங்களை அறிந்துகொள்வது மிகவும் முக்கியம். பல்வகைக் கலாசாரத்தைக் கொண்ட சமூகத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக நம் தாய்நாடான இலங்கையைக் குறிப்பிடலாம். எமது நாட்டில் இன ரீதியாக காணும்போது சிங்களவர்கள், தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள் என்ற பிரதான முன்று இனத்தவர்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். அத்தோடு பறங்கியர் மற்றும் மலையர் போன்ற இனத்தவர்களும் சகோதரத்துடன் இலங்கை சமூகத்துடன் இணைந்து சிறப்பாகச் செயற்படுகின்றார்கள்.

தொடர்ந்து, மொழி ரீதியாகப் பார்க்கும்போது சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இருமொழிகளும் எம் நாட்டின் பிரதான மொழிகளாகும். சிங்களவர்கள் தமிழ்மொழியையும், தமிழர்கள் சிங்கள மொழியையும் அறிந்துகொள்ள முயலுவதை நாம் காணக்கூடியதாய் உள்ளது. இதைவிர இலங்கையில் அனைத்து மக்களும் சர்வதேச மொழியான ஆங்கிலதையும் பயன்படுத்துகின்றனர். நாம் ஒவ்வொருவரும் தாய்மொழியை மட்டுமென்றி நாட்டில் நடைமுறையில் உள்ள பிறமொழிகளையும் பேசுவதற்கும், எழுதுவதற்கும் பழகிக்கொள்வது மிகவும் அவசியமாகும்.

இத்தகைய கலாசாரமானது பல்வேறு மொழிகளிலும் விதவிதமாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. இதனைத்தொடர்ந்து, தாய்க்கும் சேய்க்கும் தொப்புள்கொடி எவ்வாறு தொடர்போ! கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் தாலிக்கொடி எவ்வாறு தொடர்போ! அதுபோல மொழிக்கும் கலாசாரத்திற்கும் தொடர்புகள் உண்டு. அது தனித்த ஒரு தொடர்பால் இணைந்தது அல்ல. பல்வேறு விதமாக பலப்பல தொடர்புகளால் பிணைந்தது. ஒரு மொழியைப் பற்றி பேசும் போதே, அந்த மொழியுடன் கூடிய கலாசாரமும் அவசியமாகும். இவ்வாறான மொழியுடனும், கலாசாரத்துடனும் பின்னிப் பிணைந்ததே மனித வாழ்க்கை.

மேலும், ஒருவர் பேசுகின்ற மொழியில் மூலமே அவனது கலாசாரம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. ஏனெனில் ஒவ்வொரு மொழிக்கும் வெவ்வேறு விதமான கலாசாரம் உண்டு. மனிதனானவன் அவனது வாழ்வில் மேற்கொள்ளப்படும் மங்கல, அமங்கல நிகழ்வுகளின் சம்பிரதாயங்களை பின்பற்றும்போதுகூட முதலில் அவன் மொழி ரீதியாகவே அச்சம்பிரதாயங்களை செயற்படுத்துவான். அதாவது, உதாரணமாக அவன் தமிழன் என்றால், பண்டைய மணச்சடங்கு நிகழ்த்துகிறான் என்றால், பண்டைய தமிழ் மொழியினர் எவ்வாறு திருமணச்சடங்கு சம்பிரதாயங்களை நிகழ்த்தினர் என்பதையே சிந்திப்பான்.

இதனைத்தொடர்ந்து, அவன் சிந்திக்கும் சிந்தனையை அவனும் அவனது எதிர்கால சந்ததியினரும் தொடர்ந்து பின்பற்றி வருவார்களாயின் அதுவே கலாசாரமாகும். இதுவே அவன் சிங்கள இனத்தை சேர்ந்தவனாக இருந்தால் அவன் சிங்கள மொழியினரின் திருமணச்சடங்கு சம்பிரதாயங்களையே பின்பற்றுவான். இவ்வாறு பார்க்கையில் தமிழ் மொழியினரின் திருமணச்சடங்கு ஒரு விதமாகவும், சிங்கள மொழியினரின் திருமணச்சடங்கு ஒருவிதமாகவும் காணப்படும். இதுமட்டுமன்றி வேறு இனத்தவர்களும் அவர்களுக்குரிய பல கலாசார அம்சங்களை மேற்கொள்ளும்போது மொழி ரீதியாகவே மேற்கொள்வர்.

அதாவது, அவர்கள் எம்மொழியைச் சார்ந்து காணப்படுகின்றனரோ அதைப் பொருத்தே கலாசார விதிமுறைகளைப் பின்பற்றுவர். மேலும் மேற்குறிப்பிட்ட சில உதாரணங்களின் மூலமே நாம் மொழியினதும். கலாசாரத்தினதும் தொடர்பைத் தெளிவாக விளங்கிக்கொள்ளலாம். நான் பல மொழிகளை உதாரணமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளேன். அவற்றுள் தமிழ், கன்னடம், மலையாளம், தெலுங்கு போன்றவற்றைத் திராவிட மொழியின் கிளைகளாகக் கருதலாம். எனவே, இவற்றுள் ஒரு சில மொழிகளைப் பற்றி நோக்கும் முன் திராவிட மொழிகள் பற்றி சற்று ஆராய்வோம்.

திராவிடம் எனும் சொல்லை முதலில் குறிப்பிட்டவர் குமரிலி பட்டர் என்பவரோயாவார். திராவிடம் எனும் சொல்லானது தமிழ் எனும் சொல்லிலிருந்தே உருவானதாக ஹீராஸ் பாதிரியார் குறிப்பிடுகிறார். அதாவது, தமிழ் - தமிழா - ஏரமிலா - ட்ரமிலா - த்ராவிடா - திராவிடா என இவ்வாறாக உருவானதாக அவர் கூறுகின்றார். இத்திராவிட மொழிக்குடும்பமானது இருபத்தொரு மொழிகளுக்கும் மேற்பட்ட திராவிட மொழிகளைக் கொண்டுள்ளது. அவ்வகையில் திராவிட மொழிக்குடும்பம், மொழிகள் பரவிய நில அடிப்படையில் மூன்று பிரிவுகளாகக் காணப்படுகின்றன. அவையாவன,

வடதிராவிட மொழிகள், தென் திராவிட மொழிகள் மற்றும் நடுத்திராவிட மொழிகள் என்பனவாகும். திராவிட மொழிக்குடும்பத்திலுள்ள தமிழ், கன்னடம், தெலுங்கு முதலானவை தென் திராவிட மொழிகளாகவும் தெலுங்கு, பர்ஜி, பெங்கோ முதலான மொழிகள் நடுத்திராவிட மொழிகளாகவும் குருக், பிராகுய், மால்தோ முதலானவை வட திராவிட மொழிகளாகவும்

காணப்படுகின்றன. “திராவிடம்” எனும் சொல்லை பயன்பாட்டிற்கு கொண்டு வந்தவர் டாக்டர் கால்டுவெல் ஆவார். திராவிடர் பேசிய மொழியே திராவிட மொழி ஆகும்.

மேலும், திராவிட மொழிகள், திராவிட இனம், திராவிட நாகரிகம் ஆகிய சொற்றோடர்களில் திராவிடம் எனும் சொல் பெயரடையாக வந்துள்ளன எனவும், திராவிட மொழிகள் ஆரியக்குடும்பத்திலிருந்து வேறுபட்டவை எனவும், இம்மொழிகள் சமஸ்கிருத மொழிகளுக்குள் செல்வாக்கு செலுத்தியுள்ளன எனவும், 1856 ஆம் ஆண்டு டாக்டர் கால்டுவெல் என்பவர் “திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்” எனும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் இந்திய திராவிட மொழிகளாக ஆறு மொழிகள் காணப்படுகின்றன. அவையாவன,

தமிழ், கன்னடம், மலையாளம், தெலுங்கு, துங்க, குடகு மொழிகள் போன்றவையாகும். இத்திராவிட மொழிகளை வழங்கிவரும் இடத்தைப் பொருத்து தென்திராவிடம், வடதிராவிடம் எனப் பிரிப்பர். உலகில் ஏறத்தாழ நான்காயிரம் மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. இவை பல்வேறு குடும்பங்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு வகைப்படுத்துவதற்கு அடிப்படை பண்டு, பொதுமைக்கூறுகள், மொழி வழங்கும் இடம் ஆகியவை அடித்தளமாக அமைகின்றன. அவ்வகையில் உலக மொழிகளை எட்டு குடும்பங்களாக வகைப்படுத்தியுள்ளனர். அதில் திராவிட மொழிக்குடும்பம் ஏழாவது இடத்தில் உள்ளது.

மேலும், ஏனைய திராவிட மொழிகளை விடவும், தமிழ்மொழி தனக்கெனத் தனித்த இலக்கணத்தைப் பெற்றுத் தனித்தியங்கும் மொழியாகக் காணப்படுகின்றது. ஆகவே நம் தாய்மொழியான தமிழ் மொழியைப்பற்றியும் அம்மொழி கலாசாரத்தை எவ்விதமாக வெளிப்படுத்தும் கண்ணாடியாகத் திகழ்கின்றது என்பதை பற்றியும் நோக்குவோம். தமிழ் மொழி என்பது, கல்தோன்றி மண்தோன்றா காலத்திற்கு முன் தோன்றிய முத்த மொழியாகும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு முப்பால் கண்ட, மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இலக்கணம் கண்ட, நான்காயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நாகரிகம் கண்ட மொழியும் நம் தாய்மொழி தமிழ் மொழியே!

தமிழ் மொழி நமது தாய்மொழி. பல்வேறு சிறப்புக்களைக் கொண்ட பண்பட்ட மொழி. அமிழ்தினும் இனியது தமிழ்மொழி என்று பல மொழிகளைப் பயின்ற அறிஞர்கள் பாராட்டுகின்றனர். ‘யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழி போல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்’ என்றார் மகாகவி பாரதியார். உலகிலேயே முதன் முதலில் தோன்றிய முத்த மொழி தமிழேதான் என்று பலநாட்டு ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டுபிடித்துள்ளார்கள். கணினித் தொடர்புகளுக்கும் மிகவும் இசைவான, இலகுவான மொழியும் தமிழ் என்று இன்றைய அறிஞர்கள் இயம்புகின்றார்கள்.

இவ்வாறு நமது தாய்மொழியானது பழமைக்குப் பழமையாகவும், புதுமைக்குப் புதுமையாகவும் இருக்கின்றது. என்றும் இளமையாக இருக்கின்றது. அதனால் நமக்குப் பெருமையாக இருக்கின்றது. இன்றைக்கு எங்கெங்கு மனிதர்கள் வாழ்கின்றார்களோ அங்கெல்லாம் தமிழர்களும் வாழ்கின்றார்கள். இவ்வாறு வாழும் தமிழர்களினாலேயே தமிழ்மொழி இன்றும் வேருள்ளி கம்பீரமாக நிலைத்து நிற்கின்றது. “செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே இன்பத்தேன் வந்து பாயுத்தா காதினிலே”

மேற்குறிப்பிட்ட கூற்றானது எமது தாய்மொழி எல்லைக்கடந்த இனிமையை அளிப்பது என்பதைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. அவ்வாறான இனிமைகளில் கலாசாரத்தையும் ஓர் இனிமையாகக் கொள்வோம். “தமிழன் என்றோர் இனமுண்டு தனியே அவற்கோர் குணமுண்டு” என்று தமிழை அடையாளப்படுத்தினரோ! அதுபோலவே தமிழும் கலாசாரத்தை தமிழ் மொழியினருக்கே உரியது என பல விதமாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது.

மேலும், எவ்விதமான மொழியாயினும் கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்த பல அழியாச்சின்னங்களை கொண்டிருக்கும். அவ்வகையில் தமிழ் மொழியின் ஓர் அழியாச்சின்னமாகவே இலக்கியங்கள் காணப்படுகின்றன. ஒரு மொழி தோன்றியதும் உடனேயே இலக்கியங்கள் தோன்றிவிடாது. மொழியின் பிறப்பிற்கும் இலக்கியத்தின் தோற்றுத்திற்கும் நூற்றாண்டுகள் இடைவெளி இருக்கும். தொடர்ந்தும், மொழியின் தோற்றும் அறிந்த நாம் மொழியின் வயதையும் அறிய வேண்டும். அதுவும் தமிழ் மொழியின் வயதை அறிந்தே ஆகவேண்டும்.

அவ்வகையில் தமிழ் மொழியின் வயது, குறைந்தது எண்ணாயிரம் ஆக இருக்கும் என்பது தமிழ்நினர் ச.வே. சுப்பிரமணியனின் கருத்து. இத்தகைய தாய்மொழி முதுமையான வயதை அடைந்தும் இளமைப்போலவே தமிழர்களின் மத்தியில் வாழ்கின்றது. தமிழ்மொழி என்று தோற்றும் பெற்றதோ அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அம்மொழிக்கே உரித்தான கண்ணுக்குத் தெரியாத கடுகளவு ஆதாரம் முதல் கைவிட்டு எண்ணமுடியாத எல்லையற்ற ஆதாரங்களை கொண்டுள்ளது. அவ்வாறான ஆதாரங்களை கொண்டோன் நமது தாய் மொழியின் மகத்துவத்தை அறிவோம்.

நாம் முகம் பார்க்கும் கண்ணாடிகூட சில வேளைகளில் தலைகீழான விம்பத்தை தோற்றுவிக்கும். ஆனால் நம் தாய்மொழி அவ்வாறு அல்ல. எத்திசையிலும், எக்கோணத்தில் பார்த்தாலும் நம்பத்தகுந்த விடயங்களை வெளிக்கொண்டும் தெளிந்த கண்ணாடியாகவே திகழ்கின்றது. அவ்வகையில் இம்மொழி எனும் கண்ணாடி தமிழர்களின் கலாசாரத்தை எவ்வாறு வெளிப்படுத்துகின்றது என்பதைப் பற்றி நோக்குவோம். தமிழர்களின் கலாசாரமானது மொழி, இலக்கியம், இசை, கோவில்கள், நடனம், நாட்டுப்புறக்கலை, தந்காப்புக்கலை, உணவு, உடை, கொண்டாட்டங்கள், சடங்குகள் ஆகியவற்றால் மேலோங்கி நிற்கின்றது.

மேற்குறிப்பிட்டவற்றால் தமிழ்மொழி மட்டுமல்ல ஏனைய மொழிகளும் அதனாலேயே மேலோங்கி நிற்கின்றன. மேலும் தமிழர் கலாசாரத்தை பற்றி அறிய தமிழக கோவில்களே முதன்மை இடமாக கருதப்படுகின்றன. அவ்வகையில் உலக அதிசயங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படும் தஞ்சைப்பெருங்கோயிலைக் குறிப்பிடலாம். இதுமட்டுமன்றி அனைத்து மொழிகளைப் பற்றியும் அறிய அம்மொழிக்குரிய கட்டடக்கலைகள் சிறப்பு பெறுகின்றன. அவ்வகையில் பெருமளவிலான வழிபாட்டுத்தலங்களின் மூலமாகவே மெய்மை நிறைந்த ஆதாரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இதனைத்தொடர்ந்து, “உடல்பாதி உடைபாதி” இவை இரண்டும் இணைந்ததே ஒரு முழு மனிதன். அதாவது “ஆடையில்லா மனிதன் அரை மனிதன்” என்பது பழமொழி. இப்படி மொழிக்கேற்பவே நம் மனித சமுதாயத்தில் ஆடைக்கலாசாரம் நிலவியது. ஆதிகாலத்தில் கடும்குளிர், வெப்பம், மழை போன்றவற்றில் இருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள இலைகளையும், மிருகங்களின் தோல்களையும் உடுத்தி வந்தது மனித சமுதாயம். இதுவே பண்டைய தமிழர்களின் ஆடைக்கலாசாரமாக இருந்தது. இதற்கு உதாரணமாக ஜயாயிரத்து முந்நாறு வருடங்களுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த மனிதனைக் குறிப்பிடலாம்.

அம்மனிதனுக்கு விஞ்ஞானிகள் இட்டப்பெயர் தான் ஊட்சி. இவர் கரடித்தோலினாலான உடையையே அணிந்திருந்தார். மேற்குறிப்பிடப்பட்ட விடயத்தின் வெளிப்பாடாகத்தான் தமிழ்க்கடவுளின் தந்தையும் எந்நாட்டவருக்கும் இறைவனுமான சிவபெருமான் புலித்தோலை இடுப்பில் கட்டியுள்ளார். இலைகுழைகளாலும், மிருகதோல்களாலும் உடை அணிய ஆரம்பித்த நம் தமிழ் கலாசாரம் இன்று பட்டு ஆடைகளான சேலை, வேட்டி அணிவதை நம்மால் காணமுடிகின்றது. இச்சேலை, வேட்டி அணியும் கலாசாரம் நம் தாய்மொழிக்கே உரியது. வேறு எம்மொழிக்கும் உரியது அல்ல.

இறைவனும், செல்வந்தவரும், அரசகுலத்தோரும் அணியும் உயர்நிலை பெற்ற பட்டு ஆடைகள் எமது கலாசார ஆடையாகத் திகழ்கின்றது. சேலை எனப்படும் கண்ணுக்கினிய கண்ணியமான உடை தமிழ்களின் கலாசாரச் சின்னமாயிற்று. புடவையும், சிறுமிகளுக்கு பாவாடை சட்டையும், வளர்ந்த பெண்களுக்கு தாவணியும் என அழகிய உடைகள் வடிவமைக்கப்பட்டு நமது கலாசாரத்தில் உலாவி வருகின்றன. இது வெறும் உடையல்ல. உடைமொழி தமிழ்களின் கலாசாரம், தமிழ்களைப் பற்றிய புரிதல் அனைத்துமே இந்தப் பாரம்பரிய ஆடைக்கலாச்சாரத்திலேயே அடங்கியுள்ளது.

கிட்டத்தட்ட எண்ணாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் சேலை உடுத்தும் கலாசாரம் நம்மிடையே தோன்றியிருக்க வேண்டும். வேட்டி எனப்படும் வெள்ளை உடை நெடுநாட்களாக வழக்கத்தில் இருந்திருக்க வேண்டும். சிலப்பதிகாரத்தில் இந்திர விழாக்களுக்கு அனைவரும் தூய வெள்ளை உடை அணிந்து சென்றதால் அதற்கு “வெள்ளனிவிழா” என்றோரு பெயரும் வழங்கி வந்திருக்கின்றது என்பது தமிழ் கலாசாரத்தில் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். இவ்வாறு தமிழ்மொழிக்கோர் கலாசாரம் இருக்கும் பொழுது ஏனைய மொழிகளுக்கும் இவ்வாறான கலாசாரம் உண்டு. அவ்வகையில் பிறமொழிகள் பற்றியும் சற்று ஆராய்வோம்.

தெடர்ந்தும், சிங்கள மொழியினரின் கலாசார உடையாக ஒசரிய, ஆரிய ஆகிய உடைகள் காணப்படுகின்றன. இதில் ஒசரிய எனும் உடையை பெண்களும், ஆரிய எனும் உடையை ஆண்களும் அணிவார்கள். இது இவர்களுக்குரிய கலாசாரமாகவே விளங்குகின்றது. இதுவே சீனமொழியினரை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கென ஒரு வித்தியாசமான கலாசாரமுண்டு. அவ்வகையில் ஆண்களானவர்கள் Hanfu, Kimono, Cosplay, Formal Red போன்ற ஆடைகளையும் பெண்களானவர்கள் Hanfu, Qipao, Kimono போன்ற ஆடைகளையுமே அணிவார்கள்.

இவ்வாறான ஆடைகளை சீனமொழியினர் கலாசார ஆடைகளாகக் கொள்வர். தெலுங்கு மொழியினரை எடுத்துக்கொண்டோமேயானால் தோட்டி, குர்தா, சேட், லுங்கி போன்ற ஆடைகளை ஆண்களும், சாரி, லங்வோனி எனும் ஆடைகளைப் பெண்களும் அணிவார்கள். இவை மட்டுமன்றி மேலும் சில கலாசார அம்சங்களை ஆராய்வோம். அவ்வகையில் தற்காப்புக் கலையானது அனைத்து மொழியினருக்கும் தனித்து காணப்படும் அம்சமாகும். தமிழ் மொழியில் தமிழர்களின் கலாசாரத்தை வெளிக்காட்ட ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெறுவது இத்தற்காப்புப் கலைகளே தான். இம்மொழிக்கு மட்டுமல்ல ஏனைய மொழிகளுக்கும் தான்.

அதனாடிப்படையில் சிலம்பம், அடிமுறை, வருமானம் ஆகியவை தமிழ் மொழியினரின் தற்காப்பு கலைகளாகும். சிலம்பத்திற்கு மறுபெயர்தான் தெக்கங்களாரி என்பதாகும். களரிக்கு ஆங்கில மொழியில் கூறும் பெயர்தான் மாசிலாக்ஸ், இதனைத் தொடர்ந்து Kungfu, கராத்தே போன்றவை

சீன மொழியினருக்கே உரிய தற்காப்பு கலையாக விளங்குகின்றது. தமிழ்மொழியினர் தற்காப்புக் கலைக்கு பயன்படுத்திய ஆயிரங்கணக்கான ஆயுதங்களில் மறக்கப்பட்ட ஆயுதமே வளரி ஆகும். அது இன்றும் தமிழர் கலாசாரத்தை கூறும் ஒர் ஆயுதமாக கண்காட்சிக்காக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு மொழிக்குரிய ஒவ்வொரு தற்காப்பு கலைகளையும் ஏனைய மொழியினரும் பயின்றாலும் அது அனைத்து மொழியினருக்கும் உரித்தாகிவிடாது. அதாவது எம்மொழியினரால் தோற்றும் பெறுகிறதோ அம்மொழியினருக்கே உரியதாகின்றது. மேலும், நடனக்கலையை நோக்கும்போது தமிழர்களின் பாரம்பரிய நடனமாக நாட்டுப்புறக்கலையை குறிப்பிடலாம். அவ்வகையில் கும்மி, கோலாட்டம் போன்றவற்றைக் கூறலாம். நாட்டுப்புறக்கலையை அடுத்து தமிழ்மொழியினருக்குரிய நடனமாகப் பரத நாட்டியத்தை விசேடமாகக் குறிப்பிடலாம். தமிழக்கு பரதநாட்டியம் எவ்வாறு சிறப்பம்சமானதோ அதுபோல சிங்கள மொழியினருக்கு கண்டிய நடனம் சிறப்பம்சமானது.

இதுவே சீன மொழியினரின் நடனக்கலை அனைத்து மொழிகளை விடவும் வித்தியாசமானதாகவும் திகழ்கின்றது. உதாரணமாக Yangge, Folk, Ribbon Dance, Shenyan ஆகிய நடனங்களை குறிப்பிடலாம். இவை மட்டுமன்றி ஒவ்வொரு மொழியினருக்கும் கலாசாரத்தைத் தெளிவாகவும், இலகுவாகவும் விளங்க வைப்பது பண்டிகைகளேதான். ஆகவே தமிழ்மொழியினரின் பண்டிகைகளாகத் தைப்பொங்கல், சித்திரைப் புத்தாண்டு, தீபாவளி போன்றவையும் சிங்கள மொழியினரின் பண்டிகைகளாக சித்திரைப் புத்தாண்டு, வெசாக் போன்றவையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் சீன மொழியினரை கருதும் போது Chines Newyear, Parade, Autumn, Yuan Xiao போன்றவற்றை அவர்களுக்குரிய பண்டிகைகளாகக் கருதலாம். மேற்குறிப்பிட்ட தமிழ், சிங்கள பண்டிகைகளில் சித்திரைப் புத்தாண்டு இரு மொழியினருக்கும் பொதுவானது. மேலும், திருவிழா எவ்வாறு தமிழர்களின் சிறப்பான பண்டிகையாக விளங்குகின்றதோ, அதுபோல கண்ட ஏசல பெறவேரா சிங்களவர்களின் சிறப்பான பண்டிகையாக விளங்குகின்றது. இவ்விரண்டுமே இருமொழியினரின் கலாசாரத்தை ஆணிவேரில் இருந்து அறிந்துகொள்ள போதுமானதாகும்.

இப்பண்டிகைகளின் மூலம் தான் இருமொழியினரதும் கலாசாரத்தை முழுமையாக அறியலாம். அது ஆடை அணியும் முறையாக இருந்தாலும் சரி, வழிபாட்டு முறையாக இருந்தாலும் சரி, தெளிவாக வேறுபடுத்திக்காட்ட முடியும். தொடர்ந்தும், சடங்குமுறைகளைப் பார்க்கும் பொழுது மங்கல, அமங்கல நிகழ்வுகளில் பின்பற்றப்படும் சடங்கு முறைகள் அனைத்து மொழிகளுக்கிடையிலும் பெருமளவிலான வேறுபாட்டை காட்டுகின்றன. உதாரணமாக மங்கல நிகழ்வான திருமணச்சடங்கு முறைகளைச் சுற்று ஆராய்வோம்.

முதலில் தமிழர்களுக்கென உரியதாய் பல விடயங்களைக் கூறலாம். அதாவது திருமணமான பெண்களானவர்கள் கழுத்தில் தாலியும், காலில் மெட்டியையும் அடையாளச் சின்னமாக அணிவது கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது. அதுபோல திருமணமான ஆணாக இருந்தாலும் சரி, பெண்ணாக இருந்தாலும் சரி திருமணச் சந்தர்ப்பத்தில் மாற்றிக்கொண்ட மோதிரத்தை அடையாளச்சின்னமாக அணியும் கலாசாரம் சிங்கள மொழியினருக்கு கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனைய மொழிகளும் இவ்வாறுதான் தனித்துவமான விதிமுறைகளைக் கொண்டிருக்கும்.

அடுத்ததாக, உண்ணும் உணவில் கூட மொழிகளுக்கிடையில் வேறுபாடு உண்டு. தமிழ் மொழியினரை எடுத்துக்கொண்டோமேயானால் “உணவே மருந்து மருந்தே உணவு” என வாழ்ந்தவர்கள். தமிழர்களின் பாரம்பரிய உணவு சோறு ஆகும். சோறும், கறியும் தமிழர்களின் முதன்மை உணவாகவும் விளங்குகின்றது. பொதுவாகத் தமிழர்களின் உணவு காரம் மிகுந்தவை. தேங்காய், மிளகாய், கறிவேப்பிலை, வெங்காயம், உள்ளி, இஞ்சி உட்பட பல்வகைப் பலசரக்குகள் கறிகளுக்கு சேர்க்கப்படுவது வழக்கம். இவ்வழக்கத்தை சிங்கள மொழியினரும் பின்பற்றுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

விருந்து என்றாலே தலைவாழை இலை இட்டு உணவு பரிமாறுவதுதான் தமிழர்களின் வழக்கம். வாழை இலையில் சாப்பிடுவதில் அறிவியல் பூர்வமான பல நன்மைகள் காணப்பட்டாலும் அது தமிழர்களின் கலாசார மரபாகும். இவை மட்டுமன்றி பண்டிகை நாட்களில் தமிழர்கள் அவர்களுக்கென உரிய விசேடமான பல உணவுகளை செய்து உண்பார்கள். உதாரணமாக பொங்கல், பாயாசம், பயறுபலகாரம் போன்ற பல விதமான பலகார வகைகளைக் குறிப்பிடலாம். இதுவே சிங்கள மொழியினரை எடுத்துக்கொண்டால் பாற்சோறு அவர்களின் முதன்மை உணவாகும்.

இவர்கள் மட்பாண்டப் பாத்திரங்களில் உணவு சமைத்து உண்பதை தமது வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். சில தமிழர்களும் இவ்வழக்கத்தைப் பின்பற்றினாலும் பெருமளவில் சிங்களவர்களே பின்பற்றி வருவதை நம்மால் காணமுடிகின்றது. தொடர்ந்தும் பண்டிகைத் தினங்களில் இருமொழியினரும் விதவிதமான இனிப்புப்பண்டங்களை செய்வார்கள். கொண்டைபலகாரம், கொக்கிஸ், ஆஸ்மி போன்றவை உதாரணமாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறான உணவுகளை சமைத்து இறந்தவர்களுக்காகத் தானம் வழங்குவார்கள். இது சிங்கள மொழியினருக்கே உரிய கலாசாரமாகத் திகழ்கின்றது.

அடுத்ததாக சீனமொழியினர் ஒருவிதமான உணவுக்கலாசாரத்தைக் கொண்டுள்ளனர். உதாரணமாக சீன புதுவருடப்பிறப்பிற்கு அதாவது Chinese Newyear எனும் பண்டிகைக்கு Dumplings , Fish, Glutinousrice Balls, Nodles, Springrolls, Wontons போன்ற உணவுகளை விசேடமாக உண்பார்கள். Yuanxiao எனும் பண்டிகையில் Xiaojie எனும் உணவு விசேடமானது. சீன மொழியினருக்கு வழக்கமான ஒரு பழக்கம் உண்டு. என்னவென்றால், பெருமளவில் உணவு உண்ணும்போது கைகளில் உண்ண மாட்டார்கள்.

தமிழ், சிங்கள மொழியினர் உணவை கைகளில் உண்ணுவது அவர்களின் வழக்கம். ஆனால் சீனமொழியினர் அவ்வாறல்ல. Chop Sticks எனும் குச்சி போன்ற ஓர் அமைப்பினாலான ஒரு பொருளினாலும் Fork, Spoon, Knife போன்றவற்றினாலும் உணவுகளை உண்ணப் பழகியுள்ளனர். இவர்களின் கலாசாரத்தில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க விடயம் ஒன்று என்னவென்றால், சீன மொழியின் பண்டைய மனிதர்கள் ஒரு பெரிய பாத்திரத்தை மரத்தடியில் வைத்து ஒருவர் மரத்தில் தலைகீழாக தொங்கி கொண்டுதான் அப்பாத்திரத்தில் சமைப்பார்கள். இவ்வாறுதான் சீனமொழியினரின் பண்டைய சமைக்கும் கலாசாரம் நிலவியது.

மேலும், அமங்கல நிகழ்வான மரணச்சடங்கு சம்பிரதாய முறையில், மரண வீட்டிற்கு வருவோர்களுள் தமிழர்களும், சிங்களவர்களும் வெள்ளை ஆடை அணிந்து வருவதை அவர்களின் கலாசாரமாகக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் சீன மொழியினர் அவ்வாறு அல்ல.

அவர்கள் சிவப்பு நிறத்தை தவிர்ந்த ஏனைய நிறங்களை உடைய ஆடைகளை அணிந்து செல்லலாம். சிவப்பு நிற ஆடையை அணிந்து செல்லக்கூடாது என்பதை அவர்களின் கலாசாரமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

மேற்குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு விடயங்களின் ஊடாகத்தான் ஒரு மொழி அதற்குரிய கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. நான் குறிப்பிட்ட மொழிகள் மட்டுமல்ல குறிப்பிடப்படாத மற்றும் ஏனைய அனைத்து மொழிகளும் இவ்வாறுதான் கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் தவிர்ந்து இன்னும் சில விடயங்கள் உள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொரு மொழியினரும் வித்தியாசமான முறையிலேயே மேற்கொள்வார்கள். உதாரணமாகப் புதுமனைப்புகுதல், தலைமுடி சிறைக்கும் சம்பிரதாயம் போன்றவற்றை குறிப்பிடலாம்.

பன்மைகலாசாரம் நிலவும் நாடுகளில் அந்நாட்டின் தேசிய தனித்துவத்தை எடுத்துக்காட்டும் சின்னங்கள் பல உள்ளன. அவையாவன தேசியகொடி, தேசிய கீதம், தேசிய விருட்சம், தேசிய மலர், தேசிய பறவை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றைக்கூட ஒவ்வொரு மொழியினரும் வெவ்வேறு பெயரைக் கொண்டுதான் அழைக்க வேண்டியுள்ளது. உதாரணமாக, இலங்கை நாட்டின் தேசிய மரமான நாகமரத்தை சிங்கள மொழியினர் “நா” என்றும் ஹிந்தி மொழியினர் “நாகேஸ்வர” என்றும், தமிழ்மொழியினர் “நாகமரம்” என்றும், ஆங்கில மொழியினர் “அயன்ஷூட்ரி” என்றும் அழைக்கின்றனர்.

அதுபோல தேசிய மலரான நீலோற்பலத்தை சிங்கள மொழியினர் “மானெல்” அல்லது “நிலுபல்” எனவும், ஹிந்தியில் “நீலோற்பல” எனவும், தமிழ்மொழியினர் “நீல அல்லி” எனவும், ஆங்கில மொழியினர் “புஞ்சோட்டர் லில்லி” எனவும் அழைக்கின்றனர். ஒரு மொழிக் கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டுமானால் அதற்கு நிச்சயமான நம்பத்தகுந்த ஆதாரங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அவ்வாறான ஆதாரங்களான விகாரைகள், கோவில்கள், கல்வெட்டுக்கள், ஒலைச்சுவடிகள் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றையெல்லாம் நம் முன்னோர்களால் உருவாக்கப்பட்ட கொடைகளைவே கூறலாம். இவற்றை பாதுகாக்க வேண்டியதும் அடுத்த சந்ததியினருக்கு ஒப்படைக்க வேண்டியதும் எம் அனைவரினதும் தலையாய கடமையாகும்.

மொழி என்பது ஒரு தொடர்புக்கான கருவி அல்ல. அது பண்பாட்டின் தொடர்ச்சி என்பதால் மொழியை உணர்த்துவதும், மேன்மைப்படுத்துவதும் அனைவரினதும் ஒருங்கிணைந்த செயற்பாடாகும். அனைத்து மொழிகளும் அழகானவை. அவை கலாசாரத்தின் வேர்கள். அவற்றின் தனித்தன்மையை எடுத்துக் கூறுவதில் இந்த வையகம் பெருமைக்கொள்கிறது. இவ்வாறான மொழி கலாசாரத்தை மட்டுமல்ல ஒரு மனிதனின் முழு வாழ்க்கையையுமே முழுமையாக அடையாளப்படுத்தி வெளிகாட்டுகின்றது.

இவ்வாறான மொழிகள் எங்கும், எப்பொழுதும்
நிலையாய் நிலைத்து,
விண்ணை விந்தையாய் வியக்க வைக்க
வினையிலியைப் பிரார்த்திப்போமாக!

“மொழி கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்தும் கண்ணாடியாகும்”

சிரேஷ்ட பிரிவு - மூன்றாம் இடம்
செல்வி பாத்திமா இன்சிபா இம்தியாஸ்
பதியுதீன் மஹ்முத் பெண்கள் கல்லூரி, கண்டி

பிரபஞ்சத்தின் நியதி மனித வாழ்வின் ஜனனமும் மரணமுமாகும். ஜனனிக்கும் மழலை கூட “அம்மா” என்ற மொழியின் வெளிப்பாட்டுடனேயே அகிலத்தை கண் திறந்து பார்க்கின்றது. அதேபோல தான் மரணத்தின் வேலையிலும் துயரத்தின் வெளிப்பாடாய் வாயிலிருந்து ஏதோ ஒரு மொழிதான் வெளிப்படுகின்றது. பிறந்த குழந்தை தளிர்நடை நடந்து தரணியில் சாதனைகள் பல புரிந்து பெயரியவர்களாக மாறும் வரையில், ஏன் மரணிக்கும் வரையில் எம்மோடு கூடவரும் உற்ற துணையாக இருக்கின்றதென்றால் அது மிகையாகாது. பெற்ற தாய்கூட எம்மை விட்டு அற்பாயுசில் சென்று விடலாம். ஆனால் எம்மோடு கலந்து விட்ட மொழி உயிருள்ள காலம் வரை தொடர்ந்து எம்மோடு இணைப்பிரியாமல் இருப்பது உண்மையல்லவா? எம்மில் இரண்டறக் கலந்துவிட்ட மொழி நாம் வாழும் வாழ்க்கைக் கோலத்தின் கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்தும் விசித்திரக்கண்ணாடியாக இருக்கின்றதென்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி.

எமது தாய்த்திருநாடாம் இலங்கையை எடுத்துக்கொண்டால் இங்கு முக்கியமாக சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளே பிரதானமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. சிங்கள மொழியை எடுத்துக்கொண்டால் கூட எமது நாட்டுக்குள்ளேயே அம்மொழி பிரதேசத்துக்கு பிரதேசம் வேறுபடுகின்றது. அதாவது கரை நாட்டில் பேசும் சிங்கள மொழிக்கும் மலை நாட்டில் பேசப்படும் சிங்கள மொழிக்கும் அதிக வித்தியாசம் காணப்படுகின்றது. அதே போலதான் அவர்களின் கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்தும் நிகழ்வுகளில் மொழி ஆதிக்கம் வெகுவாகக் காணப்படுகின்றது. அதற்கான பிரதான காரணியாக மொழி கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்தும் கண்ணாடிதான் எனக்கூறலாம்.

ஆதி பரம்பரையின் அத்தாட்சியாக இருக்கும் வேடுவர்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் அவர்களது மொழியானது பழமை மிக்க வேடுவ கலாசாரத்தை எமக்கு பரைசாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றது. அதுமட்டுமன்றி வேடுவர்களுக்கேயேறிய கலாசார தனித்துவத்தை எமக்கு எடுத்துக்காட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது. வேடுவ மக்களது கலாசாரமும் மொழியும் எமது பண்டைய சமூகத்தை நினைவுகூரும் பொக்கிழையாக இருப்பதனால் தான் அவர்கள் வாழும் கிராமங்களான மஹியங்களை, தம்பான போன்ற இடங்களுக்கு மக்கள் தற்காலிகமாக சென்று தரிசித்து சந்தோசப்படுகின்றார்கள்.

இலங்கையில் பேசப்படும் மற்றுமொரு மொழியாக தமிழ் மொழியை எடுத்துக்கொண்டாலும் இதுவும் பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் வேறுபடுகின்றது. வடக்குப் பகுதியில் பேசப்படும் தமிழ் மொழிக்கும் தென் பகுதியில் பேசப்படும் தமிழ் மொழிக்கும் இடையே நிறைய வித்தியாசங்கள் காணப்படுகின்றன. வடக்குப் பகுதி மக்களின் வாழ்க்கைக் கோலத்தின் வெளிப்பாடும், தென் பகுதி மக்களது வாழ்க்கைக் கோலத்தின் வெளிப்பாடும் மாறுபட்ட அம்சங்களைக் கொண்டிருப்பதால் அவர்களின் பேச்சு மொழிகளிலும் அவை ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன.

அவர்கள் பேசுகின்ற ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் அம்மக்கள் வாழும் பிரதேசத்திற்குரிய கலாசாரம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

கிழக்கிலங்கை மக்களின் பேச்சு மொழியை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களது வாழ்வியல் அம்சங்கள் அம்மொழியின் வெளிப்பாடாய் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. அதுவே அவர்களது கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்தும் கண்ணாடியாகவும் அமைகின்றது.

இலங்கையில் பேசப்படும் ஆங்கில மொழியை எடுத்துக்கொண்டாலும் அதுகூட நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகின்றது. இந்தியாவில் பேசப்படும் ஆங்கில மொழி, அமெரிக்காவில் பேசப்படும் ஆங்கில மொழி, சீனா, தாய்லாந்து போன்ற பல்வேறு நாடுகளில் பேசப்படும் ஆங்கில மொழிக்கும் நிறைய வித்தியாசங்கள் காணப்படுகின்றன. ஏனெனில் நாட்டுக்கு நாடு கலாசாரங்கள் வேறுபடுகின்றன. எனவே கலாசாரத்திற்கு ஏற்றவாறு மொழியின் தன்மை வேறுபடுகின்றதென்பது புலனாகின்றதல்லவா.

வாய்மொழிப் பாடல்களாகக் கூறப்படும் பாடல்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் அப்பாடல்களிலும் அவரவர் கலாசாரம் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது. மலையக பாமர மக்களால் பாடப்படுகின்ற நாட்டார் பாடல் ஒன்றை நோக்கினால், “கோண கோண மலையேறி கோப்பிப் பழம் பறிக்கையிலே ஒரு பழம் தப்பிச்சின்னு உதைச்சானையா சின்னதுரை...” இங்கு மலையக மக்களின் தொழில்முறை கலாசாரம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

அடுத்ததாக கிழக்கிழங்கை மக்களால் பாடப்படுகின்ற நாட்டார் பாடலொன்றை எடுத்து நோக்கினால் “ஆசைக் கிளியே என்ற ஆசியத்து உம்மாவே...” என்ற பாடலின் மூலம் அப்பகுதி மக்களின் வாழ்வியல் கலாசாரம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

அதுமட்டுமன்றி வட்டார வழக்கு என்று கூறப்படக்கூடிய பேச்சு வழக்கு ஒவ்வொரு தொழில்களை மேற்கொள்ளும் தொழிலாளிகளால் பேசும் மொழியாக இருக்கின்றது. இங்கு அவர்கள் பேசும் மொழியில் அவர்களது தொழில்முறை கலாசாரம் வெளிப்படுகின்றது. அத்தாங்கு என்ற சொல் மாணிக்கக்கல் அகழ்ந்தெடுக்கும் தொழிலாளிகளால் பேசப்படும் மொழியாக உள்ளது. குடலைகள் எனப்படுவது நெற்கதிரின் இளமையை குறிக்கின்றது.

கவிஞர் சாருமதி அவர்களால் எழுதப்பட்ட இந்த கவிதை வரிகள் விவசாயிகளின் கலாசாரம் மொழியால் எவ்வாறு எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது என்பது புலனாகும்.

குடலை காடும் வரை
எனது கிராமத்தின்
குடல்களும் காடும்

அதாவது நெல் முற்றி அறுவடைக் காலம் வரை அவர்கள் உணவுக்காகக் கஷ்டப்படுவதை மொழியால் உணர்த்தியுள்ளார்கள்.

அதுபோல்தான் வரைகள், வக்கடைகள் என்ற சொற்கள் வரம்புகளால் உள்ளடக்கப்பட்ட பகுதியையும், வரவைக்குள் நீரை நிரப்புவதற்காக அல்லது வெளியேற்றுவதற்காக நிரப்பப்பட்ட பகுதியையும் குறிக்கின்றது. இங்கேயும் கவிஞர் சாருமதி அவர்கள் விவசாயிகளின் மொழி வழக்கை அழகாக எடுத்துக்கூறி அவர்களின் கலாசாரத்தை படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளார்.

அரை வயிறு நிறைய
ஆறுமாதம் ஒடும்
மறுபடியும் விதை விதைப்பு
சிறு மழை பெரு மழை
வரைகள் நிறையும்
வக்கடைகள் உடையும்
தலை விரித்தாடும் பயிர்கள்....

எம் தாய்மொழி தமிழ் மொழியாக இருந்தாலும் நாம் மற்ற மொழிகளையும் கந்க வேண்டும். காரணம் யாதெனில், மொழி ஒவ்வொரு கலாசாரத்தையும் வெளிப்படுத்தும் கண்ணாடியாக உள்ளது. வேற்று மொழிகளை நாம் கற்கும் போது வேற்று கலாசாரங்களையும் எம்மால் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. அதன் மூலம் மற்றுயவர்களது கலாசாரங்களையும் மதிக்கும் மனப்பாங்கு எம்முள் ஏற்படுகின்றது. அதன் மூலம் தேசிய ஒற்றுமையும் ஒருமைப்பாடும் ஏற்படுகின்றது.

மேலும் தமிழ் மொழியை எடுத்துக்கொண்டாலும் பண்டைய தமிழ் மொழியில் எம்மால் பல கலாசாரங்களை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. மறைமலையாடிகள் அவர்கள் வட மொழியின்றி தமிழ் தனித்தியங்காது எனும் வெற்றெண்ணத்தை தகர்த்துகின்தவர். இதற்கு பண்டைய தூய்மையைப் பெற்றுத் தந்தவர். விபுலானந்த அடிகளாரும் வடநாட்டு பண்டைய முதலியவற்றால் அழிந்தொழிந்து போன தமிழிசையையும் தமிழிசைக் கருவிகளையும் தமது ஆராய்ச்சியின் திறனால் திரும்பவும் எடுத்து தமிழ் மக்களுக்கு அளித்து பெரும் புகழீட்டனார். இவ்வரிய கலாசாரங்களைத் தமது ஓயாத உழைப்பினால் பெற்றுத்தந்து தமிழ் இன்று உலகினர் போற்றவும் தமிழ் மக்கள் குழந்து நின்று ஏற்றிப் புகழுவும் அரியாசனத்தில் ஏற்றியுள்ளனர்.

சுப்பிரமணிய பாரதியார் எழுதிய பாட்டுக்கள் யாவும் மிகுந்த உணர்ச்சியுடன் முன்னேற்றுமான கருத்துக்கள் பொதிந்தனவாக இருந்தாலும் இலக்கண இலக்கியங்களை கற்றறிந்தவர்கள் அவை உண்மையான கவிதைகள்ல எனக் கூறினார். அதனால் அப்பாடல்களுக்குரிய மேலான சிறப்பைக் கொடுக்க மறுத்தனர். ஆனால் பாரதியின் மொழியினிலே கலாசாரங்கள் கண்ணியமாய் காட்டப்பட்டிருந்தன. அக்கவிதைகளை இசை மூலம் பாட வைத்த விபுலானந்த அடிகள் பாரதியின் மொழியில் கலாசாரத்தை உலகுக்கு படம் பிடித்துக் காட்டனார்.

நளவெண்பாவில் காணப்படுகின்ற ஒரு பாடலை நோக்கினால்,
நாற்குணமும் நாற்படையாவைம்புலனு நல்லமைச்சா
வார்க்குஞ் சிலம்பே யணிமுரசா – வேற்படையும்
வானுமே கண்ணாவதமைதிக்குடைக் கு
யானுமே பெண்மையரசு.....

இங்கே புகழேந்தி புலவர் படைத்த நளவெண்பாவில் பெண்மைக்குரிய கலாசாரம் மொழியின் வல்லமையால் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

சிலப்பதிகார காப்பியத்தில் யாழ் இசைக் கருவியின் இனிமையைக் கண்ட விபுலானந்தர் அதற்கொரு மறுபிறவியைக் கொடுத்தார். அதுமட்டுமன்றி மொழி கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்தும் கண்ணாடி என்பதையும் அவர் உணர்ந்திருந்தார். அதனால் தான் மற்றைய மொழிக்கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கில் பயனுள்ளவற்றை அறிமுகப்படுத்தல் என்ற தமது பணியினை மொழிபெயர்ப்புகள் வாயிலாகவும் அடிகளார் ஆற்றியுள்ளார். மூலத்தின் அடிப்படை சிதையா வண்ணம் தமிழ் மரபுக்கேற்ப மொழிபெயர்க்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தவராக அவர் விளங்கினார். கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்தும் விதமாக மொழிபெயர்ப்பு எவ்விதமாக அமைய வேண்டும் என்பதை அடிகளார் அழகாக செய்து காட்டியுள்ளார். விபுலானந்தர் இயல்பாகவே கவிஞராகவும் இருந்தமையால் அவரது கவிதை மொழிபெயர்ப்புகளும் கலாசாரத்தைக் காட்டும் கண்ணாடியாகவே அமையப் பெற்றன. கவிவளம் பெற்ற விபுலானந்த அடிகள் சேக்ஸ்பியர் உட்பட மேனாட்டு கவிவாணர் சிலரது சில கவிதைகளையும் சிறப்புற மொழிபெயர்த்துள்ளார். அவரது மொழிபெயர்ப்புக்களில் பலருக்கும் பரிச்சயமான பகுதியான யூவியஸ் சீசரின் மனைவி தீய கனவு கண்டு அச்சமுற்று கணவனை அவைக்களத்திற்கு செல்ல வேண்டாமென மறுத்த வேளை சீசர் கூறும் மொழிகளை சீர்மையுடன் அடிகளார் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

அஞ்சினருக்கு சதிமரணம் அஞ்சாத நெஞ்சத்து
ஆடவனுக்கொரு மரணம் அவனிமிசைப்பிறந்தோர்
துஞ்சவர் என்றநிந்தும் சாதலுக்கு நடுங்கும்
துன்மதி முடரைக்கண்பாற் புன்னகை செய்பவன் யான்....

ஆகா! இங்கு யூவியஸ் சீசரின் வீரக் கலாசாரம் எவ்வளவு அழகாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

விபுலானந்த அடிகளார் எழுதிய யாழ் நூலின் ஓரிடத்தில் சர் உவால்டர் ஸ்கொட் எனும் கவிஞர் யாழ் இசைக் கருவியைப் பற்றி எழுதிய கவிதையில் இவ்வாறு கூறுகின்றார். “பண்டைத் தமிழ் நாட்டில் இருந்த குறுநில மன்னரைப் போல பூர்வ ஆங்கிலரும் ஒருவரோடொருவர் போர் மலைந்து கொண்டிருந்தனர்”. இத்தகைய பொருத்தமான ஒப்பீடுகள் வாயிலாகப் பிறமொழிகளினதும் பண்பாடுகளது அம்சங்களைத் தமிழில் அறிமுகப்படுத்துகின்ற அவரது முயற்சி வெற்றிகரமாக அமைந்தது. இவற்றுக்குரிய சான்றுகளாக அவரால் படைக்கப்பட்ட எகிப்திய நாகரீகம், நாகரிக வரலாறு, ஆங்கிலவாணி ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

மொழியில் இலக்கியக் கல்வி என்பது முக்கியமானதாகும். ஏனெனில் இலக்கியங்கள் தான் கலாசாரத்தை கண்ணுக்கு காட்டுகின்றன. இலக்கியம் என்பது சமுதாயத்தின் உணர்வுபூர்வமான பண்பாட்டம் சங்களின் தொகுதியாக விளங்குகின்றது. ஒரு நாட்டின், இனத்தின், சமுதாயத்தின் பழைய, புதிய எண்ணப் போக்குகளின் ஒரு வெட்டுமுகத்தோற்றும் போல் அது இயங்குகின்றது. அதனாலேயே நாட்டின், இனத்தின் சமுதாயத்தின் இழப்பதற்கியலாத சொத்துக்களாக மொழியில் இலக்கியங்கள் கருதப்படுகின்றன. ஒரு சமுதாயத்தின் சமூகவியல், மானுடவியல், வரலாற்றியல் ரீதியிலான ஆய்வுகளுக்கு இலக்கியமும் ஒரு முக்கிய சான்றுப்பொருளாக அமைகிறது. பிரித்தானியா தனது பெரிய சாம்ராஜ்யத்தை இழந்தாலும் சேக்ஸ்பியரை இழக்கத்துணிய மாட்டாது என்று கருதப்பட்டமையும், கால்மார்க்ஸ் தமது பொருளாதார சமூகவியல் ஆய்வுகளுக்கு மொழி இலக்கியங்களை பயன்படுத்தியமையும், லெனின் தனது நாட்டில்

மாபெரும் புரட்சிக்கு பின்னரும், பழம்பெரும் ரட்சிய இலக்கியவாதிகளின் படைப்புகள் பேணப்பட வேண்டும் என்று கருதியதும் கூட மொழி இலக்கியத்தைக் கண்ணாகப் பேணியமை எனலாம். கம்பன் பிழந்த தமிழ்நாடு என்றும், நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரம் என்றும், வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கு தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு என்றும் பாரதி கூறியதெல்லாம் தமிழ் மொழிக்கலாசாரம் தரணியில் செழிந்திருந்தமையே காரணம் எனலாம்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் விளையாட்டு, அரசியல், சட்டம், சம்பிரதாயம், சமூக கலாசார பண்பாடு அனைத்து விடயங்களிலும் மொழியானது அவசியமான ஒன்றாக இருக்கின்றது. நாம் வேற்று நாடுகளின் கலாசாரங்களை அறிந்துகொள்ள வேண்டுமாயின் பிழமொழி நூல்களை தமிழ் மொழிக்கு மொழிபெயர்த்தல் அவசியமாகும். அதே போல் வேறு மொழியில் உள்ள நூல்களும் தமிழ் மொழிக்கு மாற்றப்படுதல் வேண்டும்.

தமிழ் மொழியை வளப்படுத்த எண்ணிய மகாகவி பாரதியார் பிழநாட்டு நல்லறிஞர் சாஸ்த்திரங்களை தமிழ் மொழியில் மொழிபெயர்த்தல் வேண்டும் என்றும், “தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம் பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்: மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதை சொல்வதிலோர் மகிமையில்லை: திறமையான புலமைகளில் வெளிநாட்டார் அதை வணங்கச் செய்தல் வேண்டும்” என்று பாடியுள்ளமையிலிருந்தும் தமிழ் கலாசாரம் உலகளாவிய ரீதியில் உணரப்பட வேண்டும் என்பதைப் பரைசாற்றியுள்ளார்.

கலாசாரம் என்பது ஒவ்வொருவர் வாழ்க்கைக்கும் உதிரம் போன்றது. உதிரம் இல்லாமல் யாரும் வாழ்ந்திட முடியாது. உதிரம் கலாசாரம் என்றால் மொழி இதயமாகும். மொழியால் வழங்கப்படுகின்ற கலாசாரம் மனிதனின் நல்வாழ்வுக்கு அவசியமும் அவசரமுமாகும். மனித குலத்தின் உயிர் முச்சாக விளங்குவது மொழியே. மொழியின்றேல் ஏனைய உயிரினங்களுக்கும் மனித குலத்திற்கும் வேறுபாடு காண முடியாது. அதனால்தான் மொழியின்றேல் பேச்சில்லை, முச்சில்லை என்று கூறப்படுகின்றது.

மனிதனின் சிந்தனைக்கு மொழி அவசியம். சிந்திக்கும் ஆற்றலுக்கு மொழி எவ்வளவு அவசியமோ அதேபோல் சிந்தித்து தன் கருத்தை மற்றையோருக்கு வெளிப்படுத்தவும் மொழியே வழி செய்கின்றது. மதங்களின் கலாசாரங்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் அறிவியல் பூர்வமாக ஒரு தேசத்தின், ஒர் இனத்தின் கலாசாரங்களைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் மொழியே துணை புரிகின்றது. மொழியின்றேல் கலாசாரங்களை அறிந்துகொள்ள மார்க்கமுமில்லை. அதனால் மனித குலத்தின் நாகரீக வாழ்வுக்கு மொழியே அடிப்படையானது. நாகரீகமடைந்த சமூகத்தை அளவிடும் அளவுகோலாக அச்சமூகத்தின் சிந்தனையை வளப்படுத்திய, வளப்படுத்தி வரும் தாயாக மொழி விளங்குகிறது.

கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்தும் கண்ணாடியாகிய மொழிகளில் எமது தாய் மொழியான தமிழை எடுத்துக்கொண்டால், கல் தோன்றி மன் தோன்றா காலத்துக்கு முன் தோன்றிய முத்த மொழியாம் தமிழ் மொழியின் பெருமைகளாக மினிரும் அவற்றின் கலாசார விழுமியங்களை உலகுக்குப் பரைசாற்ற வேண்டும்.

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவதெந்தும் காணோம்” என்று பாரதியார் கூறினாரென்று கூறிக்கொண்டிருப்பதில் பயனில்லை. அதன் இனிமை, பெருமை மிக்க

கலாசாரங்களை பாருமிய திறந்து விடல் வேண்டும். உலகத்தோர் உனர் வழிவகை செய்யப்படல் வேண்டும். நாம் நமது தாய்மொழிக் கலாசாரத்தைப் பற்றித் தெளிவாக உனர்ந்து புரிந்து கொண்டால் “தமிழன் என்று சொல்லடா தலை நிமிர்ந்து நில்லடா” என்ற கூற்றை மெய்ப்பித்த பேற்றின் உரித்தாளிகளாவோம்.

திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின் தாய்மொழி தமிழ் என்று தனது ஆய்வின் மூலம் வெளிப்படுத்தியவர் மேலைத் தேசத்தைச் சேர்ந்த மொழி ஆய்வாளர் டாக்டர் கால்டுவெல் அவர்களின் ஆய்வின்படி கண்ணடம், தெலுங்கு, மலையாளம், துரு ஆகிய மொழிகள் தமிழ் மொழியைத் தாய்மொழியாகக்கொண்டவை என்று வெளிப்படுத்தியுள்ளார். எது எவ்வாறாயினும் தமிழ் மொழியோடு கலந்து விட்ட தமிழ் கலாசாரம் பற்றிப் பெருமைப்பட வேண்டிய ஆதாரங்கள் பலவுண்டு. உலகின் பழம்பெரும் முத்த மொழிகள் ஆயில் தமிழ்மொழியும் ஒன்று என மொழியியல் ஆய்வாளரும் பேராசிரியருமான அலெக்ஸ் கொலிர் உலகில் முத்த மொழி தமிழ் என்பதை தனது ஆய்வின் மூலம் கண்டறிந்து வெளிப்படுத்தியுள்ளார். 1995 மொழியியல் பற்றிய ஆய்வின்போது மாணவ, மாணவியர் மத்தியில் தனது இந்த ஆய்வின் முடிவை பகிரப்படுத்தியுள்ளார். இதன்மூலம் தமிழ் மொழிக் கலாசாரத்தை உலகம் அறிய பரைசாற்றியுள்ளார்.

பிரித்தானியரின் ஆட்சிக்குப் பின்னரே இலங்கையின் வெளிநாட்டு தொடர்பு மொழியாக ஆங்கிலம் வழக்கில் வந்தது. அதற்கு முங்பட்ட காலத்தில் இலங்கையின் வெளிநாட்டுத் தொடர்பு மொழியாகத் தமிழ் மொழியே இருந்துள்ளது. அதற்கான ஆதாரமுள்ளது. சுமார் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழ் வழங்கிய பாண்டிய நாட்டிலிருந்து தமிழ் பெண்களை வரவழைத்து விஜயனும் அவனது தோழர்களும் மணம் செய்து கொண்டதாகக் கூறப்படுகின்றது.

தமிழ் வழக்கிலிருந்த பாண்டிய நாட்டிலிருந்து இளவரசியையும் பெண்களையும் அழைத்துவரத் தாதனுப்பிய மொழி எதுவாயிருக்கும்? அலசி ஆராயும் போது அந்நாளில் ஆங்கிலேயர் இந்நாட்டில் ஆட்சியிலமரும் வரை இலங்கையின் வெளிநாட்டுத் தொடர்பு மொழி தமிழ்மொழியாகவே இருந்தது.

தமிழ் மொழிக்குரிய மற்றுமொரு பெருமை உலகிலுள்ள மொழிகளில் மதச்சார்பற்ற மொழி என்பதாகும். உலகிலுள்ள முக்கிய சகல சமயங்களது கலாசாரத்தை வெளிப்படுத்தும் தத்துவங்களைத் தமிழ் மொழியில் நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இந்து, பௌத்தம், சமணம், இஸ்லாம், கத்தோலிக்கம், கிறிஸ்துவம் என்று சகல தத்துவங்களும் தமிழ் மொழியால் உள்வாங்கப்பட்டு இலக்கியங்களாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது. இந்தச் சிறப்பு உலகின் வேறேந்த மொழிகளுக்குமில்லை எனலாம்.

மொழியானது தொடர்பு சாதனமாகப் பயன்படுத்தப்படுவது மாத்திரமன்றி மனிதனின் ஆளுமையை விருத்தி செய்யும் ஓர் அடிப்படையாகவும் விளங்குகின்றது. அதேவேளை மொழியின் சிறப்பு அதன் தொடர்புசாதனத் தன்மையில் மாத்திரமன்றி அதனைப் பயன்படுத்தும் மனிதனின் படைப்பாற்றல் விருத்தியிலும் தங்கியுள்ளது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். ஒவ்வொரு மொழியிலும் அந்த மொழி சம்பந்தப்பட்ட விடயங்கள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. மொழியின் பங்களிப்பையும் பண்பாட்டையும் மனித சமூகத்தோடு பொருந்திப் பார்க்கும் போது மனித ஆளுமையை வெளிப்படுத்தும் வகையில் கலாசார செயற்பாடுகள் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன.

சங்ககாலம், சங்கமருவிய காலம், பஸ்லவர் காலம், நூயக்கர் காலம் ஆகிய காலப்பகுதியில் பயன்படுத்தப்பட்ட தமிழ் மொழியானது அந்தந்த காலத்திற்குரிய கலாசாரங்களை வெளிப்படுத்துவதாகவே அமைந்தன எனலாம்.

மொழியின் வெளிப்பாடானது வாழுகின்ற சமுதாயத்தோடு தொடர்புடைய அம்சமாகும். மொழியோடு சம்பந்தப்பட்ட படைப்புகளுக்கு சமுதாயமே அடித்தளமாகும். மொழி இலக்கியத்தில் தனி மனித எண்ணங்களைப் பகிர்ந்துகொள்வது தவறாகாது. எனினும் அதனை சமுதாய நோக்கோடு பரிமாறுவது பயனுள்ளதாகும். வெவ்வேறு காலக்கட்டங்களில் பண்பாட்டம்சங்கள் வேறுபடுவதன் காரணமாக அவ்வக்காலப் படைப்புகளுக்களிலும் காலகட்டப் பிரதிபலிப்புகள் வேறுபட்டவையாக விளங்குவதை காணலாம். இதனால் மொழியால் படைக்கப்படும் ஆக்கங்களில் கலாசாரத்தின் மாற்றங்களும் புலனாகும். மொழியால் படைக்கப்படும் ஆக்கங்களான நாடகம், உரைநடை போன்றவற்றில் கூட மொழி மூலம் கலாசாரங்கள் ஏற்படுவது புலனாகும்.

சங்க இலக்கியங்கள் பழந்தமிழரின் வாழ்வியலை உரைத்தும் இலக்கியங்கள் என்ற வகையில் அக்கால மக்களை இயல்பான முறையில் சித்தரிக்கின்றன. தலைவன், தலைவியர் பற்றிய சித்தரிப்பை பொறுத்தவரையில் உயர்மட்டச் சமுதாயம் பற்றியதாக இருப்பினும் சமுதாயத்தின் அடி நிலையிலிருந்த கூத்தர், பாணர் முதலியவர்களது செய்திகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

சங்க இலக்கியங்களில் சற்றுப் பிற்பட்ட நூல்களுள் ஒன்றாக கருதப்படும் கலித்தொகையில் முதன்முதலாக சமுதாய மட்டத்திற் தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளோர் சிலர் அறிமுகமாகின்றனர். அதாவது போரில் கைப்பற்றப்பட்ட அடிமைகளும் குற்றேவல் புரிவர்களும் ஆகும்.

சங்கமருவிய காலத்தில், பிற்காலத்தில் காணப்படத்தக்க அளவிற்கு இல்லாவிடினும் மெது மெதுவாக சாதியமைப்பு தொடர்பான அம்சங்கள் சமுதாயத்தில் ஊடுருவத் தொடங்கின. பஸ்லவர், பாண்டியர் காலத்தைப் பொறுத்தவரையில் சமுதாயக் கட்டுப்பாடுகளை மீறிய ஒருமைப்பாட்டுணர்வை வற்புறுத்தும் விதமாக அமைந்தது. சோழர் காலத்தை பொறுத்தவரையில் பொதுமக்கள் பற்றிய உணர்வு காணப்படினும் சமுதாய ஒருமைப்பாட்டை தமது இலக்கியத்தில் பிரதிபலிக்க முயன்றுள்ளனர். இவ்வாறாக ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் மொழியானது பலவித கலாசாரங்களை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றமையை எம்மால் அவதானிக்கக்கூடியதாக உள்ளது.

மொழிகள் இனத்துக்கு இனம், நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகின்றன. வேறுபட்ட மொழிகளுக்கிடையில் தான் கலாசாரங்களும் வேறுபடுகின்றன. கட்டிக்காக்க வேண்டிய கலாசாரங்களை தன் கட்டுக்கோப்பில் வைத்து பாதுகாப்பது இம்மொழிகள் என்றால் மிகையாகாது. வேடுவர் முதல் நவநாகரிக மனிதன் வரை ஒவ்வொருவரினதும் கலாசாரங்களும் மொழி மூலம் தான் பிரதிபலிக்கப்படுகின்றன. இலட்சியங்களை நாம் சமநோக்குடன் பார்ப்பது போலவே இந்த மொழிகளையும் நமநோக்குடன் பார்க்க வேண்டும். ஏனெனில் ஒவ்வொரு மொழிக்குள்ளும் கலாசாரம் என்ற புதையல் புதைந்து காணப்படுகின்றது. அதனை வெளிக்கொண்டுவர வேண்டுமெனில் நாம் பல மொழிகளை கற்பதில் ஆர்வம் காட்ட வேண்டும். மொழிபெயர்க்கும் ஆற்றலுள்ள புத்தி ஜீவிகள் பிறமொழிகளில் உள்ள நல்ல நூல்களை மொழிபெயர்த்து யாவரும் வாசிக்க வகை செய்தல் வேண்டும்.

நாம் பிற மொழிகளையும், பிற கலாசாரங்களையும் மதிக்கும் அதே சந்தர்ப்பத்தில் எமது தாய்மொழியான தமிழ் மொழியையும், கலாசாரத்தையும், தேடுவதற்குரிய இரத்தினமாய் பாதுகாக்க வேண்டும். உலகிலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான மொழிகள் பட்டியலிலே தாய்மொழியில் உரிமையாளர் பட்டியலில் தமிழர்கள் பதினான்காம் இடத்தில் தரப்பட்டுள்ளமை பெருமித்தத்திற்குரியது. நமது சிந்தனைக்கு, உரைக்கு, செவிமடுத்தலுக்கு, எழுத்துக்கு, பார்வைக்கு உரித்தான தாய்மொழியான தமிழைப் போற்றுவது நமது கடமை. அதன்மூலம் தமிழ் மொழிகலாசாரத்தைப் பேணுவோம்! பாதுகாப்போம்! வளப்படுத்துவோம்! வாழ்க மொழி! வளர்க தமிழ்!

கலாசாரம் காட்டுகின்ற கண்ணாடி!

கண்ணாக போற்றிடுவோம் உயிர்நாடி!

கனியமுதாம் மொழிதானே முன்னோடி!

கட்டாயம் காத்திடுவோம் உயிரோடி!

வெற்றியாளர்கள்
சினமுகி, சினமுகிகுலே
WINNERS

தமிழ் - கணிஞ்ட பிரிவு
டெமேல் - கிளித்தீடு அங்கீய

TAMIL - JUNIOR CATEGORY

முதலாம் இடம்

அருள்நேசன் விதுசா
பூநகரி ஸ்ரீ விக்கினேஸ்வரா வித்தியாலயம்
கிளிநொச்சி

பூரம் சீர்யானய

அருள்நேசன் விதுசா
பூநகரி ஸ்ரீ விக்கினேஸ்வரா வித்தியாலயம்
கிளிநொவிவிய

First Place

Arulnesan Vithusa
Poonagary Sri Vigneswara Vidyalaya
Kilinochchi

இரண்டாம் இடம்

இராகவன் மகரிகா
கிளிநொச்சி இந்துக் கல்லூரி.

ஒவ்வொ சீர்யானய

ராஹவன் மஹரிகா
கிளிநொவிவிய

Second Place

Rakavan Maharika
Kilinochchi Hindu College.

மூன்றாம் இடம்

செ.தா.பாத்திமா நுஜ்லா
காங்கோயனோடை அல் அக்ஸா மகா
வித்தியாலயம் - மட்டக்களப்பு

தேவன சீர்யானய

செ. டா. காதிமா நுஜ்லா
காங்கோயனோவே அல் அக்ஸா மகா வித்தியாலயம்
மத்திய மலைப்புவில்

Third Place

S.T.Fathima Nujla
Kangeyanodai Al-Aqsa Maha Vidyalaya
Batticaloa.

“நட்பின் அடிப்படை மொழியாகும்”

கனிச்சிட பிரிவு - முதலாம் இடம்

செல்வி அருள்நேசன் விதுசா

கிளி - பூநகரி ஸ்ரீ விக்கினேஸ்வரா வித்தியாலயம்

மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்ற வரிசையில் நண்பர்களை இணைப்பதில் தவறு ஏதும் இல்லை. “முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து அகநக நட்பதே நட்பு” என்கிறார் வள்ளுவர். சங்ககாலம் முதல் இந்த நவீன ஊடககாலம் வரை நம்மை உயிர்ப்போடு வைத்திருக்கும் உன்னத உறவே நண்பர்கள். ஜந்து வயதில் அறிமுகமாகும் நண்பர்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் தொடர்ந்து வருவது நாம் செய்த பாக்கியம் எனலாம். இன்றளவும் பலரின் வாழ்வில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவதும், ஏமாற்றங்களைத் துரத்தி அவர்களுக்கு ஆறுதல் தருவதாகவும் இருப்பது நல்ல நண்பர்கள் மட்டுமே. நண்பர்கள் என்பவர்கள் ஜாதி, மதம், இனம், மொழி எல்லைகளைக் கடந்து நம்முடைய எண்ணங்களின் வலிமையால் நம்மோடு பயணிப்பவர்கள். நாம் செய்யும் எல்லாவற்றிற்கும் தலையாட்டும் பொம்மைகளாக இல்லாமல் தமது தவறுகளை தட்டிக் கேட்கும் தகப்பனாக மாறும் இயல்பை உடையவர்கள். இவ்வாறு நமது தாய், தந்தைக்கு நிகராக நாம் நினைக்கும் நட்பு எவ்வாறு உருவாகின்றது? அதை நாம் எப்போதாவது யோசித்துப் பார்த்ததுண்டா? இல்லை என்பதே உண்மை. சில சந்தர்ப்பங்களில் யோசித்துப் பார்த்தால் புரிந்துவிடும் இவன் எவ்வாறு எனக்கு நண்பனானான்? நாம் எங்கே முதலில் சந்தித்தோம் என்பதை யோசித்துப் பார்த்தால் அங்கே நம் நட்பு வட்டாரங்களை இணைத்தது ‘மொழி’ என்ற நிதர்சனம் புலப்படும்.

பெரும்பாலும் நம்மை சுற்றி இருப்பவர்கள் பலவித மொழிகளில் உரையாடுவார்கள். பலவித தாய்மொழிகளைக் கொண்ட பல்வேறுபட்ட மனிதர்களை அன்றாடம் சந்திக்கின்றோம். ஆனால் நாம் எல்லோரையும் நண்பர்களாக ஏற்பதில்லை. சிலரை மட்டுமே உயிர் நண்பர்களாக்கிக் கொள்கின்றோம். சிலருடன் உரையாடலுடன் நிறுத்திக் கொள்கின்றோம். அந்த உயிர் நண்பர்கள் அல்லது நட்பு குழுவாக இருந்தாலும் நாம் எமக்கு ஏதுவான எமக்கு நன்றாகத் தெரிந்த மொழி அல்லது நமது தாய் மொழியிலேயே உரையாடுவோம். நம் நட்பு வட்டாரம் இணைந்தது நமது தாய் மொழியால் அல்லது நம் இருவருக்கும் தெரிந்த மொழியால் மட்டுமே ஆகும். எனவே இங்கு நம் நண்பர்களை இணைத்தது மொழி ஆகும். இதனால் தான் “நட்புக்கு அடிப்படை மொழி” என்பதும் பொருத்தமாக உள்ளது. நமது அகமும் முகமும் மலர காரணமாய் இருக்கும் நட்பை இணைப்பது மொழியாகும். அதாவது மொழி என்பது அனைத்து விடயங்களுக்கும் ஆதாரமாகும். மொழி என்பது இல்லாவிட்டால் அங்கு நட்பும் இருக்காது. மொழி என்பது நமது கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தவும் உள்ளத்து உணர்வுகளை வெளிக்காட்டும் ஊடகமாகவும் உள்ளது. மொழி நட்பிற்கு ஆதாரமாக மட்டும் அல்லாமல் கல்வி, தொழில் என அனைத்து விடயங்களுக்குமே உதவுகின்றது.

கல்வி என்பதை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கும் மொழி என்பதே அறிவை கடத்தும் ஊடகமாக செயற்படுகின்றது. அதேபோன்று கல்வி என்பது நட்பை கடத்தும் ஊடகமாகவும் செயற்படுகின்றது. ஆகவே நட்பிற்கு இங்கு மொழி ஆதாரமாய் உள்ளது. அதேபோன்று மொழி என்பது நட்பிற்கு தடையாக அமையவும் கூடாது. மொழியின் காரணமாக நமது சுற்றுச்

குழலிலோ அல்லது நாட்டின் பல பாகங்களிலோ பல வகையான இடையூறுகளை நாம் எதிர்கொள்கிறோம். இதற்கு எல்லாம் தீர்வாக இருப்பது நட்பு மட்டுமே.

இன்று நட்பால் மொழியும், மொழியால் நட்பும் வளர்கின்றது என்பது தெளிவாக தெரிகின்றது. அதனை இன்று மட்டுமல்ல வரலாற்று பக்கங்களிலும் இதனை அறியலாம். கோப்பெருங்சோழன் - பிசிராந்தையார் நட்பு; ஒளவையார் - அதியமான் நட்பு போன்ற நட்புகள் மொழியால் மட்டுமே இணைந்தது என்பதில் கடுகளவேனும் ஜயமில்லை. ஒளவையின் தமிழ்மொழி மீதிருந்த திறமையும் அதியமானின் மொழிபற்றுமே அவர்களை நட்புச் செய்தது. இதன்மூலம் நட்பிற்கு ஆதாரமாக அல்லது அடிப்படையாக இருப்பது மொழி மட்டுமே என்பது தெளிவாய் புலப்படுகின்றது. இவ்வாறு மொழி மூலமாக நட்பு ஒன்று உருவாகுமானால் வாழ்நாளில் நட்பு இருக்கும் வரை மொழியும் அழிவில்லாது வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும். நட்பு எனும் ஊடகம் நம் மக்களிடையே செயற்பட்டால் அதுவும் மொழியின் அடிப்படையில் இணைந்தால் பல்வேறுபட்ட இடையூறுகளை தவிர்த்துக்கொள்ளலாம். கருத்து முரண்பாடு, மொழிப் பிரச்சினை போன்ற பகையை தோற்றுவிக்கும் காரணிகள் மேலும் பெருகாது தடுத்து விடலாம். அதே போன்றே நட்புக்கு உதவி புரியும் அல்லது துணை நிற்கும் எண்ணங்கள், கருத்துக்கள் மொழி மூலமாகவே பகிரப்படுகின்றன. இங்கும் இருவருக்கும் ஏதுவான ஒரு மொழியே நட்பை இணைக்கும் பாலமாக அமைகின்றது.

இன்று எம்மில் பலருக்கு ஒருமைப்பாடு அதாவது ஒற்றுமை என்பது கேள்விக் குறியாகவே உள்ளது. சுயநலமாக குறுகிய மனப்பாங்குடனே வாழ்கின்றோம். மேலும் பகிர்தலையும் குறைத்துக் கொள்கிறோம். இதனால் நட்பு, ஒற்றுமை என்பன அற்றுப்போய் வருகின்றது. ஒற்றுமையாக அல்லது நட்புடன் இருந்தாலே அனைத்து பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வு கண்டு விடலாம். ஒற்றுமையாய் இருக்க அல்லது பல்வேறுபட்ட நபர்களுடன் தொடர்புகொள்ள பல்வேறுபட்ட மொழிகளை கற்றுக்கொள்ள வேண்டியதன் அவசியமும் ஏற்படுகின்றது. நாம் அன்றாடம் சந்திக்கும் நபர்கள் சக பணியாளர்கள் என அனைவரையும் ஒரு நட்பு வட்டத்திற்குள் கொண்டு சேர்ப்பதே மொழியின் பிரதான பங்காகும். மேலும் மொழிதான் நட்பை இணைக்கிறது. எனினும் இதில் மொழிபேதம் என்பது ஒரு பகைக்குரிய காரணியாக உள்ளுழையாமல் இருந்தால் மட்டுமே நட்பு நிலைக்கும். மொழியின் ஊடாகவே புரிந்துணர்வினை ஏற்படுத்த முடியும். புரிந்துணர்வு ஏற்படுவதன் ஊடாக நட்பும் மலரும். “உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே இடுக்கன் களைவதாம் நட்பு” என்கிறார் வள்ளுவர். நல்ல நண்பன் என்பவன் எதையும் எதிர்பாராமல் நண்பர்களுக்கு வரும் துன்பத்தை துடைப்பவனாவான். பள்ளிப்பருவ நட்பை நினைத்துப் பாருங்கள். உங்கள் முதல் சந்திப்பு, முதல் உரையாடல், முதல் மொழி என அங்கு மொழியின் ஆதிக்கம் இருக்கும். உணவுக்கு தவித்திருந்த போது உணவை நமக்கு கொடுத்த வள்ளுவரை நண்பன் இருந்திருப்பான். இங்கு அன்பெனும் மொழி தோன்றுகின்றது. நமது இன்ப துண்பங்களை பகிர்ந்து நண்பனின் சொற்கள், ஆடல், பாடல் என அனைத்திலும் நட்புக்கு ஆதாரமாய் இருந்தது மொழியே ஆகும். நட்பு என்பது ஒருவித உணர்தல். நம்மை அறியாமல் நமக்குள் ஊடுருவும் பரவசம். இன்னமும் பள்ளிக்கால நண்பர்களை சந்திக்கும் போது அந்த பழையகால நினைவுகளை அசைபோடுவதிலும், கூட்டத்தில் நமக்கு தெரிந்த மொழி பேசும் நபரிடம் நட்பு பாராட்டுவதிலும் மொழியே முன்னிற்கின்றது.

உலகின் உண்மையான நட்புக்கு ஈடு இணை எதுவும் கிடையாது எனப் பெரியோர்கள் குறிப்பிடுவார்கள். உண்மையான நட்பின் முன் தமது உள்ளடக்கிடக்கைகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளும்போது மனதில் ஏற்படும் அமைதியை அளவிட முடியாது. பிரச்சினைக்குரிய விடயத்தை மனதுக்குள் அடக்கி வைத்துக்கொள்வதனால் விமோசனம் கிடைக்கப்போவதுமில்லை. மாறாக மன அழுத்தங்களும், விபர்தங்களும் ஏற்பட இடமுண்டு. உண்மையான நட்புடன் எமது தாய் மொழியிலோ அல்லது பிற மொழியிலோ அவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்கையில் சில சந்தர்ப்பங்களில் எமக்கு கிடைக்கும் ஆலோசனைகள் விலைமதிக்க முடியாமல் இருக்கலாம். ஏனெனில் நாம் கூறுபவற்றையோ அல்லது நண்பன் கூறுபவற்றையோ செவிமடுக்க மொழியே ஒரு புரிதலை ஏற்படுத்துகின்றது. மற்றும் எமக்கு தெரிந்த மொழியில் உள்ள நண்பர்களுடன் நாம் இன்ப, துண்பங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் போது எமது மன உளைச்சல், மன அழுத்தங்கள் குறைகின்றன மற்றும் மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கையை வாழவும் நட்பே பெரிதும் பங்களிப்பு செலுத்துகின்றது எனலாம். “நானு மருத்துவர்கள் செய்ய முடியாத சிகிச்சையை ஒரு நண்பன் தரும் ஆறுதல் செய்யும்” என்கிறார் கவிஞர் வைரமுத்து. உலகில் நண்பர்கள் தினத்தை நோக்கினால் சாதி, இனம், மதம், மொழி, பால் பாகுபாடு இன்றி அன்பின் அடையாளமாக நண்பர்களுக்கிடையே அத்தினம் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. தலைமுடி நரைத்தாலும் நண்பா உன்னிடம் நான் கொண்ட நட்பு இன்னும் மாறவில்லை” என்று உலகெங்கும் உள்ள வயதானவர்கள் கூட இந்த தினத்தை தமது மொழியில் அல்லது ஏனைய மொழி பேசுகின்ற நண்பர்களுடன் நேரில் சந்தித்து அல்லது தொலைபேசியிலோ, இணையத்திலோ வாழ்த்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டு தமது நட்பை மேலும் புதுப்பித்து ஆழப்படுத்துகின்றார்கள். இதற்கு அடிப்படையாக அமைவது மொழி என்பதை நாம் நன்கு உணர வேண்டும்.

துண்பம் வரும் வேளையில் கடவுளை நினைக்கின்றோம். அடுத்ததாக உதவி கேட்க நல்ல நண்பர்களைப் பற்றிய எண்ணம் நம்மையும் அறியாமல் நம் மனதில் உதயமாகின்றது. பரஸ்பரத்தினையும் அன்பையும் மட்டுமல்லாமல் துண்பத்தையும் எமது மொழியில் பகிர்ந்து கொள்ளும் போது ஏனைய மொழியினரும் அதனை புரிந்து கொள்கின்றனர். இந்தளவுக்கு நட்பில் மொழி ஒரு புரிதலை ஏற்படுத்தி நட்பை உயிர்ப்புடன் வாழ வைக்கின்றது. திருவள்ளுவர் நட்பைப் பற்றி கூறுகையில் “செயற்கரிய யாவுள நட்பின் அதுபோல் வினைக்குரிய யாவுள காப்பு” என்கிறார். அதாவது நட்பைப்போல் ஒருவன் செய்து கொள்வதற்கு அருமையான செயலும், பாதுகாப்பும் எதுவுமில்லை என்கிறார். மேலும் மற்றுமொரு குறளில் “நிறை நீர் நீரவர் கேண்மை, பிறைமதிப் பின்னீர் பேதையார் நட்பு”, அதாவது நற்பண்புள்ளவர்களுடன் நட்பு கொள்ள வேண்டும் என குறிப்பிடுகின்றார். “அழிவினை நோக்கி ஆராய்ந்து அழிவின் கண் அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு” இக்குறளில் நண்பனுக்கு அழிவைத் தரும் தீமைகளிலிருந்து நீங்கி நல்ல வழியில் நடக்கச் செய்து துண்பம் வரும் வேளை தானும் அவனுடன் பகிர்வதே நட்பு என ஒவ்வொரு குறள்களினுடாகவும் நட்பின் மேன்மையை எடுத்துரைக்கின்றார் வள்ளுவர். நல்ல நட்பு கொள்ள மொழியே அடிப்படை என்பது இங்கு நன்கு புலப்படுகின்றது.

‘தேர்ந்தெடுக்கும் நிறம் உன் குணம் காட்டும் ஆனால் நீ தேர்ந்தெடுக்கும் நட்போ உன்னையே காட்டும்’. உன்னை யாரென்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமா? உன் நண்பனை அடையாளம் காட்டும் என்பார்கள். அந்தளவு நட்பு புனிதமானது; வலிமையானது; ஆத்மார்த்தமானது; மழைநீர் போல இயற்கையிலேயே சுத்தமானது. பெற்றோர் மற்றும் உறவினர்களுக்கு பின் வாழ்க்கையில் முக்கிய பங்கு வகிப்பது நண்பர்கள் மட்டும் தான். வீட்டிற்கு எல்லை உண்டு, ஊருக்கு எல்லை உண்டு, நாட்டுக்கு எல்லை உண்டு ஆனால் நட்புக்கு எல்லையே கிடையாது. பாடசாலையில் ஒன்றாக படித்தவர்கள் ஒரே அலுவலகத்தில் வேலை பார்ப்பவர்கள், ஒரே பேருந்து, ஒரே ரயிலில் பயணம் செய்பவர்கள், ஒரே உணவகத்தில் சாப்பிடுபவர்கள், ஒரே டக்கடை பெஞ்சில் அமர்ந்திருப்பவர்கள், ஒரே அறையில் தங்குபவர்கள் என பல்வேறு நிலைகளில் நட்பு உருவாகின்றது. இதற்கு அடிப்படை மொழியே ஆகும். மொழிதான் நட்பினை ஏற்படுத்த உதவி செய்கின்றது. எங்குச் சென்றாலும், என்ன தேவைக்குச் சென்றாலும் ஏனையோருடன் நாம் உரையாடும் போதுதான் ஒரு மொழியின் அடிப்படையில் நட்பு ஒன்று உருவாகின்றது.

இன்றைய அவசர உலகில் நாம் அருகில் இருப்பவர்களோடு கூட நட்பு பாராட்ட நேரம் ஒதுக்குவதில்லை. சம்பாதித்து இருக்கும் செல்வங்கள் எல்லாம் இழந்து நின்றாலும் உங்கள் மீது நம்பிக்கை வைத்து உங்களோடு இருந்து ஆறுதல்படுத்தும் நண்பர்கள் கிடைப்பது பெரும் வரமே. அத்தகைய நண்பர்களை மொழி பாகுபாடின்றி ஒற்றுமையுடனும் இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும். புதுப்புது தேசம் செல்லுங்கள். புதுப்புது மொழிகள் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். புதுப்புது நட்புகளோடு இணைந்து கொள்ளுங்கள். பழைய நண்பர்களை தேடுங்கள். இப்போது இருக்கும் நவீன உலகில் அவர்களை இணைப்பது ஒன்றும் சிரமம் இல்லை. அந்த நண்பர்களோடு நம்முடைய பழைய நட்பை புதுப்பித்துக் கொள்ளுங்கள். புதிய நண்பர்களோடு புதிய மொழிகளை கற்றுக்கொண்டு நண்பர்களால் எத்தனையோ மகிழ்வினைத்தரும் தருணங்கள் நமக்கு வாய்ப்பளிக்கும். எனவே நட்பின் ஆதாரமான மொழி அழியாமலும் நட்பு அழியாமலும் பாதுகாப்பது நண்பர்களின் கடமையே. இந்தப் பழக்கத்தை அடுத்த தலைமுறைக்கும் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும்.

“நான் எனது தாய்மொழியை நேசிப்பதுடன் பிறமொழிகளிற்கும் மதிப்பளிக்கின்றேன்”

கனிஷ்ட பிரிவு - இரண்டாம் இடம்
செல்வி. இராகவன் மகரிகா

கிளிநோச்சி இந்துக் கல்லூரி D7 ஜெயகாந்திநகர், கிளிநோச்சி

உலகில் மானிடராய் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் தமக்கிடையே கருத்துக்களையும், உணர்வுகளையும் பரிமாற்றிக் கொள்வதற்காக மொழியைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அம்மொழிகள் பல்வேறு நாட்டவரிடையேயும் பல்வேறு விதமாக உச்சரிக்கப்படுவதுடன் பல்வேறு விதமான எழுத்து, பல வரி வடிவங்களிலும் காணப்படுகின்றன. அவ்வாறான மொழிகளிலே எமது தாய்மொழியானது எழுத்து வடிவமும் ஒலிவடிவமும் பெற்று பெருமை மிக்க மொழியாகத் திகழ்கின்றது. அந்தவகையில் நாம் “மொழி” என்பதனை நோக்குகின்ற போது அம்மொழியின் தோற்றும், மொழியின் வளர்ச்சியடைந்த தன்மையினையும், இயல்புகளினையும், மொழியின் வளர்ச்சியின் காரணமாக எமது தாய்மொழியாகிய தமிழிலே இலக்கியங்கள், காப்பியங்கள் போன்றவற்றின் படைப்பும் அதனைத் தோற்றுவிக்க ஆதாரமாக இருந்த புலவர்கள், அறிஞர்கள் போன்றவர்களின் தோற்றங்களையும் காணமுடியும்.

புலவர்களின் தோற்றத்தின் வாயிலாக மொழியாலே ஏற்பட்ட பெருமைகள் அப்பெருமையின் காரணமாக சமூகத்தின் மத்தியில் மொழியின் பங்களிப்பு எவ்வாறு சமூகத்தை இணைப்பதற்கு முக்கியத்துவம் அளித்தது, பிறமொழிக் கற்கைகளினுடோக நாம் ஏனைய மொழிகளை விரும்புவதற்கேற்ற வகையில் பிறமொழிக் கற்கைகளிலே போட்டிகள் நடைபெறுவது, அதன் மூலம் ஏனைய மொழி பேசுபவர்களை எம்முடன் இணைப்பதற்கேற்ற வகையில் அம்மொழிகளினால் தற்காலத்திலே வேற்று மொழிச்சொற்கள் எமது தமிழிலே கலந்து எவ்வாறான ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது, எமது தாய்மொழியாகிய தமிழ்மொழி ஏனைய மொழியியலாளர்களிடையே எவ்வாறு தனது ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தியுள்ளது போன்ற எடுத்துக்காட்டுகளினுடோக “நான்” எனது தாய்மொழியை மட்டுமன்றி பிறமொழிகளையும் நேசிக்கின்றேன்” என்பதற்கான ஆதாரங்களாக பின்வருவனவற்றை நாம் நோக்க முடியும்.

மனிதர்கள் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதற்கும் தத்தமது கலாசாரத்தினை வெளிப்படுத்துவதற்கும் மொழியை கருவியாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். வேட்ர் யுகத்தில் வாழ்ந்த ஆதி மனிதன் ஒலி எழுப்புவதன் மூலமும், பின்னர் வாழ்ந்த மனிதன் சைகை முறையிலும் கருத்துக்களைப் பரிமாற்றினான். நாளைடைவில் சைகை மொழிக்கு ஒலி வடிவம் கொடுத்ததன் மூலம் மொழி உருவாகி படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்தது. அத்துடன், மொழியானது ஒர் இனத்தின் அடையாளமாக அமைந்ததுடன் நாட்டுக்கு நாடு, சமூகத்துக்கு சமூகம் என வேறுபட்டும் காணப்படுகின்றது. மேலும், அவனின்றி அனுவும் அசையாது என்பது போல மொழியின்றி நம் வாழ்வும் நிறைவில்லை” என்று கூறுமளவிற்கு மொழியின் பயன்பாடு முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது.

மொழியானது உற்பத்தித்திறன், இடப்பெயர்ச்சி ஆகிய இயல்புகளைக் கொண்டுள்ளதுடன் தாய்மொழி இனத்தின் அடையாளம், பண்பாடு, சிந்தனை மற்றும் கருத்தாளுமைக்கும் ஊன்றுகோலாகும். மொழியின் வளர்ச்சிப் பாதையானது பேச்சு, கிரகிப்பு, எழுத்து, வாசிப்பு எனும் நான்கு படிநிலைகளைக் கொண்டுள்ளது. அத்துடன் மொழியும் சமூகமும் பிரிக்க முடியாதனவாக

இணைக்கப்பட்டுள்ளன. மனிதனது தாய்மொழி தான் சிந்திக்கும் திறனின் திறவுகோலாகும். “கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே வாளொடு முன்தோன்றிய முத்தகுடி தமிழ்குடி” என்று, புறப்பொருள் வெண்பா மாலையில் உலகில் முதன்முதலில் தோன்றிய முத்தமொழி என் தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழி எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

என் தாய்மொழியின் தேனமுதினை உங்களையும் சுவைக்க வைப்பதில் எனக்குள் பேராசை ஓங்கிடும். துள்ளிடும் இசைநயம் நிறைந்ததும், தூய நல் இலக்கணத்தில் அமைந்ததும், எத்திக்கும் பேசும் மொழியாய் அகிலமெல்லாம் ஒளிர்ந்து அலங்கரிக்கும் செம்மொழியாம் எம் தாய்த் தமிழ்மொழி.

தாய்மொழி பண்பாட்டின் கருவுலம் எனக் கூறுவது சாலச்சிறந்தது. மனதை நெகிழ்வித்து உருக்குவதற்கு தேனாறும் தேவார திருவாசகங்கள் தமிழில் வைரமாய் ஒளிர்கின்றன. தொல்காப்பியம் தொடங்கி பன்னாறு இலக்கிய, இலக்கண நூல்கள் தமிழுக்கு வளம் சேர்த்துள்ளன. சங்க இலக்கியங்கள் எம் வாழ்வியல் நெறிகளை வெளிப்படுத்துகின்றன.

சங்கங்கள் அமைத்து தமிழ் வளர்த்த சங்க இலக்கியங்கள், வெறும் கருத்துப்பரிமாற்றம் நடக்கும் மொழியாக மட்டுமன்றி, மனித வாழ்வியலை, அறிவியலை பேசும் மொழியாக மாற்றியது எனலாம். பல புலவர்களும், அறிஞர்களும், மன்னர்களும் தமிழை வளர்ப்பதில் பெரும் பங்காற்றியிருப்பதை எம்மால் காண முடியும். இயந்தையாகவே தோன்றிய தாய்மொழி பதினாறு பண்புகளைக் கொண்டுள்ளது என ஞா.தேவநேயப்பாவணர் குறிப்பிடுகிறார். வள்ளுவர், கம்பன், இளக்கோ எனப் பலரும் காவியம் படைத்த மொழி தமிழ்மொழியாகும். பெரும் புகழ் கொண்ட இராமாயணத்தில் தமிழ்மொழியை “மதுரமான மொழி” எனக் கம்பர் சிறப்பித்துக் கூறுவதனையும் நாம் அவதானிக்கலாம்.

என் தாயின் கருவறையில் இருக்கும் போதே தாய்மொழியைப் பல வடிவங்களிலும் சுவைத்திருப்பதால் எனக்குள் ஒரு நிறைவு. என்னே ஓர் இனிமை! அள்ளி அள்ளிப் பஞக தேன்சொட்டும் அமுதம்! தமிழின் சுவை கண்ட பாரதியாரும் “யாழிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழி போல இனிதாவது எங்கும் காணோம்” எனத் தமிழ்மொழியை சிறப்பித்துள்ளார். மேலும், “விண்ணுலக வாழ்வுக்கும் மண்ணுலக வாழ்வுக்கும் வழிகாட்டக்கூடிய உன்னதமான மொழி தமிழ்மொழி” என உ.வே.சாமிநாதம்யர் குறிப்பிடுகின்றார்.

மிகப்பழைமை வாய்ந்த தமிழ் இன்னும் ஏந்தளவு இளமையாக இருக்கிறது. ‘பிறமொழிகள் எல்லாம் தவழக் கற்றுக்கொண்டிருந்த போது நாட்டியமாடிக் கொண்டிருந்தது தமிழ்மொழி’ தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொண்டிருக்கும் இளமை தமிழுக்குள் அழகு தான் என்று கூறவேண்டும். இளமை இருந்தால்தான் குழந்தைகளை பிரசவிக்க முடியும் என்பது போல இளமை இருந்தால் தான் உலகிற்கும் புதிய சொற்களைத் தரமுடியும். இன்றும் புதிதாகச் சொற்களைப் படைத்துக் கொண்டிருப்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக விஞ்ஞான கலைச் சொற்களைக் குறிப்பிடலாம். காலங்கள் மாறினாலும் அழியா வரம் பெற்று இயல், இசை, நாடகம் என முத்தமிழாய் இன்றும் வளர்ந்து வீறுநடை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. என்னென்றும், கண்ணித்தமிழாய் வலிமையோடும் செழிப்போடும் வளர்ந்தோங்கி மிளிர்கிறது என் தாய்மொழி என்றால் அது மிகையாகாது.

சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைப்பதற்கு தமிழுக்கு நிகர் வேறொதுவுமில்லை. மகாத்மா காந்திக்கு டால்ஸ்டாய் எழுதிய கடிதங்கள் திருக்குறள்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே எழுதப்பட்டவையாகும். அக்கடிதங்களே காந்திக்கு அகிம்சையைக் கற்றுக் கொடுத்தது. மேலும், ஒளவையார் அருளிய நீதி நூலான “ஆத்திச் சூடி” தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் நல்லொழுக்கத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளதைக் காண முடியும். அதனை உணர்த்தும் விதமாக அன்றும், தமிழ் கற்பிக்கும் போது ஆசிரியர்கள் ஆத்திச்சூடியை ஆதாரமாய் கொண்டு தமிழின் உயிரமுத்துக்களைக் கற்பிப்பதை இங்கு குறிப்பிடலாம். “யாயும் ஞாயும் யாராகியரோ எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர் செம்புல பெயல் நீர் போல் அன்புடை நெஞ்சம் தான் கலந்தனவே” என்ற குறுந்தொகைப் பாடல் இலக்கிய நயமும் கவிதைநயமும் ஒருங்கே சேர்ந்த அழகை வெளிப்படுத்துகிறது.

‘கிழட்டுக் கிழவன் சடுசடு விளையாடி குடுகுடுவென வாழைப்பழத் தோலில் வழக்கி விழுந்தான்’ என நாம் மொழியும் போது, அங்கு தமிழின் சுவை அனுபவிப்பதற்கு மட்டுமல்லாது நாவிற்கு சிறந்த பயிற்சியையும் செவிக்கு இனிமையையும் தருவதனை நாம் உணர்ந்துகொள்ள முடியும். மேலும், எமது சுகத்தையும் துக்கத்தையும் உயிரமுத்துக்கள் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறோம். வலியின் போது அ, ஆ ; சிரிக்கையில் இ, ஈ ; காரத்தில் உ, ஊ ; கோபத்தில் எ, ஏ ; வெட்கத்தில் ஐ ; ஆச்சரியத்தில் ஒ, ஓ ; வக்கணையில் ஒள் ; விக்கலில் ஃ ; என்று உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் பொழுதிலும் என் தாய் மொழியாம் தமிழையே உணர்கிறேன். இவ்வாறு என் உயிருடன் கலந்துவிட்டது தமிழ்மொழி என்றால் அது மிகையாகாது.

அம்மா, அப்பா என்பதில் சிறந்த நயங்களைக் கொண்டிருக்கிறது. எவ்வாறேனில், உயிரமுத்தில் முதல் எழுத்தாகிய “அ” எனும் ஒலியை அம்மாவுக்கும், அப்பாவுக்கும் முதல் எழுத்தாகக் கொண்டு என் உயிர் தோன்றுக் காரணமானவர்கள் என அம்மாவையும், அப்பாவையும் கொண்டாடும் மொழி தமிழ்மொழியேயாகும். மேலும், அம்மா என்பவர் மென்மையானவர். அப்பா என்பவர் வன்மையானவர் என்பதை அம்மாவில் மெல்லினமும் அப்பாவில் வல்லினமும் அமைந்து சிறப்பிக்கின்றது.

“என்றவள் தந்ததும் தாய்ப்பால் தமிழும் எனக்குத் தந்தது தாய்ப்பால். குறளில் குடித்தேன் முப்பால் முத்தமிழில் சுவைத்தேன் தேன்பால் என் உயிர் தமிழே! என்பேன்”. இதனையே புரட்சிப்பாவலர் பாரதிதாசன் “தமிழுக்கு அழுதென்று பேர் அந்தத் தமிழ் இன்பத்தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நோ” என்று உணர்ச்சிப் பெருக்குடன் பாடினார். கவிதை தமிழின் சுவையை இன்னும் இன்னும் சுவைக்கத் தூண்டும். பல வளங்களையும் புனிதத்தினையும் இறைத்தன்மையையும் தன்னகத்தே கொண்ட தமிழ்மொழியை எனது தாய்மொழியாகப் பெற்றது என் போன்றும். என் தாய்த் தமிழ்மொழியானது இதயத்தால் பேசப்பெற்று இதயத்தால் உனர் வைப்பதாகும்.

சமுதாய உணர்வோடு நாம் வாழப் பழக வேண்டும். நாம் தனிமனிதர்கள் என்பது எவ்வளவு முக்கியமோ அதை விட நாம் ஒரு சமுதாய அங்கம் என்பதும் முக்கியமானதாகும். “தமிழ்மொழி கண் போன்றது பிறமொழி கண்ணாடி போன்றது” என்பது பழமொழியாகும். உலகைப் புரிந்து கொள்ளவும் அறியாமையை விலக்கி அறிவின் அளவை அகலமாக்குவதற்கும் மொழி

அத்திவாரமிடுகிறது. எமது தாய்மொழியின் பெருமையை பிறமொழியில் எடுத்துக்கூறவும் பிறமொழிகள் கற்பது அவசியமாகிறது. நான் எனது தாய்மொழியை சுவாசிப்பது போல பிறமொழிகளை நேசிக்கவும் மதிப்பளிக்கவும் செய்கிறேன். வேறு பல நாட்டுவரோடும் பல சமூகங்களுக்கிடையேயும் இனம், மதம், பாகுபாடின்றி, சுயநலம், துவேசங்களைக் கண்ணந்து ஒற்றுமையாகக் கருணையுடன் நட்பினைப் பேணவும் மகிழ்வாக வாழவும் பிறமொழிகள் உதவுகின்றன. பிறமொழி பேசும் மக்களோடு நட்புறவினைப் பேணுவதற்கு மொழியே தேவைப்படுகின்றது. எம் தாய்மொழியும் அவர்கள் தாய்மொழியும் சங்கமிக்கும் பொழுதிலேதான் நட்புறவுக்கான வழி பிறக்கின்றது. ஆகவே பிறமொழியை மதிப்பதினாடாகவே அவர்களுடன் நட்பினைப் பேண முடியும். அவர்களுடைய நன்மை தீமைகளில் பங்கெடுக்க முடியும். அதன்மூலம் பிறமொழியை மதிப்பளிக்கும் எனது பண்பினை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும். இப்பண்பானது பிறமொழிகளைக் கற்கவும் ஏதுவாக அமைகிறது. எனது தேவைகளை, பிரச்சினைகளை தீர்த்துக் கொள்வதற்கு பிறமொழி பேசும் நண்பர்களின் உதவியும் முக்கிய பங்கினை வகிப்பதுடன், அவர்களின் நட்புறவானது நம்பிக்கைத் தன்மையை மென்மேலும் வளர்க்க உதவுகிறது.

பிறமொழிகளுக்கு மதிப்பளிக்கும் பண்பினைப் பாடசாலைகளிலிருந்தே கற்றுக்கொள்கிறோம். எவ்வாறெனில் பன்மொழிக் கல்வியின் மூலமாக இரண்டாம் மொழிக் கல்வி என ஆங்கிலம், சிங்களம் போன்றவை கற்பிக்கப்படுகின்றன. அத்துடன், பிறமொழிகளில் கவிதை, பேச்சு, கலை நிகழ்வுகள் நடாத்துதல் போன்ற விடயங்களை நினைவில் கொள்ளலாம். மேலும், மொழிகளுக்கு மதிப்பளிக்கும் வகையில் ஆங்காங்கே கிராம மட்டங்களில் மொழிச்சங்கங்கள் நிறுவப்பட்டு அவற்றினாடாக அனைவரும் ஒன்றினைந்து பல்வகை மொழிகளைக் கற்பதோடு கலாசார நிகழ்வுகளை நடாத்தியும் மதிப்பளிக்கும் பண்பினை வளர்த்துக்கொள்ள உறுதுணையாக நிற்கிறது.

எனது தாயை மட்டும் நேசித்தால் போதாது. எம்மைச் சுற்றியுள்ள அயலவர்களையும் நாம் நேசிக்க வேண்டும். உதாரணமாக, ஒருவர் பிறமொழிகளை நேசிக்காது, தனது தாய்மொழி மட்டுமே சிறந்தது எனக் கொள்வாராயின் அவரிடம் தன் மொழி, தன் இனம் எனும் துவேச எண்ணங்கள் மேலோங்கிக் காணப்படும். சில சந்தர்ப்பங்களில் தனித்துவிடப்பட்ட நிலைமையையும் பிறமொழிகளைத் தன்னால் கற்க முடியவில்லை என்ற வருத்தமும், பிறமொழிகளிலுள்ள இலக்கியங்களைக் கற்று தம்மை வளர்த்துக் கொள்ளவோ, எதிர்கால சந்ததியினருக்கு வழிகாட்டவோ முடியாத நிலைமையையும் ஏற்படுத்தலாம். எனவே பிறமொழி பேசும் சமூகத்தினரை நேசிக்கவும் மதிப்பளிக்கவும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

கல்வி, பொருளாதாரம் போன்றவற்றின் வளர்ச்சிக்கும் மாற்றத்திற்கும் பிறமொழிகள் உதவியாக அமைகின்றன. உயர் கல்வியைத் தொடர வேலைகளுக்கான போட்டிப் பரிசைகளுக்கும் வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புகளுக்கு பன்மொழிகள் அவசியமாகின்றன. பன்மொழிக் கல்வியின் மூலம் நிலையான எதிர்காலத்தை நோக்கி பயணிக்க முடியும் என யுனெஸ்கோ அமைப்பு சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. உலகிலுள்ள மொழிகளுக்குள் ஒரு தொடர்பை ஏற்படுத்துவதற்கும் ஒற்றுமையை வளர்ப்பதற்கும் மனித குலத்தின் அறிவு மற்றும் பண்பாட்டை வளர்த்தெடுக்கவும் தாய்மொழியைப் போற்றும் விதமாகவும் பெற்றவரி (மாசி) மாதம் 21 ஆம் திங்டி சர்வதேச தாய்மொழி தினமாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. பிற மொழிகளைக் கற்பதினாடாக நாம் எங்கும் வாழ முடியும் என்ற போதனையையும் கற்பிக்கிறது.

மொழியின் ஒற்றுமையையும், பன்மயத் தன்மையையும் புரிந்து கொள்வது அவசியமாகிறது. பட்டினப் பாலையில் இடம்பெறும் “யாதும் ஊரே யாரும் கேளிர்” என்ற புரிதல் இப்படியான பண்பிலிருந்து தான் வளர்ந்திருக்க வேண்டும். “மொழி பெயர் தேயத்து புலம் பெயர் மாக்கள் கலந்து இனிது உரையின் முட்டாச் சிறப்பின் பட்டினம்” எனும் வரிகள் மிகச்சிறந்த பன்மயம் பற்றிய புரிதலுக்கான அடையாளமாகும். தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் மேம்பாட்டை நோக்கினால் உலகின் எம்மொழியில் பேசினாலும் எமக்கு அந்தந்த மொழியில் மொழிபெயர்த்துக் கொடுக்கும் செவிப்புல சாதனமும் ஒவி மொழிபெயர்ப்பியும் காணப்படுகின்றது.

பிறமொழி பேசும் மக்களுக்கு வாழும் உரிமை மட்டுமல்லாது வாக்களிக்கும் உரிமையும் அரசு வழங்கியுள்ளமையானது பிறமொழியை மதிக்கும் மதிக்குடி பண்பை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. தொலைக்காட்சி, வாணைலி மற்றும் விளம்பர நிறுவனங்கள் முதலானவை திரைப்படங்கள், பாடல்கள், நாடகங்கள், விளம்பரங்கள் போன்றவற்றை பிறமொழிகளில் வழங்கி வருகின்றன. அத்துடன் நாம் அன்றாடம் செவிமடுக்கும் செய்திகளைப் பிறமொழிகளிலும் வழங்கி வருவதையும் இங்கு கூறுமுடியும். பிறமொழிகளைக் கொண்ட கவிஞர்களின், கலைஞர்களின் திறமைகளை வெளிக்கொண்டுவருவதன் மூலமும், ரசிப்பதன் மூலமும், அவர்களுக்கு மதிப்பளிக்க முடியும். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, தேம்பாவணி என்னும் இயேசு கிறிஸ்துவின் வளர்ப்புத் தந்தையான புனித யோசேப்பு மீது இயற்றப்பட்ட முதற்பெரும் செய்யுள் வகை நூலை இத்தாலி நாட்டவரான “வீரமாழுனிவர்” அவர்கள் தமிழில் திறம்பட ஆக்கியதால் அவர் “இத்தாலியக் கம்பர்” எனப் போற்றப்படுவதனைக் காணலாம்.

பிறமொழிப் பாடல்களைக் கேட்பது, திரைப்படங்கள், கலை நிகழ்வுகளை இரசிப்பது, பிறமொழிகளிலுள்ள நூல்களை தேடிக் கற்பது, மற்றும் கலைஞர்களை நேசிப்பது, போட்டிகளில் பங்குபற்றுவது போன்றவற்றினாடாக எனது மதிப்பளிக்கும் பண்பு பெரும் பங்கை வகிக்கின்றது. பிறமொழி வார்த்தைகளை மொழிபெயர்த்து இரசிப்பதும் சுவைப்பதும் எனது விருப்பமாகும். இவற்றினாடாக அவர்களின் கலை, பண்பாடு, கலாசாரம் போன்றவற்றை அறிந்து கொள்வதுடன், எல்லா மொழி பேசுபவர்களையும் அவர்களின் எண்ணங்களையும் நேசித்து மதிப்பளித்து வருகிறேன். அவர்களை நேசிப்பதிலும், மதிப்பதிலும் நானும் மனிதனாய் வாழ்வதில் பெருமையடைகிறேன்.

யப்பானிய பல்கலைக்கழகத்தில் “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” எனும் சங்கப்பாடலானது தமிழ்மொழியில் அமையப் பெற்றிருப்பதும் வேற்றுமொழி பேசும் யப்பானியர்களையும் தமிழ்மொழி கவர்ந்துள்ளமையையுமிட்டு நான் பெருமைப்படுகின்றேன். அத்துடன், கிறிஸ்தவர்களின் ஏருசேலம் ஒலிவமலையில் இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய கட்டளைகள் தமிழ்லே பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் மூலம் பிறமொழி பேசும் மக்கள் தமிழ்மொழியை நேசிப்பதையும், மதிப்பளிப்பதையும் தெளிவாக உணர்த்துகிறது. எம் நோய் தீர்க்கும் பிறமொழியைக் கொண்ட வைத்தியர்களும் எமது சமுதாயத்தில் உள்ளதைக் காண முடிகின்றது.

மேற்போன்ற விடயங்களை நாம் தொகுத்து நோக்குகின்றபோது “மொழி” தோற்றுமடைந்த காலத்திலிருந்தே மொழியில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியினால் இலக்கியங்களின் தோற்றும் மற்றும்

காப்பியங்களின் வளர்ச்சியும் அதன் தோற்றுவாயாகிய புலவர்களின் வருகைகள் காரணமாக தாய்மொழி அடைந்த மேன்மையும், தற்காலத்தில் பிறமொழிகளையும் தன்னுள் அடக்கி, பெருமை கொள்ளும் விடயங்கள் ஊடாகவும் பிற சமூகத்திலே இணைப்பினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அம்மொழிகளினுடைய பயன்பாடுகள் இன்று பலமொழிகளிலும் காணப்படுகின்ற சொற்களுடனும் பல்வேறுபட்ட ஒலிகளுடனும் ஊடுருவியுள்ளதனையும், அதன் பயனாகப் பாடசாலைகளில் இரண்டாம் மொழிக் கற்கைகளின் வருகையும் அவற்றினுடைய பயன்பாடுகள் இன்று ஆதிக்கத்தன்மையுடன் காணப்படுவதுடன், தமிழ் போன்ற மொழிகள் பிறமொழி பேசுபவர்களுடைய நாட்டிலே முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டிருப்பதனையும் ஏனைய மொழிகளைச் சேர்ந்த சொற்கள் எமது தாய்மொழியிலே ஆதிக்கம் செலுத்துவதனையும் கண்கூடாக காண முடிகின்றது. அவ்வாறிருக்க எம் எண்ணங்களில், செயல்களில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் பிறமொழி பேசும் மக்களையும், பிறமொழிகளை நேசிக்கவும். மதிப்பளிக்கவும், கற்றுக்கொள்ளவும் வழிவகுத்துள்ளது. தாய்மொழியில் பிறமொழியின் வருகையும், பிறமொழியில் தாய்மொழி செலுத்தும் ஆதிக்கமும் நான் தாய்மொழியை நேசிப்பது போல பிறமொழிகளையும் அச்சமூகத்தினரையும் நேசிக்க வழி வகுத்துள்ளது.

“நான் எனது தாய்மொழியை நேசிப்பதுடன் பிறமொழிகளிற்கும் மதிப்பளிக்கின்றேன்”

**கணிச்த பிரிவு - முன்னாம் இடம்
செல்வி. செ.தா.பாத்திமா நுஜ்லா
மட்- மம - காங்கேயனோடை அல் அக்ஸா மகா வித்தியாலயம்**

நாம் வாழும் நாட்டில் பல மொழிகள் பல்வேறுபட்ட நபர்களால் பேசப்பட்டு வருகின்றன. பல மொழிகளை அறிந்து தெரிந்து ஒருவர் இருப்பினும் அவரது தாய்மொழி மீது அந்த நபர் வைத்திருக்கும் பற்று வேறு மொழிகளுக்கு மிகையாகாது என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மையே. தாய்மொழி என்பது இனத்தின்வழி தான் வாழக்கூடிய நாட்டில் தனது உறவின் ஊடாகப் பேசப்பட்டு வருவதாகும். தாய்மொழியை நேசித்தும் பிறமொழிகளை மதித்தும் வாழ்வது வாழ்வின் கட்டாயமாகும்.

உலகில் சுமார் 6000 இந்கும் மேற்பட்ட மொழிகள் பேசப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றுள் பல மொழிகள் அழிந்தும் சில மொழிகள் வழக்கில் இருந்துகொண்டும் வருவது யாவரும் அறிந்ததே. ஒருவருக்கு ஒருவர் உறவை ஏற்படுத்திக்கொள்ள உதவிய மொழிகள் பின்னர் நாளின் அடையாளமாக மாறியது. உலகில் பேசப்பட்டு வருகின்ற மொழிகள் எல்லாவற்றையும் பாதுகாக்கவும் அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு உதவுவதற்கும் UNESCO அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. எந்த நாடுகளும் எந்த மொழியையும் வெறுக்கவில்லை மதித்து, போற்றி வருகின்றன என்பதற்கு UNESCO அமைப்பு சான்றாக உள்ளது.

உலக தாய்மொழி தினமானது 1999ம் ஆண்டு உலக மக்கள் அனைவரும் கொண்டாடுவதற்காக உருவாக்கப்பட்டது. வருடாவருடம் பெர்வரி மாதம் 21ம் திகதி உலக மக்கள் அனைவரினாலும் உலக தாய்மொழி தினம் கொண்டாடப்படுகின்றது. தாய்மொழி இல்லாமல் நாம் யாருமே இருந்திட முடியாது. எவ்வளவு மொழி படைத்தாலும் உணர்வு முழுவதையும் தாய்மொழியால் மட்டும் தான் வெளிப்படுத்தலாம். இதனாலேயே தான் ஒவ்வொரு குடிமகனும் தாய்மொழியை நேசிப்பதை கடமை போல உள் விருப்பத்துடன் நேசிக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு நாடுகளிலும் பல எண்ணிக்கையான மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. அந்த வகையில் நமது இலங்கை நாட்டிலும் தமிழ், சிங்களம், ஆங்கிலம், அரபு, மலையாளம், கன்னடம், உருது போன்ற பல மொழிகள் பேசப்பட்டு வருகின்றன. இந்நாட்டில் பிரஜா உரிமை பெற்ற ஒரு குடிமகன் ஒரு மொழியையே தனது தாய்மொழியாக கொண்டிருப்பதுடன் மற்றைய பிறமொழிகளையும் மதிக்கக் கூடியவனாக இருக்க வேண்டும்.

தாய்மொழியோ அல்லது பிறமொழியோ, மொழி இல்லாமல் நாம் இயங்கவே இயலாது. ஆகையால் தான் தாய்மொழியை உயிராக நேசிப்பதுடன் பிறமொழிகளுக்கும் மதிப்பளிக்க வேண்டும். தாய்மொழி கண் போன்றது. பிறமொழி கண்ணாடி போன்றது என்பது பழமொழி ஆகும். கண்ணாடிக்காக கண்ணை திறக்காது வாழ்வது குறித்து வளரும் தலைமுறைகளுக்கு நாம் வழிகாட்ட வேண்டிய கடமைப்பாட்டில் உள்ளோம். வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்ற இளைஞர்கள் யுவதிகளின் கைகளில் தான் உள்ளது நம் நாட்டின் பெருமை. அவர்கள் வளரும் போதே நல்ல விதத்தை விதத்தைக்க வேண்டும். மொழியின் மகிழமைகளையும் தாய்மொழி மீது காட்ட வேண்டிய மதிப்புக்களையும் யார் அறிந்து உணர்ந்து நடந்து கொள்கிறாரோ அவரே ஒரு சிறந்த குடிமகனாக எடுத்துக்காட்டப்படுவார்.

தாய்மொழி இல்லாமல் நாம் யாருமே இல்லை. எவ்வளவு மொழி படைத்தாலும் உணர்வு முழுவதையும் தாய்மொழியால் மட்டும் தான் வெளிப்படுத்த முடியும். இலங்கை வாழ் பிரஜைகள் அனைவரும் மதங்கள், மனங்களை நேசிப்பதைத் தாண்டி தனது சொந்த தாய்மொழியை நேசிப்பதுடன் அனைத்து பிறமொழிகளிற்கும் மதிப்பளிக்க வேண்டும். தாய்மொழியானது என்றென்றும் நம் மனங்களில் போற்றப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். ஒவ்வொரு மொழிகளிலும் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் பலர் இருப்பார்கள். அதிலும் தனது நேசத்திற்குரிய தாய்மொழியில் அதிவிஷேட சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் உண்மையாகவே பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள்.

குழந்தை பருவத்திலேயே தனது குழந்தைகளுக்குப் பேச்சுக் கற்றுக்கொடுக்கும் பொழுது சரியான உச்சரிப்புடன் பழக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அக்குழந்தை பள்ளிப்பருவத்தில் ஒழுங்கான சொல் உச்சரிப்புடன் பேசத்துவங்கும். இவ்வுலகில் பிறந்த எந்தவொரு ஜீவராசியும் தனது சொந்த மொழியான தாய்மொழியை பேசத் தெரியாதவர்களாக இருந்தால் மட்டுமே அது அவமானமாக கருதப்படும். தாய்மொழியை அழுதாக நினைத்து வாழ வேண்டும். இதனாலேயே தான் தாய்மொழியை போற்றுவோராகவும் பிறமொழிகளை மதிப்போராகவும் நாம் வாழ வேண்டும்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் பல இனங்கள் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கும் பட்சத்தில் பல மொழிகளும் அந்தந்த இன மக்களால் பேசப்பட்டுக் கொண்டுதான் வருகின்றன என்பதை யாராலும் மறக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது. நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இலங்கை நாட்டில் பெளத்தர்களின் தாய்மொழியாக சிங்களமும், தமிழர்கள் மற்றும் முஸ்லிம்களின் தாய்மொழியாக தமிழும் காணப்படுகின்றன. மேலும் இன்னும் பல பிறமொழிகளை பேசக்கூடியவர்களும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். எனவே தான் நாம் அனைத்து மொழிகளிற்கும் மதிப்பு கொடுக்க வேண்டும்.

தாய்மொழி என்பது உள்ளங்களில் பரந்துபட்டு உணர்வுகள் முழுவதையும் வெளிப்படுத்தி சரளமாக பேசக்கூடிய ஆற்றல் வல்லமைகளை நமது உடலுக்கும் மனதுக்கும் வலுப்படுத்தக்கூடியதாக இருப்பதால் இதனை நாம் மென்மேலும் நேசிக்க வேண்டும். இது தொடர்பாக சிறுவர்கள், மாணவர்கள், பெரியோர்கள் அனைவருக்கும் அறிவுறுத்தி வழிகாட்டல்களை சிறந்த முறையில் வழங்க வேண்டும்.

தாய்மொழியை என்றென்றும் முதன்மைப்படுத்தக் கூடியவர்களாக நாம் திகழ வேண்டும். பிறமொழிகள் பேசக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் பல இருந்தாலும் நம்மால் இயன்ற அளவுக்கு தாய்மொழிக்கே முன்னுரிமை வழங்கக் கூடியவர்களாக நாம் என்றும் இருக்க வேண்டும். அவ்வடிவில் தான் நாம் தாய்மொழி மீது கொண்டிருக்கும் நேசத்தை வெளிப்படுத்த முடியும்.

ஒரே இனத்தவர்கள் பலர் ஒன்றாக இருக்கும் போது பிறமொழிகளை பேசாது தாய்மொழி மூலம் பேசதல் வேண்டும். அப்போதுதான் நாம் பேசும் விடயங்கள் அடுத்தவர்களை சென்றடையும் என்பதில் எவ்வித ஜயமும் இல்லை. இவ்வாறு செய்வதன் மூலம் பிறமொழிகளை அவமதிப்பதாக என்னுதல் வேதனைக்குரிய விடயமாகும். அனைத்து மொழிகளும் சமம்தான். தாய்மொழி மட்டும் தான் நேசத்திற்குரிய மொழியாக என்னப்படல் கூடாது.

பல இனத்தவர்கள் வாழுக்கூடிய நாடுகளில் பல மொழிகளும் அங்கு இருக்கத்தான் செய்யும். எல்லா மொழிகளுக்கும் சம அந்தஸ்து கொடுப்பது அனைவர் மீதும் உள்ள ஒரு கடமைப்பாடாகும். மொழி என்பது ஒவ்வொருவரினதும் ஆற்றல், திறமைகளை வெளிப்படுத்தக்கூடிய ஒரு கருவியாகவே உள்ளது. எனவேதான் எல்லா மொழிகள் மூலமும் நமது ஆற்றல்களை வெளிப்படுத்தி சிறந்து விளங்கக் கூடியவர்களாக நாம் மாற முடியும். இதனாலேயே பிறமொழிகள் எல்லாவற்றிற்கும் மதிப்பளிக்க வேண்டும்.

மனிதன் என்ற வகையில் தனது உணர்வுகள், ஆசை, விருப்பங்கள் எல்லாவற்றையும் வெளிக்காட்ட மொழி இன்றியமையாததாகக் காணப்படுகின்றது. வாய் பேச முடியாத ஒருவரால் அவரது அங்க அசைவுகளிற்கு ஏற்றவாறு திறமைகளை வெளிக்காட்டக்கூடிய வல்லமைத் திறனை இறைவனின் அருளாள் பெற்றுக் கொள்வார். எனினும் இதுவே நன்றாகப் பேசத் தெரிந்த நபர் ஒருவர் மொழியின் மூலம் மட்டுமே தனது பேச்சாற்றல், பாடும் வல்லமை, கவித்திறன் போன்ற இன்னும் பலவாறான திறமைகளை வெளிக்காட்ட அடிப்படை அம்சமாக மொழி அமைந்துள்ளது.

மொழி என்று சொல்லும் போது தாய்மொழி, பிறமொழி எல்லாமே ஒன்றுதான். வருடாவருடம் பெற்றவரி மாதம் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்ற உலக தாய்மொழி தினத்தின் போது அனைவரும் அவரவர் தாய்மொழிகளை பற்றி மிகவும் பெருமையாகப் பேசுவதை சமூக வலைத்தளங்களில் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவ்வாறு தாய்மொழி என்று சொல்லும் போது ஏனையவர்கள் மற்றைய இனங்களில் தாய்மொழி பற்றிய அறிவு, விளக்கங்களை பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது.

ஒருவருக்கு ஒருவர் உறவை ஏற்படுத்தக் கூடிய கருவியாகக் காணப்படும் மொழியானது அனைவருக்கும் சொந்தமானது. மொழி தொடர்பாக அனைத்து மக்களும் சொந்தம் கொண்டாட சம உரிமைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. குறித்த மொழியை மட்டும்தான் பேச வேண்டும் என யாரும் யாரையும் வற்புறுத்த முடியாது. வற்புறுத்தவும் கூடாது. அவ்வாறு வற்புறுத்தினால் அது தண்டனைக்குரிய ஒரு குற்றமாக கொள்ளப்படும். எனவே தான் ஒவ்வொரு மனிதனும் ஏதோ ஒரு மொழியை தனது தாய்மொழியாகக் கொண்டிருப்பான். இதன்படி நாம் எமது தாய்மொழியை நேசிப்பதுடன் பிறமொழிகளிற்கும் மதிப்பளிக்க வேண்டும்.

இன்றைய சமூகத்தில் அதிவேகமாக பரவிவரும் இனவேறுபாடானது மொழி மீது அதிகூடிய தாக்கத்தை செலுத்துகின்றது. உண்மையிலேயே இனத்திற்கும் மொழிக்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லையென்றே கூறவேண்டும். ஏனெனில் தனது சொந்த விருப்பின்படி இனங்களை நேசித்து பின்பற்றுவோம். ஆனால் மொழி என்பது தானாகவே மொழிகளைக் கற்க வேண்டும் என நம் உள்ளங்களில் தோன்றி அவை பற்றிய அறிவுகளை நாம் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நிலை உள்ளது. தெளிவாகச் சொல்வதாயின் யார் எந்த இனத்தை வேண்டுமானாலும் பின்பற்றலாம் என்பதை போல யார் எந்த மொழியை வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்ற நியதி கட்டாயமன்றாகும். தாய்மொழிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து பிறமொழிகளிற்கும் மதிப்பளிக்க வேண்டும்.

அவரவர் தாய்மொழியே அவரவர்க்கு உயர்ந்தது. அயல்நாடுகளில் இருந்து நம் நாட்டிற்கு வருகை தருகின்ற உல்லாசப் பயணிகளாக இருக்கட்டும். மதகுருமார்களாக இருக்கட்டும் சிறிய வயது குழந்தைகளாக இருக்கட்டும் நமது தோழமைகளாகக் கூட இருக்கட்டும் யாராக

இருந்தாலும் அவர்களுடன் உரையாடி கருத்துக்களைப் பரிமாற மொழி என்ற அடிப்படை கருவி இங்கு தேவைப்படும் நிலை தோன்றுகின்றது. நமது தாய்மொழியைப் பேச தெரியாதவர்களாக அவர்கள் இருந்தாலும் சரி அவர்களது தாய்மொழி என்னவென்று நமக்கு தெரியாமல் இருந்தாலும் சரி இரு தரப்பினருக்கும் தெரிந்த ஒரு மொழியை நாம் பேசக்கூடிய திறனை வளர்ப்பதற்கு மொழி பற்றிய அறிவு கட்டாயமாக தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

ஒரு நபர் தனது தாய்மொழி பற்றி மட்டும் அறிவாளியாக இருப்பதில் ஏதும் தவறுகள் கிடையாது. ஆனால் பிறமொழிகள் பற்றிய அறிவும் தம்மிடம் இருந்தாக வேண்டும். போட்டிகளில் பங்குபற்றுவதற்கு, வேற்று இன மக்களுடன் உரையாடுவதற்கு, வேற்று நாட்டவர்களுடன் தொடர்பு கொள்வதற்கு எனப் பல தேவைகளுக்காக நாம் பிறமொழிகள் பற்றிய கட்டாயத்தை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இதனாலேயே நாம் எமது தாய்மொழியை நேசிப்பதுடன் பிறமொழிகளிற்கு மதிப்பளிக்கும் நந்பிரஜையாக திகழ்வு வேண்டும்.

இனங்கள் மதங்களை தாண்டி உணர்வுகளுக்கு முக்கியத்துவமளித்து உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய மொழிகள் என்றுமே நிலைத்து நிற்கக்கூடிய ஒன்றாகும். தாய்மொழி இல்லாமல் நாம் இல்லை. ஆனால் மொழி இல்லாமல் உலகமே இல்லை என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தாய்மொழியாயினும் பிறமொழியாயினும் மொழிகள் என்றுமே அழிந்துபோக விடக்கூடாது. முன்னைய காலத்தில் பேசப்பட்டு வந்த பல மொழிகள் இன்று வழக்கில் இல்லை. காரணம் யாவரும் தனக்கு தெரிந்த மொழிகளை இளம் சமுதாயத்தினருக்கு கற்றுக்கொடுக்காமலேயே அவர்கள் காலம் சென்றுவிட்டனர். ஆனால் இப்போதைய காலம் வேறு என்றே கூற வேண்டும். தாம் எந்த மொழியை கற்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகின்றோமோ அந்த மொழியை உடனே கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வசதிகள் நம்மிடம் உள்ளன. அனைத்து மொழிகளும் சமமானதே என்ற உண்மையை நாம் அனைவரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

தற்போது வழக்கில் உள்ள மொழிகள் அனைத்தையும் பாதுகாக்கவும் அவற்றின் வளர்ச்சிக்கு உதவவும் செயற்பட்டு வருவதே UNESCO அமைப்பாகும். இதன் பங்களிப்பு பாரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றது. மொழிகள் என்றுமே வாழவேண்டும். நம் மண்ணில் மட்டுமல்ல நம் மனங்களிலும்.

எனவேதான் கண் போன்ற தாய்மொழியையும் கண்ணாடி போன்ற பிறமொழிகளையும் பற்றி அறிந்து தெரிந்து இளம் சமுதாயத்தினருக்கு வழிகாட்டுவோம். சொந்த தாய்மொழியை நேசித்து பிறமொழிகளிற்கும் மதிப்பளிப்போம்.

மொழிகள் என்றென்றும் வாழ வேண்டும் நம் மனங்களில்....

WINNERS
ජයග්‍රාහික, ජයග්‍රාහිකාවේ
බෙත්ත්‍රියාලාර්කස්

ENGLISH - SENIOR CATEGORY

ඉංග්‍රීසි - පෙශේෂී අංශය

ඩුන්කිලම් - සිරෝච්ච පිරිව

First Place

Pravina Sandaruwi Fernando
Sussex College - Wennappuwa.

ප්‍රථම ස්ථානය

චඩලිවි. ප්‍රවීනා එස්. ප්‍රනාන්දු
සැසේක්ස් විද්‍යාල - වෙන්තප්පූව

මුතලාම් මිටම්

ප්‍රසාදි. පිරවීනා.එස්.පිරණාන්තු
සැසේක්ස් කල්ඹාරි - බෙංජප්පූව.

Second Place

Shameeksha Logeswaran
Saiva Mangaiyar Vidyalaya - Colombo

දෙවන ස්ථානය

සම්ක්ෂා ලෝගේෂ්වරන්
සෙව මෙයර විද්‍යාලය - කොළඹ

තිරණ්ටාම් මිටම්

සමික්ජා ලොකොස්වරස්
සෙව මෙයර විද්‍යාලය - කොළඹ

Third Place

W.W. Ayani Lithara Wickramarachchi
WP/GM Bandaranayake Central College,
Veyangoda

තෙවන ස්ථානය

චඩලිවි. ඔයනි ලිතාරා වික්මාරච්චි
බප/ගම්පහ බණ්ඩාරනායක මධ්‍ය මහා විද්‍යාල
(වේයන්ගොඩ)

මුත්‍රාම් මිටම්

පණ්ටාරනායක්ක මත්තිය මකා
විත්තියාලයම් - කම්පහෝ

The Importance of Language in building a creative society

Pravina Sandaruwi Fernando
Sussex College Wennappuwa

Fireworks sprang from the ground up into the sky, lighting it up with vivid bursts of red, orange and pink. They whizzed upwards, leaving colourful streaks of glitter behind, before bursting into a vibrant explosion. The minute stars that were speckled across the sky seemed to disappear behind the fireworks, and the moon seemed to hide amongst the clouds, leaving a black canvas that stretched over the world like a blanket. It was all so overwhelming yet exciting, watching the fireworks continue to bloom across the vast black expanse.

Creativity often feels like fireworks in your heart. You feel the explosions of excitement as your brilliant ideas brew in your head. It is the ability of an individual to create, perform, or think of something in an unprecedented way. It is the heart of problem-solving, giving you the ability to think of alternatives to the ordinary answer to a problem. A creative person will think out of the box and creativity will open up an individual's mind. Being close-minded is only a fetter to your development and creativity helps remove that burden. It allows you to view scenarios from different viewpoints, thus giving you an idea of all sides to a problem or story. Without creativity, our ancestors would not have looked at a slate of rock and decided to make tools from it. Without creativity, the cave walls that are adorned with beautiful paintings would be bare.

A society with the absence of creativity will only be stuck in an endless loop of repeating patterns; creative thinking helps a society to step out of the loop and it helps the society to stand out amongst the many others. Societies that think creatively will no longer rely on what they know but rely on their ability to think outside of the box. Creative societies specialise in making sure the interests of every person are a priority and it helps their people manifest their best human qualities. While flipping through history, it is made clear that creative societies and civilisations are the ones to rise above the rest. There are a multitude of reasons why creativity is unleashed in an individual, among those reasons, language is one of them.

Language is the greatest form of creativity as language is what makes us human. Humans are the only ones who have mastered communication through languages. Language is the most important part of human connection. It allows us to share our ideas, thoughts and feelings with others. Through language, man has acquired a high degree of culture and civilisation. During the long process of human civilisation, a large leap was taken for humankind when languages were created. The desire to communicate was the main reason for the language to be created. The world's oldest written language is Sumerian, which was developed in Mesopotamia around 3100 BCE.

Through language, humans communicate through speaking, listening, writing and reading. It is an excellent method of self-expression whether it be a poem, news article, or story. Language has no limits when it comes to the conveyance of ideas and it is a very powerful tool, used both to inflict and remedy any pain. Across all literature, there are a multitude of ways we can use language to express our creative ideas. Shakespeare, for

example, used plays and stories as a medium for letting out his ideas. William Blake used poems as a way of conveying his ideas, and J.K Rowling used stories to convey hers. The colossal number of methods that can be used ensures that everyone has at least one way of expressing themselves using language.

A situation that is described in words can paint itself in a variety of ways in different people's minds, giving someone a completely new perspective on the person before them. A literary text can evoke the reader's creativity as they are forced to imagine the scenario in their head with only words as their guide. It also brings out the individual's creativity, as they must think of new and exciting ways to write about a topic that will grab the reader's attention, whether it be changing the usual perspective of a story or using new and exciting phrases in your writing.

Language has the power to build societies. Most importantly, it has the power to build a creative society. When someone uses language to express themselves creatively, others may also get inspired and create things of their own. Language is a creative outlet that can help spread the ability to be creative as a society. Language also helps in communication during a problem. It ensures smooth and swift communication with others, so when a problem arises, one can discuss any possible solutions to the matter, and quickly resolve it innovatively. When using language as a creative communication method, it can help society solve obstacles fast and easily.

Language can also be an excellent way of addressing pressing problems creatively. Speeches and other forms of awareness can be used to help solve the problems. Even a minute conversation can do wonders in finding ways to approach and abolish any obstacles that come in a society's way.

A creative society that encourages self-awareness and self-expression is not stressed. It ensures that you do not keep any feelings that may be swirling through your head locked up. Self-expression through language allows you to release any worries directly. Unlike art, language is a direct and easily understandable way of self-expression.

Language is exciting; it opens a plethora of doors and options to choose from. Creativity allows your heart's seams to burst open with vibrant fireworks. So while a society that is not creative would lay in the dark of a repetitive circle, a creative society would allow their creativity to run wild, writing stories of faraway lands and poems about the moon, letting their fireworks explode in vivid bursts of colour above them, lighting up the twilight sky in their creative way.

The Role of Language in Empowering Women

Samiksha Logeswaran
Saiva Mangaiyar Vidyalayan, Colombo 06

"To learn a language is to have one more window, from which to look at the world."

Language is a fascinating miracle. It has helped us - the only inhabitants of this universe who have been gifted with the magical ability to talk - to communicate and interact with each other for centuries. Without all the 1,117 languages invented throughout the years, this world would be an azure place resembling the mourning silence of a cemetery. These wonders of languages are what keep us alive, even during the days of darkness and wildness.

A woman has the universe wrapped around her gentle finger. She has the impenetrable power to create, love, and also destroy. There is a reason why women are being worshipped as gods; they deserve to be worshipped.

When two Herculean wonders of life unite together, they grace the world with some more wonders to be awed with.

But even though women's empowerment is brought to awareness these days, not all women are treated equally to men in all countries. There are still millions of innocent women, who are swimming through an endless sea of pain and misery every single day, all over the world.

According to the World Health Organization as of 9th March 2021, about 736 million women have been subjected to sexual and physical violence at least once in their lifetime. Women get brutally harassed, either by their partners or non-partners. The Guardian says that among women aged from 18 to 24, 86% are recorded to have been sexually harassed in public spaces.

Director-General of the World Health Organization Dr Tedros Adhanom Ghebreyesus has brought forth the fact that during the outbreak of the COVID-19 pandemic - which has been shaking up our normal, peaceful lives since 2019 December - domestic violence against women had reached its peak level. Many countries are reported to have witnessed an immense increase in online trolling, cyberbullying which has led to several cases of suicide and crime, caused by depression and anxiety. An analysis mentions that in countries such as Malaysia, Thailand, and Singapore many more harassments related to mental health have been recorded over the past year.

Women take up more than two-thirds of the world's illiterate adults of 774 million. Among these large numbers, the share of uneducated women has remained unchanged for the past 20 years, according to a statistics report released by the UN Women Organization.

The rates of young girls attending schools seem to be extremely low in rural parts of all the developing countries. Progress has been made through building local schools in rural communities, which has resulted in a slight increase in girls' enrolment, in certain areas such

as Egypt, Indonesia, and several African countries. Rural women's education greatly gives a hand in poverty reduction, healthy family well-being, etc.

In most countries, proper education paves the way for better employment. According to "The State of Food and Agriculture: Women in Agriculture, Closing the Gender Gap for Development", women from rural areas are more likely to hold seasonal, part-time, and low-wage jobs than men. A presence of salary inequality can also be seen in these areas. If we dig deeper, the main reason behind these unemployment and inequalities is none other than lack of education, which leads us back to the same topic.

From these revelations, it can be strongly pointed out that, as one part of the world is noted to be having an improvement on women's empowerment, another side is still left in the dark.

Amidst all the problems, women's empowerment has become a hot topic and has been brought to attention all over the world, as it always has been a common problem arising in the countries over the centuries.

Empowerment can be defined as the process of becoming stalwart and more confident to protect one's right to live life to the fullest. The empowerment of an individual has its profitable after-effects, leading to establishing a social environment in a society. It has become pretty normal in the world to always deprive a certain society of its rights and needs. The problems may differ from state to state, region to region, or country to country, but they are always intertwined with basic human rights. Some societies even lack awareness about their own rights.

Many steps can be pointed out to achieve gender equality and establish women's empowerment such as creating a safe space for girls to grow up in, boosting women's self-esteem, providing financial support facilities for those who come from a poverty-stricken area, bringing awareness about modern technology and its disadvantages for women, motivating them to stand against domestic violence, sexual harassments, and cyberbullying. But there is one important thing that ties up all these steps together and that is education.

"You educate a man; you educate a woman; you educate a generation" says the infamous American religious and political leader, Brigham Young. Education plays a huge role in the prolonged process of achieving women's empowerment. Amongst the areas in which women should be mainly educated, we can list several subjects. An Australian analysis, which was done by making over 1.6 million elementary, high school, and university students go through the research, states that girls are able to outperform boys no matter the age. If only the younger generation of women are allowed to study independently, the rate of women's employment could increase immensely. The research also found out that girls are mainly skilled in subjects such as science, technology, engineering, and math studies. It also includes one of the most celebrated subjects of all time, language studies.

Doug Burman, a research associate in North-western University's Communication Sciences and Disorders Department, states that their team witnessed a large number of girls tackle language tests better than boys do. A great activity in language areas was seen in the

girls' brains. This proves that women can grasp language knowledge and are capable of using it for a specific purpose, at the right time.

"Women in Literature" has been a trending topic circulating the world these days. The greatest female authors such as Maya Angelou, Louisa May Alcott, Alice Walker who were named among a few that made it in the world of language and literature, only became so after facing a lot of adversity and discrimination of gender during their way up towards success.

Communication is a key factor to survive the society. Women are rarely allowed to speak up in societies that look down on them. To let our voices be heard among the billions, it is mandatory to have knowledge in whatever we are speaking and more importantly, in our language skills.

Especially in the business world, we could notice how a very less number of women are allowed to work in the promotion and marketing field. Since this field requires individuals who are experts in communicating and convincing the customers, women who are uneducated in any other languages except their mother tongue might find it hard to make their way up in this field. But women who have expertise in more than one language could climb up their ladders quite easily because languages open the door for new opportunities.

Women are considered to be peacemakers. When we add a tone of language knowledge to those women with peace-making skills, a society with harmony and equality is born. In addition, language education paves the way for various cultural participation, which would lead to the unity of several nations.

Language education for women can be the matrix of implementation of empowerment on a larger scale. By educating young women, we will be making an important contribution to the process of strengthening our society's skills.

Language education also brings more tolerance, openness, and equality between genders. No matter which gender they fit into, people would be able to communicate more freely and calmly, without any misunderstandings in between.

All in all, we could come to a conclusion that women play a vital role in making a nation flourish with international progress and major economic development. They are a group of precious gems required for national improvement and the establishment of a harmonious society. Education, especially, language education, must be made a compulsory factor in a woman's lifespan if we want to set a bright future ahead of us with no inequalities. Empowerment can be described as a change of position from weaker to stronger. And language education is the most powerful tool to achieve that position. This develops the major idea of diluting gender bias and gender discrimination, leading us to build a more homely and peaceful world.

"Language is the blood of the soul into which thoughts run and out of which they grow," quoted by Oliver Wendell Holmes. If we let that language flow without a block through the soul of our identity, empowerment of women could be achieved in this azure world.

Language is the Mirror of a Culture

W.W. Ayani Lithara Wickramarachchi
WP/GM Bandaranayake Central College,
Veyangoda

Homo sapiens, which means “Wise Man” waves his flag much higher above countless other species of animals on earth, thanks to enormous cognitive power by an extraordinarily developed cerebral cortex, the largest compared with brain size. Even though the human brain accounts for only two percent of the total body mass, one hundred billion neurons in it consume twenty percent of the total body energy. These biological facts are living proof of the unimaginable level of intellectual supremacy that humans have conquered on planet Earth. Consequently, humans have transversed through a unique evolutionary journey from its very inception until today. During this journey, humans have been particularly specific because their cognitive power has widely expanded their vision beyond mere reproduction to ensure existence. Instead, they gradually but steadily developed what is known as “soft skills” in today’s context, for millennia. Such soft skills which took several formats of expression like sounds, pictures, body language, rituals, customs, exchange of feelings, etc. which could be collectively identified as their “culture”, gave rise to forming groups for them to be seamlessly continued. The famous quote “Man is a cultural animal” proves to be exclusively true for us, the *Homo sapiens* without any doubt whatsoever.

The sharpest tool man has ever invented in this context is language. It certainly exploded the boundaries of man’s enormous capabilities to communicate and open doors to a whole new universe. Language empowered man to express his feelings, thoughts, ideas, and observations extracted from his environment and as well as his behavioural actions like various reactions to humans, expressions of feelings, and so on. The said factors together with more developed forms of activities like ceremonies and rituals collectively form “culture”, which earned its cutting edge from the sharpest tool which is none other than language. Accordingly, language could be best thought of as the mirror which reflects culture with every little element in it. The more culture grows, the more complex it could be, and hence the language will also evolve accordingly to facilitate the evolution of the culture. Thus, culture and language seemingly go hand-in-hand as and when society evolves.

The close-fitting relationship between language and culture becomes quite obvious by cognitively paying attention to the differences and sometimes unique terms or expressions that exist in the Sinhala language itself, from province to province despite Sri Lanka being a tiny dot on the world map. Conversely, the same fact proves the richness of culture and the ingenious creativity of Sri Lankans. Since our motherland is blessed with highly diversified environmental surroundings and resources across the island, equally diversified cultures have evolved over generations on account of being peaceful harmonised with the environs. Accordingly, perceptible variations have evolved in language to reflect those specific cultural elements in different areas of the country.

Have you ever paid attention to why there are more languages than countries in the world? If our closest neighbour India is taken into consideration, one would be amazed to see that about 325 languages are being used in households with more than 100 having more than 10000 speakers, and 75 of them have been identified as major languages. This is a clear

reflection of India's virtually countless cultures formed amongst the people of the world's second-largest population scattered over a huge land area with vastly varied geographies, climates, and resources.

The most delightful language wonderland on earth, as you would have guessed it right, is China. China is the motherland of the largest population on earth, while being the fourth largest country in the world, has 9.5 million square kilometers of total area. With such an enormous population of more than 1.4 billion people dispersed over land with wide-ranging diversifications, even China's predominant language, Mandarin, has been divided into more than one hundred related Chinese languages, thanks to specific cultures developed in different geographies and regions all over the country. Even though more than ninety percent of the Chinese population are said to speak "Mandarin", different flavours of Mandarin are just like different languages when spoken, reflecting specific cultural identities which are unique to different cultural groups. More interestingly the rest of the people which is less than ten percent of the total population speak nearly 300 languages, believe it or not.

The magical beauty of our world gifted by Mother Nature will remain as long as we truly and wholeheartedly respect its creations and fine-tune our lifestyles to go hand-in-hand, as our ancestors did so over the ages. Accordingly, we should correctly and openly respect other people from different cultures while understanding that "being humane" is the core value that literally binds all of us as one breed. The best way to accomplish harmony among different communities all over the world would be to learn the languages spoken by them as language is the bridge that connects them. A language reflects a whole new world of a different culture by allowing us to really feel the beauty of being diverse. Would you ever see beauty on a flat surface?

Honestly, voicing my inner thoughts on this matter in relation to the current global reality, it is the lack of harmony, as previously mentioned, that has been the root cause for almost every conflict that has forced millions of people into unfortunate situations all over the world. A closer look into such conflicts would reveal that the inability to accept, respect and tolerate the simple truth of cultural diversity in the form of nationality, ethnicity or religions and beliefs has been the very reason behind them. It truly hurts to learn that the same entity which is accountable for the beauty of our world has become the reason behind the tears shed by millions of human beings. The leaders of the world have no time to waste in addressing this miserable situation in the name of humanity.

Surprisingly though, this unfortunate situation seems to deepen further as the time goes by without a solution in the vicinity. I cannot stop myself from crying out loud to tell the world! It is not hard to visualise numerous ways and activities to attract people to harmonised in unity. I reasonably believe that this world really needs large-scale cross-cultural events held every now and then with state sponsorship in order to avail equal and adequate opportunities for people from different cultures all over the world to share their feelings, views and ideas. Various cultural elements like music, dancing, sports and so on could be used nicely and wisely as cultural blending tools to grow harmony even among complete strangers. The latest computing technologies like Artificial Intelligence, Machine Learning, Virtual Reality, and Augmented Reality could be very smartly used to overcome the difficulties and challenges that would be faced on the way to success.

I wonder why this world always turns a blind eye toward true harmony. Wonders can happen if the unimaginably huge amount of money, resources, effort and energy spent on devising weapons of mass destruction or on conquering outer space could be used in the name of humanity. Disrespect and the cruel feelings of over-riding other cultures have done enough damage to this world in the form of wars, terrorism, global warming, etc. The fact that someone else speaking a language which could not be understood should never be a reason for hate because it is a mirror that reflects his own culture; simple as that!

The best way is to start from “me” and understand the beauty of diversity against the flat and autonomous scope of human existence. Just imagine what the world will look like if all the flowers bloomed through all the countries took the same shape, colour and smell; we will surely be tired of seeing them just after a few days. Once understood how Mother Nature has gifted us such wonderful creations, why waste our lifetime going against it just to find ourselves in a miserable outcome? Instead, we can think of exploring this world and its beauty by traveling, meeting people, learning languages, sharing thoughts, engaging in activities, understanding and accepting differences, and endless other possibilities towards becoming honourable human beings. Just do it and earn your self-satisfaction.

We have been extraordinarily lucky to be born as humans in this world. So, we should never waste the power of being human by misleading ourselves to take the beauty of diversity as a means of hatred. Be your leader, think wisely and start today and now towards building a whole new world where humanity is placed on top as the common factor of all the people on this planet. Let us see that being equal and being different embrace the same significance. Let us shine the “mirrors” that have been covered with a lot of “dirt” to create a humane culture. What a wonderful world!

WINNERS
ඡයග්‍රාහික, ඡයග්‍රාහිකාවේ
බෙත්ත්‍රියාලාර්කල්

ENGLISH - JUNIOR CATEGORY

ඉංග්‍රීසි - කනිෂ්ඨ අංශය
ඇංජිලම් - කණිඳ්‍ර පිරිවු

First Place

Aaisha Zainab Hameed
Baduriya Central College - Mawanella

ප්‍රථම ස්ථානය

ආයිෂා 'සෙයිනබ් භලීචි
බදුරියා මධ්‍ය මහා විද්‍යාල - මාවතැල්ල

මුතලාම මිටම්

ඇයුය්ජා නොලෙස්යන්ප් ඩුම්ඩි
පතුරියා මත්තිය මකා
විත්තියාලයම් - මාවතෙන්ලෙල

Second Place

Kavindi Emansa Jayasooriya
Anula Vidyalaya, Nugegoda.

දෙවන ස්ථානය

කවිදී එමංසා ජයසුරිය
අනුලා විද්‍යාලය - නුගේගොඩ

තිරණ්ටාම මිටම්

කවින්ති එමංසා ජයසුරිය
අනුලා විත්තියාලයම්, නුකෝකොතැ

Third Place

M.S.Fathima Zainab
Negombo South International School

තෙවන ස්ථානය

එම්. එස්. ගාතිමා සෙයිනබ්
මිගමුව දෙශී ජාත්‍යන්තර විද්‍යාල

සුම්ජ්‍රාම මිටම්

එම්.එස්.පාත්තිමා සය්නප්
නීර්කොමුම්පු තෙප්පු, සර්වතොස පාත්සාලෙ.

Language is the Strength of Peace

Aaisha Zainab Hameed
KG/MW/Baduriya Central College (National School)

Interactions are the secret code to communicate. Actions and gesticulations are palpably never ample to interconnect effectively. In that case, countless languages give us their hands at the right moment. For such languages, we could take English, French, Spanish, Arabic, Korean and Russian as specimens. They act not only as a fitting piece to interpersonal relationships but also as a strengthened base for a harmonious and peaceful nation, to heal a troubled bond, for facilitated transmission and the list goes on.

It is hard to survive in a country with no peace. Sometimes, the outcome of a region which is deprived of peace is unnecessary bloodshed. They think that it is the unerring solution, when in fact, it is not. Fighters Palestine, Iraq and Syria keep anguishing until the last breath, leave their bodies for nothing. Along with sinners, innocent people also get slaughtered fraudulently. Hence, peace plays such a vital role.

When two countries are engulfed in a conflict, if the two parties deliberate the matter and cause hospitably, surely, the pupils of each nation can be free of war. When the cases are handled civilly with pleasant and compromising words, none can deny peace. Tongues have the authority to draw boundaries as well as delete them from the world map. Michael Nettles once said, "Language is both a barrier and a bridge to cooperation, peace and progress". So, whatever is spoken for compromise should be humble and warm. There are such countries which endeavoured peace because of language. Australia and Canada are some of them. Therefore, with language, we should endeavour our maximum to have an earth which will be blossoming with peace.

In Sri Lanka, we keep facing problems caused by racists. People from every religion and race are in need to overcome this hectic situation. They bullied ones from other religions, hurt them with their spiteful words and actions and spread hatred. To correct it all, the tormentor could give a genuine and repentance smile instead of a mocking smirk to the victim; express words that are sweet-scented with love rather than bullying them for their religion, race, complexion, or gender. Words every so often are powerful enough to aid us in these circumstances. They say actions voice louder than words, but not always.

Among normal people, counting you and I, clashes prevail. After intensely thinking of the "why" s and "wherefore" s, most of the time, misunderstanding tops the list. There are many relationships which ended in the sewer, all because of misinterpretation. I have not witnessed any relationship with no ups and downs, peaks, and valleys; no one would have. That erred mix-up can be amended seamlessly. It is the word 'sorry'. It can be phrased in many different languages in a variety of ways such as "*Pardonnez-moi*", "*Lo siento*" and many more. That single word with two syllables could be the panacea even to the biggest of tiffs. Language lends us a helping hand on the subject too.

As we all know, the tongues have the power to forge societies but to also tear them down. They create a sense of community and make the public aware of it because they are virtues of self-reflection. In these ways, they build a high and strong wall of peace. In a society like this, on various subjects, the visions of people may contrast. By discussing all of them thoroughly and meticulously, one could pick the finest idea out. Thus, language serves as a bridge among us; it furthers understanding, acceptance and tolerance.

Political deception keeps growing, thanks to the politicians and social media of this contemporary domain. Some continents are trying to resolve them by conferring deeply about those matters and they have flourished. In the past, they created associations by conversing and coming to a final decision, to inaugurate reconciliation among the nations. UIA, EU, SAARC, ILO and INTERPOL are some agreements. Agreements and treaties help us in this case, too. Here also, language is a key that is enforcing peace.

Other than these prominent problems, circus journalism and prejudice are depressing a number of us, too. They are polluting the peace that we are trying to mould. This can be stopped by diffusing cognisance with our utterances through social media or by any other means. At times, it might be the one and only tactic to conquer this mishap. So we should make use of it actively. Thus, if used aptly, language can be the best pill.

These are the strengths of language because it reinforces peace and serenity. "Peaceful language, align with positive intention, enables us to find harmony inside ourselves and with people around us, attain greater peace in the wilder world, and halts environmental destruction", states Dr. Rebecca Louise Oxford about language and peace. Language is the strength of peace. It resolves unjustness, cures racism, and grows understanding and mutuality and acts as a multitask performer. It can mend hitches as well as make them go downhill. Thus, we should tackle it wisely. Buddha said, "Better than a thousand hollow words, is one word that brings peace." We also should learn to practice his quotation, so that we could live united and amalgamated, with the sense of existing beneath one, non-violent mood. Whatsoever we speak, must be verses of composure and quietude. Let's renovate our Earth into something peaceful with helpful languages.

Language is the foundation of friendship

Kavindi Emansa Jayasooriya, Anula Vidyalaya, Nugegoda

" The most powerful leader in Washington has sent word that he intends to buy our land. He also wishes for our friendship and goodwill. Although he has no use of our friendship, we are grateful to him for his kindness. However, we will consider his request. We also know very well that if this land is not given to him, white men will take guns and snatch them from us.... Protect the earth with all your heart, with all your strength for your children. Love God as God loves us all. We know that our God is your God too. This earth is very precious to him. Even the white man cannot escape the common fate. After all, aren't we all brothers?" ~ Chief Seattle ~

In the above extract taken by Seattle's statement, Seattle, who was a Red Indian leader who lived from 1786 to 1866 BC, responds to a letter sent by an American leader with the intention of buying their homeland, pointing out to them that nature can never be obtained for money in any way. One of the basic lessons to be learned from this is that the language of Seattle was instrumental in building the friendship between man and nature.

Human language is the most powerful medium of communication in the world, transcending one language of any country, and common to all human beings in the world, regardless of language or religion. The friendship that is forged through that kind of powerful human language will carry the beauty and the interdependence of humankind from the past to the future through the present. 'Mahindagamanaya' can be described as one of the most precious gifts bestowed on the whole country by such a strong friendship written in golden letters of the history of Ceylon. This unseen friendly relationship between King Pathis I of Sri Lanka and King Dharmashoka of India was developed purely on language as the foundation. As a result, on one Poson full moon Poya day, all Sri Lankans were given the opportunity to embrace Buddhism.

It is also possible to think, that the arrival of Arahant Mahinda Thero, which was able to establish a public stimulus that had not been attained by the arrival of Lord Buddha, was definitely a matter of language. Although Mahinda Thera had been preparing to visit since the time of King Mutaseeva, he thought that he would return to his mother's village with the intention of saying, " I will go there not when old King Mutaseeva but his son, the wise Prince Thissa is ruling the country as he is the one who is more fit for the acceptance of this doctrine", and he reached Jambudveepa after studying Sinhala well, while staying at mother's village. As same as the above-mentioned friendship of those two kings, making friends with people who are used to speaking another language is a bit challenging, because it requires mastering the knowledge of other languages. But, it would be very useful for us to be able to go beyond our mother tongue and learn another language and there are 2 basic ways in which these languages can be mastered. They are,

1. Formal Education System
2. Practical Collaboration

A topical action taken by Sri Lankan Government on studying this translation knowledge through the Formal Education System is naming Sinhala and Tamil as official and national languages and English as the link language.

Also, using English as the world's common language is one of the factors that motivate the students to master the knowledge of translation. But most of the schools in our country possess Sinhala and English mediums only. Schools that inculcate trilingual teaching itself are rarely found. Although Tamil is nominally announced as our second language, some children do not show that much willingness towards the subject. But the ones who are fluent in Tamil, talk to Tamil peers and make friends. Schools have also set up language clubs for those who are interested in learning additional languages. One of the current pieces of evidence that proves that language is the foundation of friendship is the formation of pen friends, which can be seen worldwide.

The other way in which the translation knowledge can be mastered is through Practical Collaboration. For example, the people of a Tamil village adjoining a Sinhala village can speak average Sinhala and even Sinhala villagers do show a tendency to speak Tamil in general. So automatically they form a language-based friendship. On the other side, it is also not rare to see people who have not studied translation knowledge in any way have some problems in contemporary society. Those who go abroad for employment and have not mastered the language will face various problems such as persecution, deception, etc. But those who have mastered the language will not face that kind of problems.

Same as in the past, some people in modern society are prone to conflicts with other nations due to their misunderstanding of each other's languages. It is an extremely criminal deed that will provoke wars and riots, so the intelligentsia will not work on such unjust activities. Being a multi-lingual nation, we must act in a way that treats all languages as one and makes no difference to any language user. At the same time, we, the exemplary citizens of this small country, can give priority to the poems, and hymns of other languages at the morning assemblies held in mixed schools as a great program to be implemented. And also, singing songs in other languages at common music concerts is another step to enhance the cooperation of people in the country.

In history, there were so many great personalities including national heroes who took steps in the best interests of their humanity, regardless of caste, creed, or language. Master Mohideen Baig is still lauded as such a timely rose sun that worked regardless of race, language or religion. Likewise, we also should work constantly with our own country's citizens in anticipation of brotherhood. We should never isolate a Muslim sister who came newly to our school, by defaming her language, just as a Tamil doctor who takes out a newly born baby titillates his feet to raise the first cry without checking what language the baby uses to cry.

One of the main reasons why some annoyances arise when maintaining friendships with other language users is the fact that we all think that our own language is the richest and best. A better example of how all our languages are of equal value and the same is when a Vedda woman sings a lullaby to her son, even a nearby foreign baby being quietened simultaneously. Besides, it also circularly proves that the basis of any friendship is language. Therefore, the root based for the fruit called friendship is language. Simply put, 'Language is the foundation of friendship.'

Language is the foundation of friendship

M.S.Fathima Zainab
Negombo South International School,

Imagine a day without your family, friends, and your neighbour. Imagine living in a surrounding where there is the non-existence of humans. Surely, you will feel like sagging your head without being accompanied by another. This is the attire of mankind. Man is a social creature who always needs someone's comfort. It is almost inconceivable to say that a man can love alone without any partner. Human beings are always sociable because he needs a community to live.

Living in a community, people communicate with each other. Language may be the firm relationship that humans share outside their blood. There may not be a more consoling feeling than hearing your own language when far from home unless the relationship relates to our own beloved ones in the unknown society. Now, civilised society may not be so strange or unknown. Thus, we no longer feel anxious among each other as strangers on sight and generally welcome the unknown. The deep bond of language arose in this precise moment of time to fill this anxiety and bring everyone together to have an everlasting friendship.

As language began to develop, different cultural communities composed a common understanding through their sounds. Gradually, these sounds implied meanings and formed a common language. A society can bond a group of people together with similar acceptance to create their own cultural society. Language is important to communicate values, beliefs and customs among them. It can help even a small ethnic group to preserve their own identity and to convey among the nations.

Languages like Sanskrit, Latin and many more 573 languages have been recognised as dead languages. The reason for this is people consider the usage of their native language as a loss of prestige. Following another native language and custom makes them neglect their own identity. The only way to protect native languages from becoming extinct is to respect and value them so that they speak to them and teach them to their upcoming new generation.

"If you talk to a man in a language he understands, that goes to his head, but if you talk to him in his language, that goes to his heart"
-Nelson Mandela-

People with different cultural backgrounds interact and the most difficult barrier they have is that of language usage. Sri Lanka is a multi-cultural and multi-ethnic country. Language plays a major role in communicating with one another, building relationships, and creating a sense of community. Apart from this, countries like Papua New Guinea have multiple languages, approximately 820, and a country like India has different ethnic groups that speak around 427 languages. Knowing only one single language makes it very hard to move around in such countries. Within a multilingual society, the maintenance of language is very critical. It is necessary at least to learn another extra language that is spoken by our neighbours.

You may not be fluent in speaking or mastering the language; your accent may make you feel ridiculous, but still, you must try it out. Seek out real-life practicing by making new friends in the community you live in; Friendship is the best way to learn new things. You will also feel comfortable by having casual conversations and slowly building a foundation on the language you wanted to learn. Friendship is not just receiving a gift. A single word of consolation from your loved ones will make your day better. Sharing our ideas, views and feelings will make each other closer. Language is the strongest foundation for human relations. Say "Hi" to your friend or to a stranger, and a bright smile will shine on their face. You may be a stranger but still, make out new relationships to spread out humanity. Have frequent mini chats with your neighbours. A word of affirmation will comfort his day. Friends are the gifts of nature to mankind.

You may meet your friends at school or in your neighborhood; wherever it is, an everlasting friendship is compulsory. Make yourself available to them. Talk about your interests and hobbies. Share your background stories with them. A cup of coffee and a chit-chat will strengthen your friendship. Do not wait for your friend to talk. Always be curious about them. Be with them in their ups and downs. Cheer them up. Be connected with your old friends while making out new friends too. Being loyal to friends will also help maintain the friendship. Be respectful about their decisions and share your views with them. Good friends bring a positive influence on your life. You can also be a role model in their lives.

Overall, growing friendship is utterly based on how you express your views, emotions and how you treat people. Language is the essence of our expression towards others. It is not only a set of words with different accents; it is a sign that links two people. Have a connection with speech impaired people. Learn and practice sign language. Do not make them feel lonely. Finally, you will feel happy with your heart when you are surrounded by many different people. You will develop a strong appreciation for everyone, everywhere.

To pull out all the stops in this unknown society one must come forward to associate with one another and unknown people where the proper usage of language plays a major role.

"Learn a new language and get a new soul"

Czech proverb

රාජ්‍ය භාෂා කොමිෂන් සභාව 1991 අංක 18 දරන රාජ්‍ය භාෂා කොමිෂන් සභා පතන මගින් ව්‍යවස්ථාපිත කොමිෂන් සභාවකි. රාජ්‍ය භාෂා කොමිෂන් සභාවේ පුදාන කරුණය වන්නේ ආච්ඩ්වතුම ව්‍යවස්ථාවේ IV වන පරිවශේෂයේ අන්තර්ගත රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රතිපත්තිය ව්‍යුහාත්මක කිරීම නියාමනය සහ අධික්ෂණය කිරීමයි. රාජ්‍ය භාෂා ප්‍රතිපත්තිය උල්ලාංශනය වන අවස්ථා සම්බන්ධයෙන් තෙනතික ව්‍යුහාමාර්ග ගැනීමට මෙම කොමිෂන් සභාව බලුගැනීම් ඇත.

அரசுக்கும் மொழிகள் ஆணைக்குமுனானது 1991 ஆம் ஆண்டின் 18 ஆம் இலக்க அரசுக்கும் மொழிகள் ஆணைக்குமுச் சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளுக்கு அமைவாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஆணைக்குமுனாகும். ஆணைக்குமுனின் பிரதான செய்யப்பாடாக அமைவது அரசுக்கும் மொழிக் கொள்கையானது, அரசியலமைப்பின் IV ஆம் அத்தியாத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகளுடன் இசைந்தொழுகுவதைக் கண்காணித்தலும் மேற்பார்வை செய்தலும் ஆகும். அரசுக்கும் மொழிக் கொள்கை மீறப்படுதல் தொடர்பில் சட்ட நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கான அதிகாரம் ஆணைக்குமுனிற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

The Official Languages Commission has established by Act No. 18 of 1991. The main task of the commission is to monitor and supervise the compliance of the Official Languages Policy contained in Chapter IV of the Constitution. The Commission has been empowered to take legal action in relation to Violation of the Official Languages Policy.

උප්ප නාම කොමිෂන් සහාව
“ප්‍රත්‍යාග සිටි” ගොඩනගිල්ල,
9 වන මහල,
නාවිල පාර,
උපගිරිය.
දරකෘතනය - 011 2889482

அரசுக்கும் மொழிகள் ஆணைக்கும்
 “ஜனஜயசிட்டி” கட்டடத்தொகுதி,
 09 ஆம் மாடி,
 இராஜக்ரிய,
 தொலைபோசி – 0112889492

The Official Languages Commission
“Janajaya City” Building
9th Floor,
Nawala Road,
Rajagiriya
Telephone - 011 2889482

NLEAP යනු සියලු පුරවැකියන්ගේ හාංචා අධිකවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීම සහ ප්‍රවර්ධනය කිරීම සඳහා වන ශ්‍රී ලංකා රජයේ ඉලක්කයට ප්‍රතිචාර දක්වීම සහ රාජ්‍ය පාරිපාලන ස්වදේශ කටයුතු පළාත් සහා සහ පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශය සහ එහි අනුබද්ධීත් ආයතන සමඟ රාජ්‍ය හාංචා ප්‍රතිතත්ත්වය (OLP) ක්‍රියාත්මක කිරීමට සහාය වීම හා එය ගණනීමත් කිරීම පිණිස සැලසුම් කරන ලද කැන්ඩා රජය විසින් අරමුදල් සම්පාදනය කරනු ලබන විසර හතර හාලාරක ව්‍යාපෘතියකි. එකිනෙක හාංචා භාෂුණු ආයතනය (NILET) රාජ්‍ය හාංචා දෙපාර්තමේන්තුව (DOL) සහ රාජ්‍ය හාංචා කොමිෂන් සහාව (OLC) මෙම නියෝගීත් ආයතන අතරට අයන් වේ. NLEAP විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සහාව (UGC) හරහා කොරෝනාගත් විශ්ව විද්‍යාලවලටද සහාය සපයයි. මෙම ව්‍යාපෘතිය කළමනාකරණය කිරීමේ හා ක්‍රියාත්මක කිරීමේ වගකීම් උස්සන් කැනෙන්ඩ්‍යානු ක්‍රියාත්මක කිරීමේ නියෝගීත් ආයතනය ලෙස ඇලිනියා ඉන්වර්නැශනල් ආයතනය ගේලෝබල් ඇග්‍රැයාස් කැන්ඩා විසින් තේර් ගනු ලැබේ ඇත.

தேசிய மொழிகள் சமத்துவ மேம்பாட்டுச் செயற்றிட்டம் (NLEAP) என்பது சகல பிரசைகளினதும் மொழி உரிமைகளைப் பாதுகாத்து மேம்படுத்தும் வகையில் இலங்கை அரசின் இலக்கிந்து ஆதரவளித்தல் மற்றும் பொது நிறுவாக, உள்ளாட்டவுலவர்கள், மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளாராட்சி அமைச்சர் மற்றும் அதனது இணை நிறுவனங்களுடன் ஒன்றிணைந்து, அரசுக்கும் மொழிக் கொள்கைபினை அமுல்படுத்துவதற்காக வடிவமைக்கப்பட்ட, கணேயை அரசாங்கத்தினால் நிதியுதவி வழங்கப்படும் நான்கரை வருடத்தால் செயற்றிட்டமாகும். தேசிய மொழிகள் கல்வி மற்றும் பயிற்சி நிறுவனம் (NILET), அரசுக்கும் மொழிகள் தினைக்களம் (OLD), அரசுக்கும் மொழிகள் ஆணைக்குழு (OLC) என்பன இச் செயற்றிட்டத்தினுள் அடங்கும் முகவர்களாகும். NLEAP செயற்றிட்டமானது தெரிவ செய்யப்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களிலிரும் பல்கலைக்கழக மாணியக்கள் ஆணைக்குழுவின் ஊராக உதவி வழங்குகின்றது. இச் செயற்றிட்டத்தினை முகாமை செய்யும் மற்றும் அமுல்படுத்தும் பொறுப்பினைக் கொண்ட கணேயை நிறைவேந்து முகவராக (Canadian Executing Agency) அலினியா இன்ப்ரேஷனஸ் நிறுவனமானது (Alinea International) கணோபல் எவ்யார்ஸ் கனடாவினால் (Global Affairs Canada) தெரிவ செய்யப்பட்டுள்ளது.

NLEAP is a Government of Canada supported project designed to respond to the Government of Sri Lanka's goal to protect and promote the language rights of all its citizens and support and strengthen the OLP implementation with the Ministry of Public Administration, Home Affairs, Provincial Council & Local Government and its affiliated institutions. These agencies include the Department of Official Languages (DOL) and the Official Languages Commission (OLC), the National Institute of Language Education and Training (NILET). NLEAP also supports selected universities through the University Grants Commission (UGC). NLEAP is managed and implemented by Allnea International under contract from Global Affairs Canada.

නො. 05 ගැන්ක්ගරුව පෙදෙස
කොළඹ 04
රුතුවල - +940 112 552 328

இல. 5, பிரன்க்பர்ட் இடம்,
கொழும்பு 4, இலங்கை
தொலைபேசி- +940 112 552 328

No, 5, Frankfurt Place,
Colombo 4, Sri Lanka
Telephone - +940 112 552 328

Supported by

A red maple leaf icon to the left of the text "In partnership with Canada".

ଅମ୍ବା
nleap

**ජාතික හාංස සමානුම්ලෙන අනිවැරිදහන ව්‍යාපෘතිය
නොසිය මොඩූලක් සම්ත්‍රුව මේම්පාට්ස් රෝගී තුළ පෙන්වනු ලබයි**

alinea